

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 2T/46/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9513100171
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Matel
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2014:9513100171.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd v Pezinku na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.12.2014 v Pezinku v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Matela a členov senátu JUDr. Vladimíra Peteju a JUDr. Ruženy Sabovej, takto

r o z h o d o l :

I/ X.. I. I.

nar. XX.XX.XXXX v J., W. F.Á., bydlisko N. XXX/X, D., národnosti ruskej, ženatý, štátna príslušnosť Slovenská republika, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Leopoldov

II/ O. I.

nar. XX.XX.XXXX v J., W. F., bydlisko N. XXX/X, D., národnosti ruskej, rozvedený, štátna príslušnosť Slovenská republika, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Leopoldov

s a u z n á v a j ú v i n n ý m i

zo zločinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

pretože:

X.. I. I. a O. I., v presne nezistený deň, v období od prvého polroka 2010 až najneskôr do 4. augusta 2010, v Š.O., na I. P. Č.. XX, v kancelárii X.. I. I. nachádzajúcej sa v starej administratívnej budove spoločnosti P. A., I. I. W..V., IČO: XX XXX XXX, pri spoločnom osobnom stretnutí a po vzájomnej dohode s X.. K. U. jej prisľúbili poskytnúť finančnú odmenu vo výške 10-tich % zo sumy ňou zabezpečených vyplatených nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty za to, že z titulu jej vtedajšej funkcie riaditeľky Daňového úradu Š., V. XXXX/X, Š. zabezpečí v čo najkratšom čase bezproblémové vrátenie a vyplatenie uplatnených nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty nimi určeným spoločnostiam tak, aby v týchto spoločnostiach nebola vykonávaná daňová kontrola alebo v prípade jej nariadenia, aby sa to dozvedeli, sami určili, kde majú byť poslané dožiadania, a aby daňová kontrola bola vykonaná urýchlene, pričom X.. K.Á. U. takto zabezpečila vrátenie a vyplatenie nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty spoločnostiam:

- E. T., I.W..V., H. XX/XXX, Š., IČO XX XXX XXX,

za zdaňovacie obdobie september 2010 vo výške 534.860,45 Eur,

- N. T., I.W.V., I. P. XX, Š., IČO XX XXX XXX,

za zdaňovacie obdobie august 2010 vo výške 77.024,73 Eur,

- O. P., I.W.V., so sídlom toho času I. P. Č.. XX, Š., IČO: XX XXX XXX, za zdaňovacie obdobie máj 2010 vo výške 499.675,83 Eur,

za zdaňovacie obdobie jún 2010 vo výške 495.631,37 Eur,

za zdaňovacie obdobie júl 2010 vo výške 512.647,38 Eur,

- O. T., I.W.V., so sídlom toho času I. P. Č.. XX, Š., IČO: XX XXX XXX,

za zdaňovacie obdobie jún 2010 vo výške 497.235,94 Eur,

za zdaňovacie obdobie júl 2010 vo výške 508.234,01 Eur,

a zároveň na základe ďalších požiadaviek X.. I. I. im X.. K. U.:

- na spoločných stretnutiach poskytovala pomoc a poradenstvo pri riešení rôznych zákonných možností a variant pri uplatňovaní nadmerných odpočtov DPH, poskytovala informácie o personálnom obsadení a kompetenciách na Daňovom úrade Š. i na iných daňových úradoch, o systéme a spôsobe vykonávania daňových kontrol, o metodikách a usmerneniach,

- predčasne poskytovala informácie o prišlých dožiadaniach z iných daňových úradov, z polície alebo colného úradu aj formou fotokópií tak, aby sa o nich dozvedeli skôr ako im na to vznikne nárok,

- oznamovala, v akej tolerančnej výške je v konkrétnom zdaňovacom období možné si na Daňovom úrade Š. uplatniť nadmerné odpočty dane z pridanej hodnoty, aby im mohla bezproblémovo zabezpečiť ich vrátenie a vyplatenie,

za čo X.. I. I. v prítomnosti a za aktívnej súčinnosti O. I. dňa 15.12.2010 v kancelárii X.. I. I. v Š. R. I. P. Č.. XX spoločne poskytli X.. K. U. časť dohodnutej finančnej odmeny vo výške 40.000,- Eur tým spôsobom, že O. I. sumarizoval vrátené finančné prostriedky z nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty, ktorých sumy potom diktoval X.. I. I., sumu vypočítanej časti odmeny pripravil v hotovosti O. I. a X.. I. I. ju odovzdal X.. K.Á. U. a zvyšná časť odmeny vo výške 250.000,- Eur zostala podľa ich vzájomnej dohody u obžalovaných na ďalšie zhodnotenie s tým, že si o ňu môže kedykoľvek požiadať,

teda

spoločným konaním dvoch osôb inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo sľúbili a poskytli úplatok a taký čin spáchali voči verejnému činiteľovi a vo veľkom rozsahu

a odsudzujú sa za to:

I/ Obžalovaný X.. I. I.

Podľa § 333 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona z dôvodov § 36 písm. j) Trestného zákona k trestu odňatia slobody na 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II/ Obžalovaný O. I.

Podľa § 333 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona z dôvodov § 36 písm. j) Trestného zákona k trestu odňatia slobody na 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 25.09.2013 prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku obžalobu pod sp.zn. VII/2 Gv 60/2013-126 na obvinených X.. I. I. a O. I. pre zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že X.. I. I. a O. I., v presne nezistený deň, v období od prvého polroka 2010 až najneskôr do 15. decembra 2010, v Š., R. I. P. Č.. XX, v kancelárskych priestoroch nachádzajúcich sa v starej budove spoločnosti P. A., I.. I. W..V., IČO: XX XXX XXX, pri spoločnom osobnom rozhovore vzájomne dohodli a prisľúbili poskytnúť X.. K. U. finančnú hotovosť najmenej vo výške 10 percent z celkovej sumy vyplatených nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty, ako úplatok za to, že z titulu jej vtedajšej funkčnej pôsobnosti riaditeľky Daňového úradu T., kontaktné miesto Š., V. XXXX/X, Š., im bude o nimi určených spoločnostiach, v ktorých obvinení vykonávali svoj vplyv, poskytovať služobné informácie o došlých dožiadaniach z iných daňových úradov a vyžiadaniach z polície, z colného úradu, včas odovzdávať o nich kópie a podľa ich určenia ich vybavovať, zabezpečiť, aby kontrolór vykonávajúci kontrolu v ich spoločnostiach zaslal dožiadania na im spriaznený iný daňový úrad preto, aby v rámci tzv. krížovej kontroly bola kontrola ukončená bez negatívneho nálezu, uvedie im v akej tolerančnej výške je v konkrétnom zdaňovacom období možné na tomto daňovom úrade si uplatniť nadmerný odpočet DPH, ktorý si takto zahrnú do daňového priznania a zabezpečí bezproblémové vrátenie a vyplatenie uplatneného nadmerného odpočtu DPH, tak aby v týchto spoločnostiach nebola vykonávaná daňová kontrola vôbec alebo v prípade jej nariadenia, bola takáto kontrola vykonaná urýchlene a bez negatívnych zistení alebo náleзов v nimi určených spoločnostiach:

- E. T., I..W..V., H. XX/XXX, Š., IČO XX XXX XXX,

za zdaňovacie obdobie september 2010 vo výške 534.860,45 Eur,

- N. T., I..W..V., I. P. XX, Š., IČO XX XXX XXX,

za zdaňovacie obdobie august 2010 vo výške 77.024,73 Eur,

- O. P., I..W..V., so sídlom toho času I. P. Č.. XX, Š., IČO: XX XXX XXX,

za zdaňovacie

obdobie máj 2010 vo výške 499.675,83 Eur,

za zdaňovacie obdobie jún 2010 vo výške 495.631,37 Eur,

za zdaňovacie obdobie júl 2010 vo výške 512.647,38 Eur,

- O. T., I..W..V., so sídlom toho času I. P. Č.. XX, Š.,

IČO: XX XXX XXX,

za zdaňovacie obdobie jún 2010 vo výške 497.235,94 Eur,

za zdaňovacie obdobie júl 2010 vo výške 508.234,01 Eur,

za čo obvinený X.. I. I., v prítomnosti obvineného O. I., v decembri roku 2010, v kancelárii na adrese Š., I. P. Č.. XX, spoločne poskytli X.. K. U. časť dohodnutého peňažného úplatku vo výške 40.000,- Eur a zvyšná časť dohodnutej sumy ako sľúbeného peňažného úplatku vo výške 250.000,- Eur zostala podľa ich vzájomnej dohody u obvinených na ďalšie zhodnotenie s tým, že si o ne môže kedykoľvek požiadať, k čomu došlo začiatkom mesiaca marec 2013, kedy na požiadanie X.. K. U. jej X.. I. I. osobne, v jej byte vo C. K., na W. B. Č.. XXX, zo zvyšnej časti dohodnutej sumy ako sľúbeného úplatku odovzdal peňažnú hotovosť vo výške 10.000,- Eur.

Na hlavnom pojednávaní súd náležite zistil skutkový stav veci tak, že:

X.. I. I. a O. I., v presne nezistený deň, v období od prvého polroka 2010 až najneskôr do 4. augusta 2010, v Š., R. I. P. Č.. XX, v kancelárii X.. I. I. nachádzajúcej sa v starej administratívnej budove spoločnosti P. A., I. I. W..V., IČO: XX XXX XXX, pri spoločnom osobnom stretnutí a po vzájomnej dohode s X.. K. U. jej prisľúbili poskytnúť finančnú odmenu vo výške 10-tich % zo sumy ňou zabezpečených vyplatených nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty za to, že z titulu jej vtedajšej funkcie riaditeľky Daňového úradu Š., V. XXXX/X, Š. zabezpečí v čo najkratšom čase bezproblémové vrátenie a vyplatenie uplatnených nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty nimi určeným spoločnostiam tak, aby v týchto spoločnostiach nebola vykonávaná daňová kontrola alebo v prípade jej nariadenia, aby sa to dozvedeli, sami určili, kde majú byť poslané dožiadania, a aby daňová kontrola bola vykonaná urýchlene, pričom X.. K.Á. U. takto zabezpečila vrátenie a vyplatenie nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty spoločnostiam:

- E. T., I..W..V., H. XX/XXX, Š., IČO XX XXX XXX,

za zdaňovacie obdobie september 2010 vo výške 534.860,45 Eur,

- N. T., I..W..V., I. P. XX, Š., IČO XX XXX XXX,

za zdaňovacie obdobie august 2010 vo výške 77.024,73 Eur,

- O. P., I..W..V., so sídlom toho času I. P. Č.. XX, Š., IČO: XX XXX XXX, za zdaňovacie obdobie máj 2010 vo výške 499.675,83 Eur,

za zdaňovacie obdobie jún 2010 vo výške 495.631,37 Eur,

za zdaňovacie obdobie júl 2010 vo výške 512.647,38 Eur,

- O. T., I..W..V., so sídlom toho času I. P. Č.. XX, Š., IČO: XX XXX XXX,

za zdaňovacie obdobie jún 2010 vo výške 497.235,94 Eur,

za zdaňovacie obdobie júl 2010 vo výške 508.234,01 Eur,

a zároveň na základe ďalších požiadaviek X.. I. I. im X.. K. U.:

- na spoločných stretnutiach poskytovala pomoc a poradenstvo pri riešení rôznych zákonných možností a variant pri uplatňovaní nadmerných odpočtov DPH, poskytovala informácie o personálnom obsadení a kompetenciách na Daňovom úrade Š. i na iných daňových úradoch, o systéme a spôsobe vykonávania daňových kontrol, o metodikách a usmerneniach,

- predčasne poskytovala informácie o prišlých dožiadaniach z iných daňových úradov, z polície alebo colného úradu aj formou fotokópií tak, aby sa o nich dozvedeli skôr ako im na to vznikne nárok,

- oznamovala, v akej tolerančnej výške je v konkrétnom zdaňovacom období možné si na Daňovom úrade Š. uplatniť nadmerné odpočty dane z pridanej hodnoty, aby im mohla bezproblémovo zabezpečiť ich vrátenie a vyplatenie,

za čo X.. I. I. v prítomnosti a za aktívnej súčinnosti O. I. dňa 15.12.2010 v kancelárii X.. I. I. v Š. R. I. P. Č.. XX spoločne poskytli X.. K. U. časť dohodnutej finančnej odmeny vo výške 40.000,- Eur tým spôsobom, že O. I. sumarizoval vrátené finančné prostriedky z nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty, ktorých sumy potom diktoval X.. I. I., sumu vypočítanej časti odmeny pripravil v hotovosti O. I. a X.. I. I. ju odovzdal X.. K.Á. U. a zvyšná časť odmeny vo výške 250.000,- Eur zostala podľa ich vzájomnej dohody u obžalovaných na ďalšie zhodnotenie s tým, že si o ňu môže kedykoľvek požiadať.

Oproti obžalobe súd upravil skutok tak, aby zodpovedal skutočnému stavu veci a zároveň, aby opis konania obžalovaných plne korešpondoval aj s ustálenou právnou kvalifikáciou i právnou vetou skutkovej podstaty spáchaného trestného činu. Totožnosť upraveného skutku so skutkom uvedeným v obžalobe pritom zostala plne zachovaná.

Vo všeobecnosti podstata skutku je určená účasťou obvineného na určitej trestne stíhanej udalosti, z ktorej vzišiel následok významný z hľadiska trestného práva hmotného. Podstata skutku je zachovaná, ak je zachovaná aspoň sčasti totožnosť konania a následku.

Na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.01.2014 o predbežnom prejednaní obžaloby Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp.zn. VII/2 Gv 60/2013-126 zo dňa 25.09.2013 Špecializovaný trestný súd v Pezinku uznesením rozhodol tak, že podľa § 244 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku odmietol obžalobu a vrátil vec prokurátorovi, pretože zistil závažné procesné chyby, najmä že boli porušené ustanovenia zabezpečujúce práva obhajoby. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tost 4/2014 zo dňa 02.04.2014 súd o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti predmetnému uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku rozhodol tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnuté uznesenie zrušil a Špecializovanému trestnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Na hlavnom pojednávaní súd podľa § 244 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku per analogiam určil rozsah dokazovania, pričom okrem iného o návrhu prokurátora vykonať vecné dôkazy - 2x DVD nosič a 1x CD nosič predložené svedkom Ľ. I. podľa § 270 Trestného poriadku ich prehratím na technickom zariadení si súd vyhradil právo rozhodnúť na základe vykonaného dokazovania počas hlavného pojednávania.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchmi obžalovaných, čítaním časti výpovede obžalovaného X.. I. I. z prípravného konania, výsluchmi svedkov, listinnými dôkazmi, čítaním znaleckých posudkov a výsluchom znalca.

Obžalovaný X.. I. I. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Obžalovaný O. I. na hlavnom pojednávaní v podstate tiež využil svoje právo a k veci odmietol vypovedať.

Z uvedeného dôvodu bola na základe návrhu prokurátora podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná časť výpovede obžalovaného X.. I. I. z prípravného konania zo dňa 17.04.2013 (č.l. 130-140).

Obžalovaný X.. I. I. v prípravnom konaní uviedol, že Ľ. I. začal odpočúvať kancelárie zamestnancov, a keď sa ho obžalovaný I. I. pýtal, aby to vysvetlil, že je to hrubý zásah do súkromia ľudí, I. tvrdil, že kamery sú nefunkčné a je to len na výstrahu, aby mali ľudia rešpekt. Obžalovaný nechcel, aby bolo nejaké odpočúvacie zariadenie inštalované, a ak bolo inštalované, tak to považuje za protiprávne a bez jeho súhlasu. Pokiaľ sa týka tých kamier v ich firme, tak sa sám obžalovaný na to pýtal pána J., ktorý pre nich robil IT technológie vo firme, že či tie kamery v kancelárii obžalovaného fungujú, J. mu povedal, že kamera je len atrapou, že to nefunguje, že by o tom musel vedieť, pretože on má na starosti celú IT technológiu, a že jednoducho je to nefunkčné.

Pokiaľ sa týka pani U., tak túto pozná obžalovaný už dlhšie, vie, že bola kontrolórkou na Daňovom úrade vo C. K., poznal ju, keď ešte bola vedúcou správy, stretávali sa a rozprávali, obžalovaného zaujímalo,

ako to bude do budúca, ako budú fungovať ďalej úrady, keď malo dôjsť k reforme. Od roku 2011 túto nevidel. To, že jej mal sľubovať nejaké peniaze, to je čistý blud, nikdy vo svojej firme nerobil pofidérne veci, pretože mali dennodenne návštevy či z colného úradu alebo z daňového úradu, vždy bola kontrola z daňového úradu, ak mali nadmerný odpočet DPH.

Obžalovaný X.. I. I. sa k svojej predchádzajúcej výpovedi vyjadril, že v zápisnici nie je správne uvedené jeho vyjadrenie ohľadom kamier, že o nich vedel a poukazoval na to, že v tom čase nemal tľmočníka. Obžalovaný argumentoval aj výpoveďou svedka C. J., ktorý uviedol (v prípravnom konaní), že sa s obžalovaným X.. I. I. o kamerách vôbec nerozprával. Obžalovaný uviedol, že sa len raz pýtal pána J., čo vôbec má nad stolom namontované, lebo to nevedel, ale tento rozhovor bol po incidente so I., čo sa stal pred Hotelom Kempinski, kde mu I. dal vydieračský list a povedal aj napísal, že v kancelárii obžalovaného boli nainštalované kamery, rušičky a ploštice.

Svedkyňa X.. K. U. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že je trestne stíhaná za zločin prijímania úplatku, ktorý bol poskytovaný I. I. a O. I., pričom jej trestné konanie doposiaľ nie je ukončené a nemá žiadnu ústnu ani písomnú dohodu s vyšetrovateľom, prípadne s prokurátorom o spôsobe ukončenia jej veci v závislosti od toho, ako bude vypovedať v prejednávanej veci.

Svedkyňa samostatne uviedla, že prejednávany skutok sa stal. Prvýkrát jej bol I. I. predstavený ešte v roku 2000, keď pôsobila na Daňovom úrade C. K., X.. U. D., ktorá tam v tom čase tiež pracovala a neskôr sa stala riaditeľkou Daňového úradu C. K.. Bol jej predstavený ako vplyvný človek, ktorý má známosti a svoje firmy si sústreďoval do pôsobnosti a sídla Daňového úradu C. K.. V tejto dobe s ním svedkyňa priamy kontakt nemala, komunikoval len s X.. D. priamo. Firmy X.. I. I. vtedy zastupoval Ľ. I., ktorý mal na daňovom úrade splnomocnenie. Svedkyňa v roku 2005 z Daňového úradu C. K. odišla a kontakt bol prerušený, teda s X.. I. I. v podstate do roku 2009 nekomunikovala. V roku 2005 na vlastnú žiadosť prestúpila na Daňový úrad Š.. Koncom roku 2008 alebo začiatkom roku 2009 bola oslovená Ľ. I. I., ktorého zaujímalo, ako bude svedkyňa vypovedať na súdnom pojednávaní vo veci obchodnej spoločnosti R., I. I. W..V., kde bol tento konateľom. Na to mu svedkyňa uviedla, že len to, čo uviedla v zápisnici o výpovedi. Po krátkom období bola svedkyňa oslovená I. I., ktorý sa chcel s ňou stretnúť v roku 2009 s tým, že svoje firmy, ktoré boli na Daňovom úrade C. K. alebo aj v D., začal premiestňovať do Š., pretože tam mali sídlo a bol tam jeho podnik alebo závod. Svedkyňa sa so I. I. stretla v roku 2009 na autobusovej zastávke, aj pred daňovým úradom, aj v jeho kancelárii na I. P.. Účelom stretnutia bola snaha nadviazať kontakt a nájsť ochotu zo strany svedkyne poskytovať I. I. informácie týkajúce sa príšlých dožiadaní na jeho firmy alebo z iných úradov alebo inštitúcií alebo z polície alebo colnice. Svedkyňa mu povedala, že je ochotná, až je to možné, v rámci normy mu poskytnúť informácie. I. I. vtedy uviedol, že by to v podstate nechcel ani zadarmo, ale konkrétne vtedy ešte neodznelo nič. Informácie chcel I. I. poskytovať včas formou fotokópie, aby o tom vedel.

Vzájomné kontaktovanie si dohodorili najskôr cez mobilné telefóny a na stretnutí, kde jej I. I. predstavil svojho syna O. I., tento navrhol kontaktovanie cez Skype, a tak sa komunikácia uskutočňovala cez Skype.

Stretnutia sa uskutočňovali po dohovore, minimálne raz do mesiaca alebo podľa potreby. Na stretnutiach sa preberali možnosti pri uplatňovaní nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty (ďalej len NO DPH), kompetencie, personálne zastúpenie na Daňovom úrade Š., ale i na iných daňových úradoch, I. I. zaujímal systém daňových kontrol, ako sú vykonávané, metodiky, usmernenia, žiadal od svedkyne riešenie rôznych variant pri uplatňovaní NO DPH, aby to právne a zákonne obstálo, pričom svedkyňa mu v tomto zmysle poskytovala pomoc a poradenstvo.

Pri jednej príležitosti sa jej I. I. opýtal, či by vedela zabezpečiť aj na inom daňovom úrade osobu na vybavovanie dožiadaní a daňových kontrol. Svedkyňa U. súhlasila s tým, že sa o to pokúsi. Oslovila svojho bývalého kolegu koncom roku 2009 alebo začiatkom roku 2010 X.. J., na stretnutí mu vysvetlila, o čo ide a opýtala sa ho, či by bol ochotný na Daňovom úrade v A. I. zabezpečiť pre známeho pomoc pri vybavovaní dožiadaní, nadmerných odpočtov, pri kontrolách, pri uplatňovaní nadmerných odpočtov pri firmách, ktoré by známy určil. Následne došlo k stretnutiu v kancelárii I. I. na I. P. XX C. Š., na ktorom sa zúčastnili svedkyňa, X.. J., X.. I. I., ktorý X.. J. navrhol spoluprácu s tým, že to nechce zadarmo a nech si svedkyňa a X.. J. rozmyslia, čo by za to chceli za odmenu, 10 alebo 20% alebo koľko si povedia. Cestou domov sa svedkyňa s X.. J. dohodli, že navrhnú I. I. tých 10% s tým, že X.. J., ktorý bol riaditeľom

Daňového úradu A. I., povedal svedkyňi, že tých 10% je bežné. Na ďalšom stretnutí so I. I. sa spolu dohodli na 10%-nej odmene z uplatnených NO na Daňovom úrade A. I. a Š. tomu z nich, kto to zabezpečí.

X.. A. J. na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať z dôvodu, aby si neprivil trestné stíhanie (lustráciou nápadu trestných vecí na Špecializovanom trestnom súde súd zistil, že na X.. A. J. bola dňa 20.08.2014 pod sp.zn. VII/2 Gv 92/13/1000-18 podaná obžaloba za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, vedená na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica pod sp.zn. BB-3T/27/2014).

Po tom, ako bola svedkyňa poverená riadením Daňového úradu Š. a neskôr menovaná do funkcie riaditeľky Daňového úradu Š., ju I. I. požiadal, aby mu pomohla v čo najkratšom čase a bez problémov pri vrátení NO bez kontroly u spoločnosti O. P. a neskôr aj O. T., pretože O. P. stavala závod, bola to ako investícia a jednalo sa asi o 500.000,- Eur vratky NO.

Ďalej I. I. požadoval v prípade, že by bola nariadená daňová kontrola, aby sa to dozvedel, sám určil, kde majú byť poslané dožiadania, a aby bola ukončená v čo najkratšom čase. V tejto súvislosti I. I. povedal, že nie je problém poskytnúť finančnú odmenu aj kontrolórom, ktorí by vykonali kontrolu podľa jeho predstáv.

Svedkyňa vysvetlila, že z hľadiska svojej funkcie musela dbať aj na to, aby rozpočet daňového úradu ohľadom vyplatených a vybratých NO každý mesiac nebol veľmi prekročený. Preto sa vždy dohodla každý mesiac čiastka NO, ktorú si môžu uplatniť. Takto si uplatňovali NO spoločnosti O. P. a O. T. a následne spoločnosti E. T. a N. T..

Ku koncu roka 2010 po vyplatení požadovaných NO ju oslovil I. I. s tým, že syn vybral z banky peniaze a chce sa stretnúť a vyrovať sa s ňou.

V polovičke decembra 2010 sa po vzájomnej dohode odohralo stretnutie v kancelárii I. I. na I. P. XX C. Š., na ktorom sa zúčastnili svedkyňa, X.. I. I. a O. I., ktorého hlavným predmetom bolo vyplatenie odmeny svedkyňi. Vyčíslenie odmeny robili spoločne O. I. a X.. I. I. s tým, že robili inventúru z toho, že ktoré NO, ktoré boli nimi určené, boli promptne vrátené, pričom ich O. I. diktoval I. I. za spoločnosti O. P., O. T., E. T. a N. T. a spoločne takto vyčíslili sumu jej odmeny na 290.000,- Eur. I. I. zostal z výšky odmeny zarazený a po dohadovaní sa so svedkyňou, že koľko by potrebovala, nech si už kúpi auto, sa dohodli, že jej bude vyplatená odmena v hotovosti 40.000,- Eur, ostatné peniaze, že jej I. I. zúročí alebo investuje, a keď bude potrebovať, jej ich poskytne, a keby sa niečo stalo, môže sa svedkyňa obrátiť na jeho ženu R., ktorá o tom bude vedieť.

Koncom roku 2010 bola svedkyňa odvolaná z funkcie riaditeľky Daňového úradu Š., prestúpila na Daňový úrad A. I..

Koncom roku 2012 pred Vianocami svedkyňa požiadala I. I. o poskytnutie časti peňazí, ale I. I. jej povedal, že nemá.

V roku 2013 už bola svedkyňa na Daňovom úrade vo C. K. ako vedúca kontrolného miesta. V tom čase potreboval I. I. informácie ohľadom nejakej rozrobenej kontroly, ona tie informácie nemala, ale I. I. odporučila na X.. J. a zároveň I. I. požiadala o nejakú čiastku peňazí, ktorú jej on priniesol na jej byt asi koncom februára 2013 vo výške 10.000,- Eur v 50-eurových bankovkách vybratých z Tatrabanky. Odvtedy už so I. I. kontakt nemala.

Na otázky prokurátora svedkyňa odpovedala, že nevie presne uviesť, aké informácie služobného charakteru poskytovala I. I..

Informácie, ktoré poskytovala I. I., v podstate dostal skôr, v čase, keď ešte nemal na ne právny nárok.

Fotokópie dožiadaní poskytnutých I. I. sa týkali hlavne preverenia zaúčtovania dokladov, faktúr a odvedenia dane.

Dátumy stretnutí svedkyňa uviesť presne nevedela, ale vždy to bolo po dohode so I. I..

Konkrétne slová, ktoré použil I. I. pri ponuke spolupráce, boli, že on to nechce zadarmo, veď v tejto republike nikto nerobí zadarmo.

Svedkyňa upresnila, že keď I. I. žiadal vyplatenie NO za O. P., uviedol, že L. I. potrebuje peniaze, že sa investuje do závodu.

Na stretnutí, na ktorom sa dohodla spolupráca, sa zúčastnil I. I., O. I., ktorý sedel vedľa otca, svedkyňa a X. J. I. I. na znak dohody im podal ruku a O. I. sa spolupráci tiež potešil.

Bez kontroly boli vyplatené na základe žiadosti I. I. NO za spoločnosti O. P. - tri zdaňovacie obdobia v sume približne 500.000,- Eur, O. T. - jedenkrát bez kontroly a jedenkrát s dohodnutou kontrolou, E. T. - za september 2010 a N. T. - za august 2010. V jednom prípade bola vykonaná kontrola u spoločnosti O. T. za jedno zdaňovacie obdobie s tým, že svedkyňa na žiadosť I. I. zabezpečila, kam sa majú poslať dožiadania a kontrolórovi Q. N. odovzdala finančné prostriedky, ktoré jej na ten účel sľúbil a poskytol I. I.. V tejto súvislosti svedkyňa navyše uviedla, že I. I. jej napísal 3 dožiadania, presné názvy spoločností si nepamätá, ale jedno bolo na Daňový úrad v D., ďalšie v I., ale presne si nepamätá spoločnosti.

V súvislosti s týmto tvrdením svedkyne súd na hlavnom pojednávaní podľa § 269 Trestného poriadku vykonal nasledovné listinné dôkazy.

Zo správy z Daňového úradu T., pobočka A. I. súd zistil, že Q. N. od roku 2010 do roku 2011 zastával na DÚ v Š. funkciu kontrolóra a vykonával v období od 01.03.2010 do 01.02.2011, okrem iného, kontrolu daňového subjektu O. T., DPH za jún 2010 (č.l. 6809).

Zo správy Daňového úradu D. ku spoločnosti O. T. o vykonanej daňovej kontrole DPH za zdaňovacie obdobie 06/2010 a priložených dožiadaní Daňového úradu Š. zo dňa 12.10.2010, ktoré vybavoval kontrolór Q.W. N., vyplýva, že v rámci vykonávania daňovej kontroly u daňového subjektu O. T. na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie NO za zdaňovacie obdobie jún 2010 boli zaslané dožiadania na Daňový úrad I. - žiadosť o miestne zisťovanie u daňového subjektu Q., I. I. W.V.; Daňový úrad D. C. - žiadosť o miestne zisťovanie u daňového subjektu C. T., I. I. W.V.. (č.l. 6810-6815) a na Daňový úrad D. - žiadosť o miestne zisťovanie u daňového subjektu N. A., I.W.V.. (č.l. 2437-2438).

Svedok Q. N. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať, aby si neprivodil trestné stíhanie, resp. nepriťažil v už prebiehajúcim trestnom stíhaní.

Termín „bezproblémové vyplatenie NO DPH“ svedkyňa vysvetlila tak, že NO mal byť vrátený - vyplatený bez daňovej kontroly a v čo najkratšej zákonnej lehote.

Svedkyňa vysvetlila aj to, že v prípade nariadenia daňovej kontroly, táto môže trvať pol roka aj rok a do jej ukončenia sa finančné prostriedky nevracajú, čiže pri nenariadení daňovej kontroly sa jednalo hlavne o čas, čo najskôr nadobudnúť vrátenú daň.

Na stretnutiach, kde sa dohadovalo, ktoré NO má svedkyňa zabezpečiť, bol prítomný I. I. aj O. I. a pri výpočte a odovzdaní odmeny boli prítomní tiež obaja. O. I. evidoval vrátené sumy finančných prostriedkov z NO, ktoré potom diktoval I. I., peniaze boli na stole, sumu odmeny pripravil O. I. a I. I. ich svedkyňi odovzdal v obálke v nominálnych hodnotách bankoviek 500, 100 a 50 Eur. Celková výška odmeny bola určená na 290.000,- Eur a po dohode jej bolo vyplatených 40.000,- Eur v hotovosti. Svedkyňa vopred nevedela, o akú sumu sa bude jednať.

Peniaze použila na zaplatenie akontácie auta, operáciu očí, dovolenku a vlastnú potrebu.

Do odmeny bolo zarátané aj poskytovanie informácií ohľadne určených spoločností, ale samostatne vyčíslené v odmene nebolo.

Svedkyňa vysvetlila, že za zdaňovacie obdobie sledovala príjmovú a výdavkovú časť stanoveného plánu rozpočtu pri NO DPH tak, aby nevznikla veľká odchýlka do mínusu v rámci plánovaných ukazovateľov a nebolo to nápadné, pretože to bolo kontrolované z nadriadeného orgánu ako štatistický ukazovateľ, aby nebol problém s nadriadeným orgánom, lebo by to musela zdôvodňovať. V rámci „dohody“ poskytovala

informácie obžalovaným, do akej výšky je možné si uplatniť NO, čo v tom čase bolo do pol milióna eur, pri zdôvodniteľných investíciách, najmä v O. P., bolo možné uplatniť si aj viac.

Na základe návrhu prokurátora boli na hlavnom pojednávaní vykonané podľa § 269 Trestného poriadku v prítomnosti svedkyne listinné dôkazy - platobné poukazy spoločností O. P., O. T., E. T. a N. T. za jednotlivé zdaňovacie obdobia, ktoré sú predmetom obžaloby. Listinné dôkazy boli následne predložené svedkyňi, ktoré opísala a vysvetlila ich obsah a presne identifikovala spoločnosti, ktorým boli NO vyplatené jej pričinením na základe požiadavky a dohody s obžalovanými, jednotlivé zdaňovacie obdobia, sumy, a či bola nariadená daňová kontrola.

Z jednotlivých platobných poukazov Daňového úradu Š. a z výpovede svedkyne súd zistil nasledovné.

Z platobného poukazu na vrátenie č. 2010/P/11598 zo dňa 25.11.2010 spoločnosti O. T. za zdaňovacie obdobie jún 2010 vyplýva, že spoločnosti bol vyplatený NO DPH vo výške 497.235,94 Eur, bola vykonaná daňová kontrola, ktorú vykonal kontrolór Q. N., NO schvaľoval a podpísal zástupca svedkyne U. ako riaditeľky daňového úradu X.. Ľ. J., NO mal byť vrátený v lehote 10 dní od skončenia kontroly a vyplatenie NO bolo zahrnuté do odmeny svedkyne U., lebo v rámci kontroly zabezpečovala vybavovanie dožiadaní (zväzok č. VII, č.I. 3044, 2430-2438).

Svedok X.. Ľ. J. na hlavnom pojednávaní uviedol k svojmu podpisu, že môže byť jeho, ale istý si nie je, lebo v minulosti sa viackrát stretol s falšovaním svojho podpisu, nespomína si, že by predložený platobný poukaz podpisoval, ale pripúšťa to, od X.. U. žiadne inštrukcie nedostal.

Z platobného poukazu na vrátenie č. 2010/P/10873 zo dňa 28.09.2010 spoločnosti O. T. za zdaňovacie obdobie júl 2010 vyplýva, že spoločnosti bol vyplatený NO DPH vo výške 508.234,01 Eur, nebola vykonaná daňová kontrola, NO schválila svedkyňa U. a vyplatenie NO DPH bolo zahrnuté do odmeny svedkyne, lebo NO bol vyplatený bez daňovej kontroly v zákonnej lehote ako bolo požadované (zväzok č. VII, č.I. 3040).

Z platobného poukazu na vrátenie č. 2010/P/11135 zo dňa 02.11.2010 spoločnosti N. T. za zdaňovacie obdobie august 2010 vyplýva, že spoločnosti bol vyplatený NO DPH vo výške 77.024,73 Eur, nebola vykonaná daňová kontrola, NO schválila svedkyňa U. a vyplatenie NO DPH bolo zahrnuté do jej odmeny, lebo NO bol vyplatený bez daňovej kontroly v zákonnej lehote podľa dohody (zväzok č. VII, č.I. 3072).

Z platobného poukazu na vrátenie č. 2010/P/11777 zo dňa 08.12.2010 spoločnosti E. T. za zdaňovacie obdobie september 2010 vyplýva, že spoločnosti bol vyplatený NO DPH vo výške 534.860,45 Eur, nebola vykonaná daňová kontrola, NO schválila svedkyňa U. a vyplatenie NO DPH bolo zahrnuté do jej odmeny, lebo NO bol vyplatený bez daňovej kontroly len po overení na katastri nehnuteľností (zväzok č. VII, č.I. 3098).

Z platobného poukazu na vrátenie č. 2010/P/10222 zo dňa 03.08.2010 spoločnosti O. P. za zdaňovacie obdobie máj 2010 vyplýva, že spoločnosti bol vyplatený NO DPH vo výške 499.675,83 Eur, nebola vykonaná daňová kontrola, NO schválila svedkyňa U. a vyplatenie NO DPH bolo zahrnuté do jej odmeny, lebo NO bol vyplatený bez daňovej kontroly na základe dohody (zväzok č. VII, č.I. 3121).

Z platobného poukazu na vrátenie č. 2010/P/10820 zo dňa 21.09.2010 spoločnosti O. P. za zdaňovacie obdobie jún 2010 vyplýva, že spoločnosti bol vyplatený NO DPH vo výške 495.631,37 Eur, nebola vykonaná daňová kontrola, NO schválila svedkyňa U. a vyplatenie NO DPH bolo zahrnuté do jej odmeny, lebo po dohode nebola nariadená daňová kontrola a NO bol promptne vrátený (zväzok č. VII, č.I. 3122).

Z platobného poukazu na vrátenie č. 2010/P/10871 zo dňa 28.09.2010 spoločnosti O. P. za zdaňovacie obdobie júl 2010 vyplýva, že spoločnosti bol vyplatený NO DPH vo výške 512.647,38 Eur, nebola vykonaná daňová kontrola, NO schválila svedkyňa U. a vyplatenie NO DPH bolo zahrnuté do jej odmeny, lebo podľa dohody nebola nariadená daňová kontrola (zväzok č. VII, č.I. 3123).

V období schvaľovania uvedených NO bola svedkyňa riaditeľkou daňového úradu a bolo to v jej kompetencii, kontrolu nariadiť mohla, ale nemusela, nedostatky pri schvaľovaní NO nezistila, lebo nebola vykonaná daňová kontrola. Takže uplatnené NO len schválila podľa požiadavky I. I.. V jednom prípade

daňovú kontrolu nariadila a vtedy I. I. určil, kde sa môže poslať dožiadanie, vec dohodla s kontrolórom Q. N., ktorému I. I. jej prostredníctvom poslal odmenu 10.000,- Eur za jeho služby.

V minulosti sa I. I. stretával aj so U. D. u nej na byte v prítomnosti svedkyne.

Svedkyňa vysvetlila, že I. aj O. I. od nej na stretnutiach požadovali výhradne zákonné riešenia pri uplatňovaní NO.

Na otázky obhajcov svedkyňa odpovedala, že počas prípravného konania nebol na ňu zo strany orgánov činných v trestnom konaní vyvíjaný žiadny nátlak, žiadnu dohodu s prokurátorom ani vyšetrovateľom ohľadom jej trestnej veci - zločinu prijímania úplatku nemá. Zvukovo-obrazový záznam zo I. P. Č.. XX C. Š. videla na YouTube a v Televíznych novinách pred svojimi výsluchmi.

Ľ. I. sa na stretnutiach so I. a O. I. nezúčastňoval, len jedenkrát ho stretla na odchode z kancelárie I. I. a I. I. ju potom oslovil, aby sa vyplatili NO O. P., pričom ju o to I. I. požiadal. Konateľom O. P. bol Ľ. I. I. I. plnú moc od Ľ. I. nemal, on ju len požiadal o vyplatenie NO O. P. a O. T. neoficiálne po pracovnej dobe v jeho kancelárii.

Daňovú kontrolu mohol nariadiť riaditeľ daňového úradu, v tom čase svedkyňa, nadriadený orgán a podnet mohol dať aj správca dane, ale o tom mala svedkyňa za úlohu I. I. informovať skôr, ako mu na túto informáciu vznikne právny nárok.

Svedkyňa ešte poukázala na to, že po ukončení daňovej kontroly sa zo zákona NO vracia do 10-tich dní.

Svedkyňa uviedla, že so U. D. sa rozprávala o I., ona asi vychádzala z vlastných skúseností, keď jej povedala: „teda si podpisovala pre nich“, ako pre I. platobné poukazy a svedkyňa jej povedala, že: „no voľačo áno, aj som dostala voľačo za to“. Svedkyňa si nepamätá, či D. uviedla aj ako naložila s peniazmi.

Počas stretnutí v kancelárii I. I. sa obaja obžalovaní zaujímali o spoločnosti O. P., O. T., E. T. a N. T., konkrétne O. I., okrem iného, sledoval aj všetky platby a o všetkom vedel, bol prítomný v čase, keď ju I. I. žiadal o vyplácanie NO, bol pri vyčíslení odmeny, kde poskytoval informácie, koľko NO bolo vrátených.

Čo sa týka výšky odmeny, táto sa nerovnalá matematicky 10-tim percentám súčtu súm vyplatených NO, lebo I. I. to zaokrúhľoval a svedkyňa si výpočet nekontrolovala.

Ľ. I. spoznala ako splnomocneného zástupcu spoločnosti I. I. ešte na Daňovom úrade C. K. do roku 2005, okrem jedného stretnutia z poverenia I. I. ohľadne spoločnosti R. o jej výpovedi pred súdom s ním žiadny kontakt nemala.

Svedkyňa vysvetlila svoju formuláciu, že v rámci normy poskytovala informácie tak, že svedkyňa opravila svoje vyjadrenie, že sa týkalo poradenstva ohľadne zákonných možností uplatňovania NO.

Svedkyňa nevedela uviesť presný dátum, kedy I. I. oznamovala limity - tolerancie výšky NO, ktoré je možné si uplatniť, ale určite sa so I. I. spojila a hovorili o tom.

Odmena 10% bola dohodnutá na stretnutí z nadmerných odpočtov, ktoré určí I. I..

Jej kariérny postup bol taký, že v roku 2010 od januára do marca vykonávala funkciu kontrolóra, od 01.04. bola poverená ako riaditeľka a od 01.07. vymenovaná za riaditeľku Daňového úradu Š. do konca roku 2010.

Svedkyňa vysvetlila, že daňový subjekt má síce právo nahliadať do spisu, ale zákon alebo daňový poriadok určuje, aké spisy môže pozerať. Kópie zo spisov si vyhotovovať nemôže, len opis. K informáciám, ktoré poskytovala svedkyňa I. I., by sa dostal až vtedy, keď by kontrolór išiel na miestne zisťovanie, ale I. I. mal takto informácie skôr, čiže tu sa jednalo o čas, takto mal možnosť sa skôr dozvedieť, aké skutočnosti sa budú preverovať, ak by boli nejaké nedostatky, preto to chcel vedieť v predstihu. V tom svedkyňa vidí nenáležitú výhodu. Ľ. I. žiadne informácie neposkytovala.

I. I. sa k výpovedi svedkyne vyjadril, že ku konštrukciám nadmerných odpočtov uviedol, že tie varianty, čo svedkyňa navrhla, to obyčajná účtovníčka v ich firme by mu také poradenstvo dala a nie za 10% ako si vypýtala svedkyňa. Poukázal na časové nezrovnalosti, kedy mu mala svedkyňa oznamovať limity NO,

ktoré si môže v konkrétnom zdaňovacom období uplatniť. Odmietol akékoľvek spojenie s firmami O. P. a O. T., lebo tam obžalovaní neboli ani konatelia, ani majitelia. Poukázal na to, že je nelogické ponúkať 10% z NO, ktoré boli uplatnené v rámci zákonných noriem a výhodnejšie pre neho by bolo čakať na vyplatenie NO v zmysle zákonných lehôt aj po kontrole a zobrať si radšej úver pri 5%-nej ročnej marži, ako svedkyni sľubovať 10%.

Svedok Ľ. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v súvislosti so I. I. a O. I. sa vedú aj iné trestné konania, v niektorých vystupuje ako svedok, niekde je aj obvinený, aj obžalovaný. So I. I. sú spolu obvinení pre krátenie dane za alkohol, je obžalovaný z vydierania I. I. a na spoločnosti O. P., O. T., E. T. a N. T. sa vedú trestné stíhania za daňové trestné činy, kde zatiaľ vystupuje ako svedok. Svedok Ľ. I. sa samostatne vyjadril nasledovne.

I. I. pozná asi 20 rokov, intenzívne sa začali stretávať koncom roku 2001, kedy ho I. I. kontaktoval, aby s ním išiel budovať výrobu alkoholických nápojov v Š., s čím svedok súhlasil a jeho úlohou bolo zabezpečovanie výstavby, vybudovanie manažérskych štruktúr, prevádzok a výroby.

I. I. už mal založenú spoločnosť R. vo C. K., kde mal podchytenú kontrolórku Daňového úradu C. K., ktorá sa neskôr v roku 2002-2003 stala riaditeľkou Daňového úradu C. K. a volala sa X.. U. D., ktorá mu kryla spoločnosti, ktoré tam robili vratky DPH. Svedok sa s ňou zoznámil v čase, keď už bola riaditeľkou daňového úradu.

Na tomto daňovom úrade pracovala aj X.. U. ako vedúca kontroly, s ktorou sa svedok zoznámil, keď zastupoval spoločnosť R. pred daňovým úradom.

Už tu svedok videl ako DPH-čky fungujú, I. I. ho to všetko naučil, ako funguje korumpovanie úradníkov, priamo sa na to pozeral. X.. D. I. I. platil priamo z nadmerných odpočtov, niekoľkokrát boli aj u nej doma, kde urobili vyúčtovanie. Svedok pripravil peniaze a sám alebo spolu so I. I. jej ich odovzdali. Tak to bolo až do jej odvolania v roku 2006. Všetky DPH, ktoré sa tam robili, išli bezproblémovo, svedok to videl v priamom prenose, aké je to jednoduché a triviálne, celé založené iba na peniazoch a úplatkoch, a tak nadobudol pocit, že sa nie je čoho báť.

V roku 2005 bolo spoločnosti R. odobraté povolenie na výrobu alkoholických nápojov a na daňový sklad, čo súvisí s vyššie uvedeným trestným stíhaním.

Na žiadosť I. I. svedok časom rozbehol novú výrobu na nové spoločnosti P. A. a P. A. T. a v roku 2007 sa spoločnosť presťahovala z C. K. do areálu na I. P. XX C. Š. a časom sa založili aj ďalšie nové spoločnosti.

X.. U. svedok začal vnímať po jej nástupe na Daňový úrad Š.. I. I. požiadal svedka, aby sa s ňou stretol ohľadne možnej spolupráce a prebiehajúcich trestných konaní ohľadom zadržaného alkoholu, kde ona vystupovala ako svedok a I. I. chcel vedieť, ako bude vypovedať. Svedok sa s X.. U. stretol, dal jej odkaz od I. I. a ona súhlasila so stretnutím.

Intenzívna komunikácia medzi I. I. a X.. U. začala v čase, keď bola vedúcou kontroly na Daňovom úrade Š., kde chcel I. I. pokračovať v NO, a aby mu U. zabezpečila stráženie a dohľad nad spoločnosťami a bezproblémové vyplácanie DPH-čiek.

Svedok sa v tomto období so U. nestretával, dva-tri krát ju videl v areáli na I. P. XX C. Š., aj priamo v kancelárii I. I. sedieť za stolom a riešiť nejaké veci. Stretol ju aj na jar alebo v lete roku 2010 v areáli na parkovisku, keď prišla s riaditeľom Daňového úradu A. I. J. a následne mu I. I. aj povedal, že bola u neho K. aj s riaditeľom a dohodli sa na nejakých veciach. Potom svedok videl U.Q. až 15.12.2010 pri príchode na bránu, pričom svedok vedel, že ide za I. I., ktorý mu už predtým avizoval, že sa musí s ňou stretnúť a zúčtovať veci.

Všetko, čo sa riešilo so U., mal svedok od I. I. alebo O. I.. On s ňou nemal žiadny kontakt a nič neriešil. U. všetko dohodla so I. I., už ako vedúca kontroly mala veľké oprávnenia, prístup do systému, lustrovanie firiem, prehľad o vybratej a zaplatenej DPH-čke, o podnikateľských subjektoch, ktoré žiadajú o vratky DPH.

Svedok videl, že U. robila veci tak, ako mu ich popisoval I. I.. Keď mu I. I. povedal, že treba urobiť DPH-čku, svedok ju urobil a vzápätí bola za dva mesiace vyplatená podľa zákona a bez kontroly, čo fungovalo do konca roku 2010.

Jedna kontrola bola na spoločnosť O. T., ale bola umelo vyvolaná, od I. I. vedel, že bola dopredu dohodnutá, dohodli sa kontrolóri, čo sa bude kontrolovať a predkladať. Takto sa vyplatenie NO ešte urýchlilo, kontrola bola rýchlo vybavená a do 10-tich dní boli peniaze na účte, čo bolo skôr ako v zákonnej lehote po dvoch mesiacoch bez kontroly.

Okrem bezproblémového vyplácania NO, U. strážila firmy, dávala pozor, či nie je nejaké preverovanie z iného daňového úradu alebo z polície. Pokiaľ prišlo nejaké dožiadanie, tak to priniesla, rozobrali to so I. a navrhol sa nejaký postup ako sa to vybaví.

U. bola so I. I. dohodnutá na nejakej odmene, ktorá bola nakoniec ustálená na nejakých 20 alebo 10% z NO DPH, pričom I. I. sa aj tých 10% zdalo veľa, bol s tým nespokojný a snažil sa to nejakým spôsobom znížiť. Na druhej strane si však uvedomoval závislosť od daňového úradu. Z týchto 10-tich % pre U. zrazu začali vychádzať sumy medzi 300-400 tisíc, ale to si priamo odkonzultovali I. a O. I. so U. a ustálili sa na nejakých sumách, či už sa platili nejakí kontrolóri alebo priamo ona.

Úlohou svedka bola požiadavka pripraviť peniaze, skontrolovať, či boli sumy NO na firmách vrátené a v akej výške.

V roku 2010, keď I. I. išiel účtovať so U., podľa toho, čo mu I. I. povedal, to vychádzalo nad 300.000,- Eur. Daň tie peniaze U. naraz sa mu nepáčilo, tak sa s ňou dohodol a zafixoval to na nejakú sumu okolo 300.000,- Eur s tým, že časť peňazí jej dal a časť peňazí jej dá postupne.

Uplatňované DPH-čky na spoločnosti O. P. a O. T. boli na hlavu svedka, pretože tam bol napísaný sám ako konateľ a majiteľ, a aj keď veril I. I., že daňový úrad má pod kontrolou a poriešené má aj ostatné zložky, ako políciu a prokurátorov, stále mal obavu, že keď niečo praskne, bude to na jeho triko, čo dal svedok v jednej vete do súvislosti s predloženým obrazovo-zvukovým záznamom.

Ďalšie firmy, na ktoré sa uplatňovali NO, boli E. T. a N. T., tie sledoval svedok len okrajovo, boli to firmy O. I., kde si on sám riešil veci, svedok o tom vedel len z rozprávania I. I., že tam zbehla nejaká vratka.

Celý mechanizmus vyžadoval aj iné daňové úrady, a preto I. I. využil, že U. sa pozná s povereným riaditeľom alebo riaditeľom Daňového úradu A. I. J., chcel s ním takú istú spoluprácu, akú mal so U., čo sa mu aj podarilo, J. bol v ich areáli, keď ho tam svedok videl a následne mu I. I. povedal, že sa dohodli, že J. bude robiť to, čo oni chceli.

Tesne po tom, ako sa I. I. vyrovnal so U.Á. a uzavrel rok 2010, tak U. odvolali z pozície riaditeľky daňového úradu, čo svedok vnímal ako dosť veľký problém a I. I. rovnako. Svedok videl na ňom, ako sa mu to vymyká spod kontroly, tak tlačil na I. I., že čo teraz bude a ako to vyrieši a už medzi nimi nebola taká dôvera ako predtým, čo vyvrcholilo 25. januára, keď sa pohádali a vtedy svedok pochopil, že keď bude nejaký problém, musí sa o neho postarať sám, lebo I. I. v tom absolútne nefiguroval, takže I. I. sa z toho úplne bez problémov vyzuje a vyviní, čo vyplývalo aj z jeho vyjadrenia, že už DPH-čky robiť nebude, už bude poctivý podnikateľ a očistí sa a všetky trestné stíhania budú na ostatných.

Medzitým mu I. I. a O. I. ukradli spoločnosť O. P., sfalšovali jeho občiansky preukaz a podpisy a I. I. si prepísal spoločnosť na seba. Zároveň sa začali objavovať trestné oznámenia na svedka ohľadom nadmerných odpočtov zo strany I. I.. Začiatkom roku 2013 sa svedok rozhodol, že podá jedno súvislé trestné oznámenie na I., kde popíše všetky skutky a rozhodol sa dokladovať a predložiť k trestnému oznámeniu aj zvukovo-obrazový záznam na podporu svojich tvrdení.

Na otázky prokurátora svedok odpovedal, že spoločnosti O. P. a O. T. sa zakladali po dohode so I. I., hoci bol v nich konateľom, všetky strategické alebo koncepčné činnosti riešil so I. I.. V podstate to bol spoločný projekt, spoločne riešili aj financovanie a tie NO. I. I. ho inštruoval pri vykonávaní jeho štatutárneho pôsobenia v oboch spoločnostiach. Svedok vie presne uviesť, akým spôsobom sa uplatňovali vratky DPH za spoločnosti O. P., ktorá stavala výrobný závod, kde sa väčšina vratiek týkala stavebnej činnosti a O. T. vznikla na zabezpečenie technológií a strojov do výroby.

Princíp bezproblémového vyplatenia NO bol taký, že NO sa vyplatil buď bez kontroly a v prípade kontroly, ak sa NO bral v Š., tak kontrola smerovala do A. I. a naopak. Čiže išlo o vzájomné potvrdzovanie zistení.

Stráženie firiem určených I. I. znamenalo, že U. mala na starosti to, že keď prišlo nejaké dožiadanie na daňový úrad, I. I. sa to dozvedel, čo bolo obsahom dožiadania, z akého úradu prišlo, kto a čo vyšetruje, mal to prefotené a spoločne to I. I. s K. U. vyriešili.

Sledovanie pomeru medzi vybratou a vyplatenou DPH, čo mala na starosti U. tiež, svedok vysvetlil, že ona mala prehľad za celý daňový úrad, a aby nemusela dodatočne odôvodňovať, prečo má vratky DPH vyššie ako výbery, tak sumy nimi uplatňovaných NO sa modelovali podľa toho, ako U. ten pomer vychádzal. Konkrétne za spoločnosti O. P. a O. T. sa to dialo tak, že po dohode U. so I. I. a ustálení súm možných vratiek NO, mu I. I. tieto sumy povedal a úlohou svedka bolo namodelovať tie sumy do NO spoločností.

Svedok potvrdil, že vratky NO, ktoré sú uvedené v obžalobe za spoločnosti O. P. a O. T., boli určite „vybavené“ a za spoločnosti E. T. a N. T. boli vybavené tiež, ale to má ako informácie od I., ktoré sa dozvedal priebežne.

Termín „umelo vykonaná kontrola“ na spoločnosť O. T. svedok ešte dovysvetlil, že dopredu vedeli, čo sa príde kontrolovať, kedy a čo sa má zabezpečiť. Kontrolórom predložili doklady, urobil sa zápis, prípadne skontroloval fyzicky nejaký materiál alebo stroj a to bolo všetko.

O svedkom popísaných skutočnostiach, okrem iného, vedeli I. I., O. I. a X. I., pričom svedok získal poznatok od I. alebo O. I. a oni od U..

Svedok ešte raz zosumarioval, že U. v areáli na I. P. XX C. Š. videl v lete 2010, keď tam bola s J., 15.12.2010, keď sa robilo to vyúčtovanie a raz ju videl sedieť v kancelárii I. I., ale to presne nevie, kedy bolo.

K spôsobu komunikácie I. so U. Q. svedok uviedol, že prebiehala formou odkazov cez X. J., ktorá ju vozila z práce a do práce, v spontánnej časti svojej výpovede k tomu ešte svedok uviedol, že to tak vymyslel I. I., ktorý jej takto niekedy dával cez X. J. odkazy. Ďalej sa kontaktovali osobne a časom sa mu O. I. pochválil, že už je so U. tak zadobre, že už komunikujú spolu cez Skype alebo nejaké telefóny.

O „dohodnutej odmene so U.“ sa svedok dozvedel z rozprávania I. I. a O. I., keď po vratkách NO malo prísť vyúčtovanie, čo sa ustánilo zhruba na tých 10% z vyplatených vratiek, čo vychádzala obrovská suma, konkrétna výška odmeny bola okolo 300.000,- Eur s tým, že časť odmeny I. I. vyplatil U. a zvyšok, že sa jej vyplatí postupne. Odmena bola za NO realizované v druhej polovici roku 2010. Jediné, čo tu svedok riešil, bolo, že I. I. mu povedal, že bude potrebovať vybrať alebo pripraviť peniaze, čo bolo buď zo spoločnej kasy viacerých spoločností alebo to boli peniaze priamo z vratiek NO.

Dôvodom, prečo si I. I. prostredníctvom U. za jej odmenu zabezpečoval vyplácanie NO na Daňovom úrade Š.Í., bolo zarobenie peňazí. Tým, že uplatňované NO boli fiktívne, boli z toho peniaze zarobené do plusu.

Ďalšie informácie, ktoré poskytovala U. I., sa týkali štruktúry daňových úradov a ich fungovania, ako sa vykonávajú daňové kontroly, čo daňové úrady preverujú pri dožiadaniach a pri NO, na čom bazírujú a kladú hlavný dôraz, vyhodnocovací systém, ako sa robia krížové kontroly. Všetky tieto veci sa svedok dozvedel sprostredkovane od I. I. a nepochyboval, že on to má od U..

Na otázku predsedu senátu svedok uviedol, že trestné oznámenie v čase, keď sa dozvedel o skutočnostiach, o ktorých vypovedá, nepodal preto, lebo sa sám na tej trestnej činnosti podieľal, okrem peňazí z toho nič iné nemal a biznis fungoval.

Na otázky prokurátora svedok doplnil, že I. I. a O. I. sa u svedka informovali, či už boli vyplatené vratky DPH za spoločnosti O. P. a O. T., aktívne to preberali, vlastne sa na každom stretnutí neriešilo nič iné, len tie DPH-čky.

So I. I. sa niekoľkokrát rozprávali ohľadom vyplatenia odmeny - peňazí pre U..

Tým, že svedok vedel, že bude vyúčtovanie so U., dal pokyn I., aby v prípade, že bude I. alebo O. I. potrebovať peniaze pre U., aby im to vydala a poznačila, koľko a pre koho zobrali.

Na otázky obhajcov svedok uviedol, že neudelil žiadne splnomocnenie I. ani O. I. na rokovanie so U. a ani U. neudelil súhlas na poskytovanie informácií o jeho firmách I.. On so U. nikdy nerozoberal NO DPH za spoločnosti O. P. a O. T..

O. I. sa k výpovedi svedka vyjadril, že nič z toho, čo svedok uvádzal, nevie nijako preukázať a podložiť, vypovedá to, čo od neho chcú orgány činné v trestnom konaní ako výmenu za zastavenie trestného stíhania. Všetky skutočnosti sú mu známe výhradne od obžalovaných.

Svedkyňa X.. U. D. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že je obvinená v inej trestnej veci ohľadne korupčnej aféry podplácania, v inom konaní vystupuje ako svedok voči I. I. a O. I..

V spontánnej časti výpovede svedkyňa popísala, že bola od 01.06.2003 vymenovaná riaditeľkou Daňového úradu C. K., následne po vymenovaní oslovená vtedajšou generálnou riaditeľkou K. K., ktorá jej uviedla, že I. I. je spriaznený daňový subjekt a spoločnosť R., ktorej je konateľom, je spriaznenou firmou, nakoľko X.. I. I. sa vie za služby patrične odmeniť. Následne bola kontaktovaná X.. I. I., pričom z uvedených stretnutí vyplynula jej úloha odovzdávať I. I. všetky písomnosti, t.j. dožiadania z polície, rôznych daňových úradov, colnice, ktoré prišli ohľadne spoločnosti R. na Daňový úrad do C. K.. Následne si I. I. prišiel na daňový úrad prevziať ofotené dokumenty, ktoré v tom čase prišli na daňový úrad a svedkyňa ponúkol úplatok 100.000,- Sk a na dvoch neskorších stretnutiach jej odovzdal jedenkrát 30.000,- Sk a druhýkrát 10.000,- Sk.

V roku 2003, po tom ako sa stala riaditeľkou Daňového úradu C. K., vedúcou oddelenia kontroly bola X.. K. U., s ktorou sa z reorganizačných dôvodov na Daňovom úrade vo C. K. rozišla v roku 2005 nie v najlepšom.

S X.. U. sa svedkyňa stretla až v roku 2010, keď U. bola už vymenovaná za riaditeľku Daňového úradu v Š.O. a na tomto stretnutí X.. U. spomenula X.. I. I. a O. I. v tom zmysle, že si týchto dvoch konateľov vychovala ako sa patrí, že pred podaním daňového priznania im povie približne výšku nárokovateľného NO a oni podajú daňové priznanie, ona potom zariaďuje kontroly s tým, že má aj kontrolórov, ktorí túto kontrolu urobia bez problémov a spomenula meno Q..

Na otázky prokurátora svedkyňa doplnila, že v súvislosti so I. I. a O. I. U. spomínala firmy R. a O. P., že so I. I. a O. I. sú v dennom kontakte, volala ich „chlapci“, ona dávala príkazy, vždy sa dohodnú a oni robia to, čo im ona nariadi.

Ešte jej U. povedala, že z vyplatených NO berie 10% z každého vyplateného NO, ktorý ona zariadi, môže chodiť na dovolenky, kupovať bratovi motorky, do konca života je zabezpečená, lipla na týchto dvoch ľuďoch s tým, že sú jej ako druhí živitelia.

Na otázky predsedu senátu svedkyňa vysvetlila, že informácie, ktoré sama poskytovala I. I., dostal v predstihu, čo je veľká výhoda, na ktorú daňový subjekt nemá právo, lebo takto sa vie pripraviť na to, čo sa bude kontrolovať, aby napr. dožiadanie prebehlo v poriadku. Daňový subjekt má na takéto informácie právo až po tom, keď mu daňový úrad oznámi, že bude mať miestne zisťovanie alebo kontrolu, a to napr. v deň kontroly alebo deň predtým.

Na otázky obhajcov svedkyňa uviedla, že boli aj také miestne zisťovania, že boli bez oznámenia, čiže tam bola nulová tolerancia a boli aj s toleranciou dvoch, troch dní, napr. bežné dožiadania.

Z dôvodu rozporov vo výpovedi svedkyne na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní jej bola na žiadosť obhajcu predložená výpoveď z prípravného konania zo dňa 10.05.2013 a 10.06.2013, v ktorých buď vypovedala inak alebo niektoré skutočnosti neuviedla a svedkyňa vysvetlila, že v prípravnom konaní neuvádzala pravdu z dôvodu, že sa bála následkov pre ňu, jej rodinu a pravdou je to, čo uviedla dnes na hlavnom pojednávaní, na čo sa musela psychicky pripraviť, lebo niekedy je veľmi ťažké povedať, kde človek pochybil.

Na otázky predsedu senátu svedkyňa uviedla, že informácie, ktoré podávala aj vo forme fotokópií ona I. I., boli neoficiálnou cestou a iným daňovým subjektom také informácie neposkytovala.

U. jej povedala v roku 2010, že má objednané motorové vozidlo, tuší, že nejakú športovú Hondu, povedala, že si môže kúpiť to motorové vozidlo, lebo jej dali na to I. a O. I. peniaze, to motorové vozidlo malo prísť neskôr, lebo že nejakú farbu tam menia.

Na doplňujúcu otázku prokurátora najskôr odpovedala, že U. jej povedala, že auto si ide kupovať v hotovosti, ale po predložení výpovede svedkyňi zo dňa 10.05.2013 na žiadosť prokurátora, v ktorej svedkyňa uviedla: „X.. K.W. U. mi povedala, že si ide objednať auto, lebo vyšiel obchod“, vysvetlila, že U. jej povedala, že vyšiel obchod, čo znamená, že dostala peniaze za vyplatený NO a objednala si auto z toho Japonska, tú Hondu.

Na otázku obhajcu svedkyňa uviedla, že nemala k dispozícii výpovede K. U. a Ľ. I., nikto jej nepovedal ako vypovedali, zverejnenú nahrávku nevidela, nikto ju neinštruoval ako má vypovedať, s Ľ. I. a K. U.Q. sa od 15.04.2013 nestretla.

Na otázku predsedu senátu upresnila, že daňový subjekt mal právo nahliadať do svojho spisu, ktorý sa nachádzal u správcu dane, ale nie do spisu, ktorý bol pridelený kontrolórovi na vybavenie dožiadania. Až keď bolo dožiadanie vybavené, dostávalo sa do spisu u správcu dane.

Na otázku obhajcu svedkyňa na praktickom príklade vysvetlila výhody plynúce z toho, keď sa daňový subjekt v predstihu dozvie, že na základe dožiadania bude u neho vykonaná kontrola. Uviedla, že sa stávalo, že sa strácali doklady, ktoré sa potom nemohli odkontrolovať, podpaľovali autá, prerobilo sa účtovníctvo, teda keď daňový subjekt nechcel mať kontrolu, nechal si napr. ukradnúť auto aj s dokladmi a nemohla byť u neho vykonaná kontrola, lebo rekonštrukcia účtovníctva by trvala dlhé roky.

Svedkyňa X.. T. I. na hlavnom pojednávaní uviedla, že I. I. spoznala v marci roku 2004 prostredníctvom Ľ. I., keď začala s nimi spolupracovať v spoločnosti R. na zmluvu o výkone ekonomického poradenstva. Neskôr mala zmluvu uzavretú so spoločnosťou P. A. T.. Pracovnú činnosť v areáli na I. P. XX C. Š. vykonávala do marca roku 2011. Ekonomickú agendu vykonávala v spoločnostiach Ľ. I.H. O. P., O. T., O. a v spoločnostiach I. P. A. a P. A. T., kde všade mala dispozičné práva k účtom.

Počas jej spolupráce sa k nej dostala informácia, že Daňový úrad C. K. je spriatelnený, kde bola riaditeľkou pani D. a niekto na pozícii vedúceho oddelenia kontroly, čo sa až neskôr dozvedela, že to bola pani U.. Termín „spriatelnený daňový úrad“ svedkyňa vysvetlila, že riaditeľka Daňového úradu C. K. pani D. bola ich známa.

Nevie, po akom čase pani U. začala pôsobiť na Daňovom úrade Š., kde bola časom poverená jeho riadením, vtedy sa o nej začalo častejšie hovoriť, bola zopár krát vo firme a dokonca ju jedna pracovníčka - pani J. vozievala do roboty, prípadne z roboty.

Pani D. a pani U. chodili do firmy na I. P. XX na návštevy za pánom I. a pánom I., pričom svedkyňa nikdy nebola účastná týchto stretnutí. V akej veci prišla U., nevie, ale prišla štandardne do domčeka, kde sa nachádzala aj kancelária I. I..

Potom, ako bol zase spriatelnený Daňový úrad Š., rovnako počula, že spriatelneným - podchyteným je aj Daňový úrad A. I..

Svedkyňa nikdy nemala vedomosť o tom, či D. a U. sú odmeňované, akou formou a v akých výškach, dozvedela sa to len z médií.

Vzhľadom na to, že mala dispozičné práva k účtom uvedených spoločností, zabezpečovala výbery peňazí na základe požiadaviek I. a O. I. a Ľ. I.. Veľakrát sa stalo, že jej pán I. dal príkaz na vytiahnutie hotovosti a povedal: „príde pre to O. alebo príde pre to I., daj mu, potrebujeme o dva dni toľko a toľko“. Boli aj také situácie, že prišiel za svedkyňou I. alebo O. I., že majú s pánom I. dohodnuté, že im vyberie peniaze z O. P. a odovzdá im. Vtedy Ľ. I. vždy tieto informácie potvrdzoval.

Čo sa týka nadmerných odpočtov, nevie, či to bolo posledného polroka, ale vždy pred uzatváraním DPH prišla od pána I. informácia, koľko pani U. potvrdila, že by mohlo prejsť, naposledy to bola informácia v roku 2010 za november alebo december alebo január 2011, nepamätá si presne, 500.000,- Eur. Pre akú spoločnosť to bolo, či jednu alebo sumár, si nepamätá. Vnímala to tak, že ak bude NO do 500.000,- Eur, tak k nim nepríde kontrola a bude riadne vyplatený do dvoch mesiacov v súlade so zákonom a vnímala to vo vzťahu k spoločnostiam O. P. a O. T., čo odvodila z toho, že informácia prišla k nej a dostala ju od Ľ. I. spolu s informáciou, že mu to potvrdil I. I. od U..

Svedkyňa si ešte spomenula v súvislosti s Daňovým úradom Š., že koncom roku 2010 alebo začiatkom roku 2011 prišiel za ňou I. I. s tým, že pani U. musí urobiť nejaký plán kontrol DPH na najbližší rok, a že majú určiť, ktorú firmu a ktoré obdobie. Či to však bolo zodpovedané a zrealizované, nevie.

Pamätá si na jeden prípad, keď Ľ. I. vybrala a dávala peniaze z banky a on si poznačil na zadnú stranu výdavkového dokladu poznámku „U.“. Svedkyňa inú U. nepoznala, a preto sa domnievala, že išlo o D..

V tejto súvislosti bola svedkyňa na žiadosť prokurátora predložená jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 30.05.2013, v ktorej uviedla okrem iného, že vedomosť o tom, že U. D. dávajú peniaze, mala, ale nevie, v akých výškach, koľkokrát a kedy. Túto skutočnosť má z rečí I. I. a Ľ. I. asi z rokov 2004-2006. Počas týchto rozhovorov jej povedali, že nejaké peniaze jej dávajú, že je spriatelnený Daňový úrad C. K.. Nepamätá si, že by priamo s ňou I. I. alebo Ľ. I. riešili nejakú odmenu pre K. U.. Svedkyňa po vysvetlení nedorozumenia v pochopení jej vyjadrenia uviedla, že jej výpoveď z prípravného konania je pravdivá.

O. I. sa k výpovedi svedkyne vyjadril, že sa s pani D. nestretával a aj ona sama poprela, že by ho niekedy vôbec videla.

Svedkyňa X.. D. J. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaných pozná, obchodné spoločnosti uvedené v obžalobe nepozná, o NO DPH nemá žiadnu vedomosť.

V roku 2002 nastúpila do spoločnosti R., neskôr pracovala v spoločnosti P. A., začala pracovať ako laborantka, po niekoľkých rokoch ako vedúca výroby a následne výrobná riaditeľka. V januári 2010 odtiaľ odišla. Jej pracovnou náplňou bolo riadenie výrobného procesu.

X.. U. pozná, chodievala do priestorov spoločnosti P. A. a niekedy jej bolo povedané Ľ. I. alebo I. I., aby ju tam priviezla a niekedy ju zobrala domov. X.. U. vozila aj podľa toho, ako sa s ňou dohodla, ako im to dovoľovala ich pracovná činnosť, na základe pokynu Ľ. I. alebo I. I. oni dali svedkyňa telefónne číslo a povedali jej, že keď pôjde domov, má ju zobrať.

S X.. U. sa o NO DPH nerozprávala, ani k dôvodu jej návštev v areáli.

Svedok K.. C. C. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaných pozná asi od roku 2006, viacmenej len O. I., s ktorým sa stretával z dôvodu spoločných záujmov.

Asi v roku 2009 ho oslovil O. I. s návrhom založiť firmu, že by sa dali zarobiť peniaze, s čím svedok súhlasil a založila sa spoločnosť C. C. C., ktorá bola napísaná na svedka - bol jej konateľom. Na žiadosť O. I. bola na svedkovu firmu napísaná nehnuteľnosť - reštaurácia T..

Jedného dňa dostal svedok predvolanie z daňového úradu vo veci začatia daňovej kontroly, okrem iného aj na NO vratky DPH týkajúce sa reštaurácie T..

Ďalej svedok popísal, ako počas procesu vykonávania daňovej kontroly na Daňovom úrade A. I. si ho raz zavolať O. I., že má prísť do areálu na I. P. XX, že potrebuje podpísať nejaký papier a vtedy svedok podpisoval nejaké odvolanie voči rozhodnutiu daňovej kontroly a vtedy tam videl pani K. a pána J.. Následne bola daňová kontrola asi o mesiac, dva ukončená s tým, že boli vrátené peniaze z DPH za budovu a zamietnuté bolo vyplatenie vratky DPH za muzikál Č. a P. T. N..

Svedok videl pani K. a pána J., keď prechádzali okolo neho, keď čakal v budove v areáli v Š., nebol priamo na stretnutí, na ktorom sa zúčastnil pán J., pani K., O. I. a I. I., lebo mu bolo povedané, že nech

počká, že nechcú, aby ich svedok videl spolu v tejto budove. Bolo mu tiež povedané, že oni, ako pani K. a pán J., najlepšie vedia, čo majú do toho odvolania napísať, aby mu bolo vyhovené. Výsledkom potom bolo odsúhlasenie vratky DPH na budovu a zamietnutie vratky DPH na reklamnú kampaň.

O Daňovom úrade Š. a Daňovom úrade A. I. mu bolo vo všeobecnosti povedané, že I. tam majú známych, že poznajú tú K., ktorá mala byť v nejakom vysokom postavení na daňovom úrade a pána J., ktorý bol riaditeľom Daňového úradu v A. I.. Kto je pani K., mu vysvetlil O. I. a pána J. poznal ako riaditeľa z Daňového úradu A. I., u ktorého bol raz spolu s O. I. na daňovom úrade ohľadne prebiehajúcej daňovej kontroly, ktorý ich v tej veci vypočul.

Vrátená vratka bola vyplatená vo výške okolo 400.000,- Eur s tým, že svedkovi O. I. vyplatil 15.000,- Eur a opýtal sa svedka, či mu to nestačí a O. I. povedal, že polovicu si zobrali daňováci, ktorých nekonkretizoval. Ďalšie svedkom popísané skutočnosti sa netýkali priamo prejednávanej veci.

Svedok S. J. bol na hlavnom pojednávaní vypočutý na návrh obhajoby a k dôveryhodnosti osoby Ľ. I. uviedol, že tento mal na svedka v rámci vyšetrovania inej veci psychicky tlačiť, aby vo svojej výpovedi pred políciou uviedol nepravdu a predložil aj falošné doklady, čo mu dal Ľ.B. I..

Svedkyňa X.. K. K. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pracovala v areáli na I. P. pre obžalovaných, účtovala ich firmy, okrem iného aj P. A. a P. A. T., k podplácaniu nevie nič uviesť.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní za súhlasu strán prečítané zápisnice o výsluchu svedkov I. I.W. (zväzok č. II, č.l. 485-491), K. R. (zväzok č. II, č.l. 506-512), O. Z. (zväzok č. I, č.l. 299-305), K. S. (zväzok č. I, č.l. 316-323), K.. K.T. N. (zväzok č. I, č.l. 492-497), Q. I. (zväzok č. II, č.l. 624-630), R. I. (zväzok č. II, č.l. 632-634) - odmietla vypovedať, X.. K. T. (zväzok č. II, č.l. 674-679), X.. K. T. (zväzok č. II, č.l. 694-699).

Svedkyňa K. R. v prípravnom konaní uviedla, že v lete v roku 2007 nastúpila do areálu na I. P. Č.. XX, Š. pracovať ako asistentka Ľ. I.. Neskôr bola právničkou, okrem iného, spoločnosti P. A., P. A. T. a O. P.. Vie, že pri viacerých spoločnostiach, ktoré mali v čase jej príchodu sídlo vo C. K., sa menili sídla do Š.. Osoby K. U. ani C. C. nepozná.

Svedok X.. K. T. sa v prípravnom konaní vyjadril k mechanizmu kontrol DPH v roku 2010 na daňových úradoch v pôsobnosti Daňového riaditeľstva, pracovisko T.. V roku 2010 zastával pozíciu vedúceho oddelenia daňovej kontroly na Daňovom riaditeľstve Slovenskej republiky, pracovisko T.. V tejto pozícii bol do 31.12.2011.

V roku 2010 bolo Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky, pracovisko T. predĺženou rukou Daňového riaditeľstva SR D. D., pričom do jeho kompetencií spadali aj Daňové úrady Š., A. I. a C. K.. Pracovisko T. malo skôr metodické postavenie, to znamená, že všetky zásadné rozhodnutia týkajúce sa riadiacej činnosti daňových úradov sa vykonávali na DR SR v D. D., kde boli aj vydávané všetky rozhodnutia, príkazy, smernice a usmernenia. Úlohou pracoviska T. bolo zabezpečiť jednotnú aplikáciu týchto usmernení v jeho územnom obvode. Takýmto spôsobom bola usmerňovaná oblasť výberu daňových subjektov na kontrolu NO DPH. V roku 2010 výber subjektov na vykonávanie kontrol DPH upravovali v tom čase platné dva príkazy vtedajšieho generálneho riaditeľa DR SR D. D., a to 5/2008/321 a 4/2009/321.

Na základe príkazu č. 5/2008/321 nariaďoval zabezpečiť pravidelné vykonávanie kontrol výmenným spôsobom v rozsahu a na základe podnetov vydávaných z úrovne DR SR D. D.. Podnety boli zasielané priamo na jednotlivé daňové úrady, priamo z DR SR D. D. a pracovisko T. nemalo možnosť ich ovplyvniť, len zabezpečovalo ich vyhodnotenie. Predmetný príkaz bol platný a účinný od 16.06.2008 a platil v celom roku 2010.

Príkaz č. 4/2009/321 nadobudol účinnosť 01.05.2009 a platil aj v roku 2010. Príkaz nariaďoval riaditeľom jednotlivých pracovísk DR SR D. D. zabezpečiť každý mesiac vytvorenie zostavy a výber subjektov na kontrolu DPH a na základe kritérií, ktoré boli stanovené z úrovne sekcie pre kontrolu daní a daňových

exekúciu DR SR D. D.. DR SR D. D. malo právo vstúpiť a zmeniť kritériá, prípadne vybrať daňové subjekty na daňové kontroly DPH.

Predmetný príkaz č. 4/2009/321 sa v praxi neaplikoval v tom čase, t.j. v roku 2010, vzhľadom na skutočnosť, že každý mesiac prišlo oznámenie zo sekcie námestníka generálneho riaditeľa pre kontrolu daní a daňovú exekúciu DR SR D. D., v ktorom pracovisku T. oznámil, že za konkrétne zdaňovacie obdobie sa v zmysle predmetného príkazu neurčujú kritériá z úrovne daňového riaditeľstva, ani z jeho pracovísk.

Svedok predložil na založenie do spisového materiálu predmetné oznámenia z DR SR D. D. za zdaňovacie obdobia DPH za mesiace apríl 2010, máj 2010, jún 2010, 2. štvrťrok 2010, júl 2010, august 2010, september 2010, 3. štvrťrok 2010 (č.l. 680-685).

Uvedené oznámenia boli na hlavnom pojednávaní vykonané ako listinné dôkazy podľa § 269 Trestného poriadku, pričom ich obsah je súladný s výpoveďou svedka.

Na základe vyššie uvedeného tak mechanizmus výberu subjektov na daňovú kontrolu DPH bol v kompetencii riaditeľa príslušného daňového úradu, t.j. keď prišlo oznámenie z DR SR D. D., že sa nestanovili kritériá na výber subjektov na kontrolu DPH. Na Daňovom úrade Š. v roku 2010 v podstate zastával funkciu vedúceho oddelenia daňovej kontroly priamo riaditeľ daňového úradu. Pracovisko T. v roku 2010 nemalo kompetenciu kontrolného orgánu voči daňovým úradom, ktoré boli v ich pôsobnosti, skôr zastávalo pozíciu metodického orgánu.

Na otázku, čo by mohlo byť možným motívom, aby daňový subjekt poskytol v roku 2010 úplatok riaditeľovi daňového úradu pri uplatňovaní nároku na vrátenie NO DPH, svedok odpovedal, že za predpokladu, že by boli všetky náležitosti, doklady, faktúry a iné dokumenty v poriadku, tak je to jednoznačne časové hľadisko, ktoré spočíva v tom, že keď nie je nariadená daňová kontrola, NO bol vyplácaný do 30 dní a v prípade, že by bola nariadená kontrola, tak bol NO vrátený do 10-tich dní po ukončení daňovej kontroly. Jedná sa o zákonom stanovené lehoty. Lehota na vykonanie daňovej kontroly NO DPH bola zákonom stanovená na 6 mesiacov a mohla byť predĺžená nadriadeným orgánom o ďalších 6 mesiacov.

V prípade, že doklady nie sú v poriadku, tak motívom môže byť zakrytie nedostatkov, ktoré by mohli byť v rámci kontroly zistené, a tým pádom aj NO nevyplatený. V prípade, že by prebehli daňové kontroly a zistilo by sa porušenie, správca dane zasielal orgánom činným v trestnom konaní oznámenie o podozrení zo spáchania daňového trestného činu.

Svedok sa nevedel vyjadriť, či za rok 2010 sú ešte k dispozícii štatistiky o sume uplatnených a vrátených NO DPH pre jednotlivé daňové úrady.

Podľa § 269 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní zároveň vykonané dôkazy viažuce sa k výpovedi tohto svedka, a to príkaz generálneho riaditeľa DR SR č. 5/2008/321 na vykonávanie daňových kontrol DPH výmenným spôsobom (č.l. 686) a príkaz generálneho riaditeľa DR SR č. 4/2009/321 na vykonávanie daňových kontrol DPH (č.l. 687), z ktorých súd zistil, že sú taktiež súladné s výpoveďou uvedeného svedka.

Svedkyňa X.. K. T. v prípravnom konaní vypovedala k mechanizmom pri uplatňovaní a vyplácaní NO DPH v roku 2010 na daňových úradoch v pôsobnosti pracoviska DR SR T. a hlavne DÚ Š.. V roku 2010 zastávala funkciu vedúcej oddelenia výberu daní na pracovisku DR SR T..

V roku 2010 k uplatňovaniu NO dochádzalo prostredníctvom podaného daňového priznania k DPH, ktoré podávali daňové subjekty buď prostredníctvom mesačných daňových priznaní k DPH alebo prostredníctvom štvrťročných daňových priznaní k DPH. V zmysle smernice č. 1/2010/230 na rok 2010 bolo určené, že daňové priznania k DPH sa musia spracovať do termínu vykonania účtovnej uzávierky v evidencii štátnych príjmov za mesiac, v ktorom bolo predložené daňové priznanie. Predpis obsahoval informácie buď o daňovej povinnosti alebo o nadmernom odpočte, ktorý by sa mal vyplatiť. V prípade, že komplexný správca dane mal pochybnosti vyplývajúce z daňového priznania, napr. o výške NO, dával písomne podnet vedúcemu vymeriavacieho oddelenia alebo na malých daňových úradoch vedúcemu oddelenia správy daní a administratívy (malým daňovým úradom boli aj Daňový úrad Š. a

C. K.), ktorý posúdil opodstatnenosť tohto podnetu, postúpil podnet vedúcemu oddelenia kontroly alebo komplexnému správcovi dane povedal, že má uplatnený nadmerný odpočet poukázať a vytvoriť platobný poukaz.

V prípade, že správca dane nemal pochybnosti o daňovom priznaní k DPH, tak platobný poukaz ako posledný musel podpisovať riaditeľ daňového úradu alebo ním poverená osoba, čo vyplýva zo smernice o pravidlách a postupoch finančného riadenia a kontroly na daňových orgánoch Slovenskej republiky č. 11/2009/520 a uvedenú smernicu svedkyňa predložila do spisového materiálu. Až keď bol platobný poukaz podpísaný riaditeľom daňového úradu alebo ním poverenou osobou, dával sa tento platobný poukaz do účtárne.

Zákon o DPH č. 222/2004 v § 79 určoval lehotu na poukázanie NO tak, že ak sa NO nemôže odpočítať od daňovej povinnosti, daňový úrad vráti neodpočítaný NO alebo jeho časť do 30 dní od podania daňového priznania za zdaňovacie obdobie nasledujúce po zdaňovacom období, v ktorom NO vznikol, alebo ak nemal povinnosť podať daňové priznanie.

V prípade, že na uplatnený NO bola vykonávaná kontrola, tak sa NO vracal do 10 dní od ukončenia daňovej kontroly.

Začiatkom roka, väčšinou v mesiaci február, bol stanovený ročný plán hrubého výnosu daní pre každé pracovisko a podľa jednotlivých daní. Tento plán bol stanovený z úrovne DR SR z oddelenia analýz. Stanovoval pre každé pracovisko individuálne výber dane z príjmu zo závislej činnosti z podnikania právnických osôb, daň vybranú zrážkou a daň z pridanej hodnoty. Následne tento ročný plán výberu pracoviska DR SR T. rozpisovalo pre jednotlivé dane a na jednotlivé daňové úrady v pôsobnosti pracoviska DR SR T.. Následne sa táto čiastka stanovená podľa ročného plánu mesačne sledovala a vyhodnocovala, čo spočívalo v tom, že za príslušný mesiac sa kontrolovalo alikvótne plnenie ročného plánu na mesiac a vždy sa robilo aj medziročné porovnanie výberu daní. Na každej porade riaditeľov daňových úradov sa vyhodnocoval plán plnenia daňových príjmov v zmysle plánu a príslušný riaditeľ daňového úradu musel zdôvodňovať neplnenie plánu.

Z ostatných vyššie uvedených, na hlavnom pojednávaní prečítaných svedeckých výpovedí, súd nič podstatné k skutku obžaloby nezistil.

Svedkyňa O. T. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pani U. pozná iba z videnia, osobne s ňou do kontaktu neprišla, párkrát ju videla na I. P.. Jej spoločnosť O..T..O.. P. účtovala spoločnosti E. T., N. T., O. T. a v O. P. spracovávala len mzdovú a personálnu agendu.

Na hlavnom pojednávaní boli ďalej vypočuté svedkyne O. X., Ľ. I., O. J. a X. C., pričom z ich výpovedí súd nič ďalšie podstatné ku skutku vymedzenom obžalobou nezistil.

Svedok O. D. na hlavnom pojednávaní poprel, že by niekomu dával pri vybavovaní služobných záležitostí úplatky. Peniaze mu dávala z pokladne pani I. na úradné poplatky so súhlasom Ľ. I..

Na hlavnom pojednávaní po vykonaní všetkých dostupných dôkazov súd odmietol vykonať vecné dôkazy navrhnuté prokurátorom, a to dva DVD nosiče a jeden CD nosič predložené svedkom Ľ. I., žurnalizované na čl. 17, 18, 276 podľa § 270 Trestného poriadku prehratím obsahu vecných dôkazov na technickom zariadení alebo prečítaním znaleckého prepisu obsahu hovorov zaznamenaných osôb z dôvodu, že ich nepovažuje za dôkaz získaný z dôkazných prostriedkov podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona v súlade s ustanovením § 119 ods. 2 Trestného poriadku a Zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa § 119 ods. 2 prvá veta Trestného poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. c) Zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov informačno-technickými prostriedkami na účely tohto zákona sú najmä elektrotechnické, rádiotechnické, fototechnické, optické, mechanické, chemické a iné technické prostriedky a zariadenia alebo ich súbory používané utajovaným spôsobom pri vyhotovovaní a využívaní obrazových, zvukových alebo iných záznamov.

Podľa § 2 ods. 2 uvedeného zákona informačno-technické prostriedky môže používať Policajný zbor, Slovenská informačná služba, Vojenské spravodajstvo, Zbor väzenskej a justičnej stráže a Colná správa (ďalej „orgán štátu“) v rozsahu podľa osobitných predpisov.

Podľa § 2 ods. 7 uvedeného zákona orgány územnej samosprávy, súkromné bezpečnostné služby ani iná fyzická osoba alebo právnická osoba nesmie použiť informačno-technický prostriedok.

Podľa § 7 ods. 3 uvedeného zákona, ak sa informačno-technický prostriedok použil v rozpore s týmto zákonom, záznam získaný pri takom použití alebo akýkoľvek iný výsledok nezákonného použitia informačno-technického prostriedku nijaký štátny orgán ani iný orgán verejnej moci nesmie použiť ako dôkaz, ani uznať za dôkaz, okrem trestného alebo disciplinárneho konania proti osobe, ktorá záznam nezákonne vyhotovila alebo dala príkaz na jeho vyhotovenie. Nezákonne získaný záznam alebo iný výsledok sa musí zničiť v prítomnosti zákonného sudcu príslušného na vydanie povolenia do 24 hodín od protiprávneho použitia informačno-technického prostriedku.

Z uvedeného pre súd vyplynula prvoradá povinnosť v procese dokazovania pred súdom skúmať, či prokurátorom navrhovaný dôkaz - zvukovo-obrazový záznam je možné považovať za dôkaz v zmysle ustanovenia § 119 ods. 2 Trestného poriadku, t.j. či bol získaný z dôkazných prostriedkov podľa:

- a) tohto zákona (Trestného poriadku)
- b) osobitného zákona - prioritne Zákona č. 166/2003 Z.z.

Je zrejmé, že predložený návrh na vykonanie dôkazu obrazovo-zvukovým záznamom nebol získaný podľa Trestného poriadku (§ 114 Tr. por.). Preto je potrebné skúmať, či bol získaný z dôkazných prostriedkov v súlade s osobitnými zákonmi, prioritne Zákomom č. 166/2003 Z.z., t.j. či zvukovo-obrazový záznam vznikol:

- a) s vedomím obžalovaných,
- b) s ich súhlasom alebo uzročením,
- c) z ich konkrétneho súhlasného prejavu vôle, t.j. že sami chceli, aby konkrétny zvukovo-obrazový záznam vznikol.

Pri skúmaní vyššie uvedeného sa súd zameril výlučne na kanceláriu obžalovaného X.. I. I., z ktorej mal byť zvukovo-obrazový záznam vyhotovený, a ktorá nie je dokázateľne miestom verejnosti prístupným, a teda jej monitorovanie pomocou video alebo audio záznamu nemožno podraďovať pod režim § 10 ods. 7 Zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého priestor prístupný verejnosti možno monitorovať pomocou videozáznamu alebo audiozáznamu len na účely verejného poriadku a bezpečnosti, odhaľovania kriminality alebo narušenia bezpečnosti štátu, a to len vtedy, ak priestor je zreteľne označený ako monitorovaný. Označenie monitorovaného priestoru sa nevyžaduje, ak tak ustanovuje osobitný zákon. Vyhotovený záznam možno využiť len na účely trestného konania alebo konania o priestupkoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Je irelevantné, či obžalovaní mali alebo nemali v rozhodnom čase vedomosť o tom, že areál na I. P. Č.. XX C. Š. alebo jeho časť (okrem kancelárie X.. I. I.) je zabezpečená - monitorovaná kamerovým systémom, a či bol objekt označený tabuľkami informujúcimi o tejto skutočnosti, ak by sa z dokazovania vykonaného v tomto smere mal priamo alebo odvodene urobiť nepochybný záver, že obžalovaní mali vedomosť aj o umiestnení ITP v kancelárii obžalovaného X.. I. I. a o vyhotovovaní zvukovo-obrazového záznamu, súhlasili s tým, resp. boli s tým uzročením a konkrétny zvukovo-obrazový záznam vznikol z ich súhlasného prejavu vôle.

K uvedenej problematike súd na hlavnom pojednávaní vykonal rozsiahle dokazovanie čítaním výpovede I. I. z prípravného konania zo dňa 17.04.2013, výsluchmi svedkov, listinnými dôkazmi, výsluchom znalca a znaleckými posudkami.

X.. I. I. v prípravnom konaní vypovedal, že Ľ. I. odpočúval jeho kanceláriu bez jeho súhlasu, J.J. mu povedal, že sú to len atrapy. Pýtal sa J., či tie kamery u neho v kancelárii fungujú, J. mu povedal, že kamera je len atrapa.

X.. I. I. sa k tejto svojej výpovedi vyjadril na hlavnom pojednávaní tak, že vypovedal bez tlmočníka, zápisnica nezodpovedá doslovne tomu, čo vypovedal a v zápisnici nie je správne uvedené, čo sa týka kamier, že o nich vedel, čo potvrdzuje výpoveď J., že sa s ním vôbec o tom nerozprával, len raz sa J. pýtal, čo to má nad stolom namontované, lebo nevedel, čo to vôbec je a bol to rozhovor po incidente s Ľ.W. I. pred Hotelom J., kde mu Ľ. I. dal vydieračský list a povedal aj napísal mu, že v jeho kancelárii boli nainštalované kamery, rušičky a ploštice.

Svedkyňa X.. K. U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pociťuje ujmu, že bola zaznamenávaná v kancelárii I. I. technickými prostriedkami dňa 15.12.2010, pretože vždy jej bolo tvrdené zo strany I. I., že jeho kancelária je čistá.

Svedok Ľ. I. na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2014 uviedol, že od začiatku spolupráce so I. I. bola dohoda, že sa svedok bude venovať, okrem iného, aj zabezpečeniu počítačových sietí a kamerovému systému, ktorý tam bol od roku 2003 spolu so záznamovými rekordérmí. Zvukovo-obrazový záznam pochádza zo samostatného systému z administratívnej budovy, systémy pracovali na serverovej báze - v nekonečnej slučke s tým, že skoršie sa premazávali, na začiatku to bolo 3 mesiace a neskôr 6 mesiacov. Po šiestich mesiacoch to bolo potrebné pozrieť a čo chceli uchovať, okopírovať mimo server. V roku 2004 bol vykonaný veľký upgrade po akcii s alkoholom, I. I. odišiel do zahraničia, začal mať paranoju z odpočúvania, tak svedok na jeho žiadosť vybavil celú budovu kamerovým systémom. I. I. vedel, že sú tam kamery, a že sa to nahráva, aby si mohli pozrieť, či tam niekto v noci nebol. Svedok uviedol, že kamerový systém dali okrem iného aj do jeho kancelárie, aj kancelárie I. I., kde ešte dali šumové generátory a rušičky GSM signálu. Ďalší upgrade bol v roku 2006-2007 a v roku 2010 bol ďalší upgrade, pričom program umožňoval vybrať pasáže, kde bol detekovaný pohyb. Záznam sa musel fyzicky pozrieť a to, čo chceli uchovať, sa vykopírovalo na DVD alebo iný nosič, aby sa to dalo dodatočne pozrieť. Toto všetko v roku 2010 tiež zabezpečoval svedok, ktorý robil jedenkrát alebo dvakrát týždenne kópiu záznamov, kde bol detekovaný pohyb kamerami, ale nepozeral to. Tak vznikol aj zvukovo-obrazový záznam predložený do konania, kde označil a vykopíroval nejaký zdetekovaný pohyb bez toho, aby vedel, čo na tých kamerách je. Spomenul si na neho až rok a pol po tom, ako odišiel z objektu a našiel vykopírované záznamy medzi vecami, ktoré si zobral so sebou.

Zvukovo-obrazový záznam predložil orgánom činným v trestnom konaní na podporu svojich tvrdení, keď I. I. podával na neho trestné oznámenia ohľadom vratiek DPH za spoločnosť O. P.. Nevyhotovil ho, aby niekoho vydieral alebo ho zobchodoval, vytvoril ho ako kopec iných záznamov a v podstate to bola náhoda, že ho po nejakom čase objavil, aby mohol deklarovat' svoje tvrdenia, ktoré deklaroval v trestných oznámeniach, ktoré tiež podal začiatkom roku 2013 na I..

V kancelárii I. I. boli kamery, šumové generátory, rušičky na oknách proti vonkajšiemu odpočúvaniu a GSM signálu.

Dôvodom inštalácie tohto technického zariadenia bolo, že po akcii, ktorú urobili colníci na falošný alkohol, mal I. I. paranoju, aby niekto cudzí nemal do areálu prístup a úlohou Ľ. I. bolo to zabezpečiť, sledovať a vyhodnocovať.

V roku 2004 - 2010 sa na zabezpečovacích technických zariadeniach podieľal Ľ. I., I. I., páni J. a T.. Úlohou Ľ.B. I. bolo to celé zmanažovať, zabezpečiť, uviesť do prevádzky, nastaviť. Bol zaškolený na niektoré činnosti, ktoré ostatní nevykonávali, napr. nahrávanie, zo začiatku to mal nainštalované iba on, časom aj niektorí zamestnanci a O. I..

I. I. a O. I. sa na inštalácii podieľali len ako konzultanti, I. I. svedok vnímal ako technický antitalent, čiže on do toho nevstupoval po technickej stránke, O. I., keď vyrástol, tomu už dosť dobre rozumel a mohol sledovať výrobu.

Kanceláriu I. I. zabezpečoval svedok, bol aj pri montáži, bola tam farebná kamera s mikrofónom, umiestnená do poplachového čidla nad vstupom do miestnosti pri klimatizácii, rušičky GSM signálu, šumový generátor a šumový generátor na oknách zabráňujúci vonkajšiemu odposluchu.

Prvý kamerový systém sa tam inštaloval v roku 2004, ďalší upgrade bol v roku 2006 a možno boli aj ďalšie upgrady. Nepamätá si, kto inštaloval prvý kamerový systém, ale tie druhé systémy a upgrady zabezpečovala spoločnosť E. v spolupráci s firmou N. I..

V roku 2010 aj predtým o tom I. vedeli, I. I. požiadal L. I., aby tie kamery dal do celého objektu, aj do jeho kancelárie. O. I. sa to dozvedel asi následne od I. I.. Svedok svoje vyjadrenie podporil incidentom, ktorý sa mal odhrať v kancelárii účtovníčiek, ktoré boli tiež monitorované, kedy I. I. sa tam mal oňom vulgárne vyjadrovať a L. I. mu to vytkol s tým, že o tom vie, že to má nahraté. Týmto mal I. I. potvrdiť, že o kamerách vedel. O. I. to svedok osobne nepovedal, bral to tak, že o tom vedel. I. I. od svedka niekoľkokrát chcel niektoré záznamy, keď sa tam stretával s nejakými ľuďmi a svedok mu ich nedal. I. I. taký záznam od svedka nikdy nedostal. Kamerový systém bol spravovaný bez prístupu iných osôb, žiadne iné zariadenie na vyhotovovanie zvuku a obrazu tam svedok osobne nezabezpečoval. Svedok nemá vedomosť, že by sa v kancelárii I. I. nachádzali aj iné elektronické zariadenia na zachytávanie obrazu a zvuku, okrem už spomínaných.

Na otázky predsedu senátu svedok odpovedal, že nemá žiadne podporné dôkazy na svoje tvrdenie, že počítačový a bezpečnostný systém vybudoval po dohode so I. I..

V roku 2010, vrátane 15.12.2010, mal prístup do systému, z ktorého pochádzajú zvukovo-obrazové záznamy, L. I., C. J. a možno niekto z N. I.. Administrátorom systému bol C. J. a možno aj svedok.

Nákup systému sa zabezpečoval cez spoločnosti, na začiatku R., kde bol svedok splnomocneným zástupcom I. I. ako konateľa a upgrady sa neskôr zabezpečovali cez spoločnosti P. A. T. a P. A., kde bol svedok konateľom a objednávky aj platenie bolo v jeho plnej kompetencii.

Montáž kamery do kancelárie I. I. zabezpečovala firma E. a N. I.. Svedok nevie, či to bolo v pracovnom alebo mimopracovnom čase, a či boli pri tom I. I. alebo O. I.. Kancelária I. I. sa zamykala len na začiatku, časom už bol kľúč daný zvonku a asi sa ani nezamykala.

Kamera a mikrofón boli umiestnené v obale, ktorý imitoval bežné pohybové čidlo a nebolo to viditeľné. Kamera nebola ovládateľná z kancelárie I. I., čo znamená, že sa nedala zapnúť a vypnúť. Takto sa dali ovládať len rušičky GSM signálu a šumový generátor.

L. I. dňa 27.05.2014 uviedol, že bezpečnostné kamery sa montovali v období, keď bol I. I. v zahraničí v druhej polovici roku 2004 na telefonické zadanie I. I..

Poprel, že by do kancelárie I. I. inštaloval nejaké ďalšie technické zariadenie na snímanie a uchovávanie zvuku a obrazu.

O. I. sa k výpovedi svedka vyjadril, že o žiadnych kamerách nevedel a nikdy nedal nikomu súhlas na jeho nahrávanie. Po tom, ako L. I. zanikla jeho funkcia konateľa v roku 2008-2009, nežiadal o zrušenie jeho prístupových práv do kamerového systému, lebo o tomto systéme nevedel.

Na hlavnom pojednávaní dňa 07.11.2014 svedok L. I. na otázky predsedu senátu uviedol, že obžalovaní ho nikdy nežiadali, aby odinštaloval kamerový systém v kancelárii I. I., aby ho vypol, alebo aby niečo vymazal.

L. I. a C. J. sa mali možnosť pripojiť do kamerového systému cez internetový prehliadač, to znamená, z každého miesta na svete, kde je internet.

Pokiaľ I. I. niekto zaúčal do ovládania kamerového systému, tak svedok J., ktorý mal urobiť aj jeho inštaláciu do počítača I. I. v jeho kancelárii a dať mu prístupové heslá.

Svedok nevedel odpovedať, či obžalovaní žiadali o prístup do kamerového systému, zadal súhlas len pre O. I. na výrobu a sklady.

Obžalovaný I. I. sa k výpovedi svedka vyjadril, že je nelogické, aby si nechal namontovať kameru do kancelárie a nemal k tomu prístup, a aby ho mohli Ľ. I. a C. J. sledovať niekde z Karibiku.

Na hlavnom pojednávaní súd prijal návrh na doplnenie dokazovania obžalovaných X.. I. I. a O. I., a to písomnosť označenú ako „vydieračský list“ a spis Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 7T 95/2012.

Podľa § 269 Trestného poriadku súd oboznámil spis Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 7T 95/2012 a z neho zápisnicu o trestnom oznámení X.. I. I. zo dňa 21.11.2011 (č.l. 1-6), prílohy k trestnému oznámeniu - príloha č. 2 fotokópia písomnosti predloženej do konania I. I. (č.l. 7-11), zápisnicu o vydaní veci zo dňa 21.11.2011 - originál písomnosti (č.l. 359), originál písomnosti odovzdanej X.. I. I. dňa 21.11.2011 (č.l. 360-363A), obžalobu Okresnej prokuratúry Bratislava I č.k. 2Pv 659/11-32 zo dňa 28.12.2012 na Ľ. I. (č.l. 528-538). Uvedené listinné dôkazy sú žurnalizované v spise Špecializovaného trestného súdu (zväzok č. XVI).

Uvedený návrh na doplnenie dokazovania súd prijal, najmä vzhľadom na skutočnosť, že súdu bola predložená listina, ktorú obžalovaní označujú ako „vydieračský list“, táto listina však nebola overená. Obhajcovia ani obžalovaní nemali možnosť si zo spisu zabezpečiť originál predloženej listiny a súd nemal podľa čoho uvedenú listinu verifikovať, či je to skutočne listina pochádzajúca z označeného spisu. Uvedená trestná vec doposiaľ nie je právoplatne skončená. Týmito skutočnosťami sa súd zaoberal z dôvodu, že sú súčasťou obrany obžalovaných, a to:

a) že Ľ. I. mal vydierať I. I., tak ako to tvrdia obžalovaní,

b) že sa vedie v tejto veci trestné stíhanie,

c) že v predloženej listine sa majú nachádzať skutočnosti dôležité pre obžalovaných z hľadiska ich obrany, ktoré sa týkajú kamerového systému, ďalej samotnej skutočnosti vydierania a skutočnosti skúmania dôveryhodnosti svedka v tom, že v tomto prípade svedok mal navrhovať riešenie, že ak bude zaplatená istá čiastka, v tom prípade nebude vypovedať a meniť svoje výpovede pred orgánmi činnými v trestnom konaní vo všeobecnosti.

Vo vzťahu ku kamerovému záznamu obžalovaní tvrdia, že obrazovo-zvukový záznam predložený do trestného konania svedkom Ľ. I. bol vyhotovený tajne inštalovaným technickým zariadením v kancelárii I. I., a preto v trestnom konaní nemôže slúžiť ako dôkaz zaobstaraný zákonným spôsobom. Obžalovaný I. I. navrhol, aby na hlavnom pojednávaní bol vykonaný dôkaz touto listinou, ktorú mu mal doručiť svedok Ľ. I., preto súd vykonal dokazovanie oboznámením so spisom a verifikáciou písomnosti, ktorú predložil I. I. vo forme fotokópie Špecializovanému trestnému súdu.

V uvedenej písomnosti je okrem iného uvedené, že: „...do posledných dní som mal v tvojej kancelárii (a samozrejme aj vo všetkých ostatných kanceláriách) kamery s mikrofónom a mimo to v tvojej ešte jednu plošticu, ktorá nereaguje na to rušenie... aj to rušenie je už 2 roky nefunkčné, pretože som tam posunul frekvencie a ruší to niečo úplne iné a nie hlas, takže aj zvonka je všetko počuť, keď treba... ale netreba, všetko mám nahrané... viem, že to teraz celé rozoberieš a odstrániš... nevaď mi to, už to nepotrebujem... viem všetko, čo potrebujem vedieť a aj to zužitkujem... aj keď si nemyslím, že tú druhú plošticu objavíš... teraz už tam aj tak nebudeš o ničom rozprávať, takže mi to je jedno, či ju tam mám alebo nie... aj pre tvoju ženu mám pripravené DVD s tým, ako tam trkáš kurvy u seba v kancelárii... bude sa jej to páčiť...“

Uvedený dôkaz bol vykonaný na hlavnom pojednávaní za prítomnosti Ľ. I., ktorý využil svoje právo a odmietol k nemu vypovedať, aby si neprivodil trestné stíhanie, resp. aby si nepohoršil v už prebiehajúcom trestnom stíhaní.

Svedkyňa X.. T. I. na hlavnom pojednávaní uviedla, že o kamerovom systéme vo firme vedela, že bol vo výrobe, to vedeli všetci, potom bol zabudovaný aj do domčeka, to bola jediná administratívna budova v rokoch 2004 - 2005 a všimla si, že v kancelárii pribudli snímače, čo jej L. I. potvrdil, že je to kamerový systém. Ona tieto informácie nikdy nikomu neposunula, ani nepotvrdovala. Má za to, že v domčeku to vedeli všetci, a že to vedel aj I. I., lebo spolu s kamerou bola zavádzaná aj rušička signálu v kancelárii I. I., L. I. a v zasadačke. Nemala si prečo myslieť, že I. I. nevedel o kamerách, keď vedel o rušičke. Podľa jej osobnej vedomosti sa v kancelárii I. I. nachádzala rušička signálu a kamera. Informáciu získala tak, že sa pýtala L. I., či sú v kanceláriách všeobecne namontované kamery a on jej to potvrdil. Ona neriešila sólo kanceláriu I. I.. Všimla si to vo svojej kancelárii a vedľajšej, tak to považovala za to, že je to v každej kancelárii. I. I. vedel o rušičkách, tak nadobudla vedomosť, že vedel o tom, že je tam aj kamera. O O. I. nevie, lebo v roku 2004 - 2005 nepôsobil vo firme, len začiatkom roku 2011 riešil s J., že kamerový systém nefunguje, tak preto si myslí, že musel o kamerovom systéme vedieť. Nevie, či bol I. I. prítomný pri montovaní zabezpečenia, ani ona pri tom nebola prítomná.

I. I. sa k výpovedi svedkyne vyjadril, že keď sa montovali rušičky a kamerový systém, ako uvádzala svedkyňa, v tej dobe nebol minimálne 6 - 7 mesiacov vo firme. O rušičkách sa potom dozvedel, lebo ich používal. Je pre neho nelogické, na čo by si montoval kamerový systém k sebe do kancelárie, aby potom pán I. pozeral na neho a písal vydieračské listy.

Svedkyňa X.. D. J. ako výrobná riaditeľka vedela len o kamerovom systéme vo výrobnnej hale, ktorý smeroval na výrobnú linku a ona mohla na svojom počítači sledovať obraz z kamery, aby ľudia nekradli, čo jej povedal L. I. ako jej hlavný nadriadený a riaditeľ spoločnosti. Nepamätá si, že by jej v tejto súvislosti niečo hovoril I. alebo O. I.. Kamerový systém jej nainštaloval pán J. a L. I. jej dal prístup. Nemá žiadnu vedomosť o inom kamerovom systéme v areáli na I. P. Č.. XX. V kancelárii I. I. si nevšimla nič podobné ako bol kamerový systém vo výrobe.

Svedok C. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vo firme P. A., I.W.V. vykonával funkciu administrátora, v rokoch 2002 alebo 2004 - 2010 v objekte na I. P. Č.. XX, teda spravoval počítače, siete, zabezpečoval aj kancelársku techniku. Zároveň jeho firma E., v ktorej je konateľom, zabezpečovala v spolupráci s firmou N. I., ktorej konateľom je N. T., inštaláciu kamerového systému na objednávku L. I. z dôvodu bezpečnosti pred únikom informácií.

Objednávky predkladal L. I. po údajnom dohovore so I. I. alebo pani I., po odchode L. I. z firmy v rokoch 2010 alebo 2011 O. I..

Od L. I. mali pokyn neuvádzať zamestnancom, že sa montuje kamerový systém, ale protipožiarne čidlá. Tie kamery aj vyzerali ako čidlá, ktoré zaznamenávajú pohyb v priestore - PIR čidlá.

Na obsluhu kamerového systému a prezeranie audiovizuálnych záznamov bol potrebný špeciálny softvér, ktorý mal na starosti svedok a mal do neho aj prístupové heslá a kódy.

I. I. nebol natoľko technicky zbehlý, že by využíval tento softvér a svedok sa nevie vyjadriť, či I. I. niekedy prezeral záznamy.

Počas existencie firmy R. si svedok myslí, že I. I. vedel o zabezpečovacom systéme, ale záznamy od svedka I. I. nikdy nežiadal.

Až po vzniku spoločnosti P. A. bol inštalovaný skrytý sledovací systém Alnet v rokoch 2006 - 2007 aj v kancelárskych priestoroch starej administratívnej budovy, vrátane kancelárie I. I.. Kamerový systém bol aj so záznamom.

Na kamerový systém a záznamy sa dalo pristupovať aj z diaľky cez internet, aj cez routovanie. Klientský softvér mal nainštalovaný, okrem svedka, L.B. I., D. J., O. D.. I. I. ho mal v počítači vo svojej kancelárii a po príchode O. I. do firmy ho mal aj on na počítači alebo notebooku. Na základe výslovnej požiadavky L. I. mal diaľkový prístup len on a nikto iný, takže aj z domu mohol pozerieť a počúvať, čo sa deje v kanceláriách a mohol si okamžite robiť z toho exporty na médium. Toto mohol robiť z akéhokoľvek miesta na svete, kde bol internet a nainštalovaný klientský softvér Alnet.

I. I. mal nainštalovaný obslužný softvér na kamerový systém, ale podľa svedka ho I. I. určite ani raz nezapol, lebo svedok ho na to nezaškolil.

Či bol I. I. pri inštalácii softvéru, nevie, je možné, že nie, lebo jeho kancelária bola otvorená.

Na základe požiadavky I. I. mu svedok zabezpečoval a pripojil k počítaču klávesnicu s ruskými klávesmi.

Ľ. I. to mal nainštalované na piatich zariadeniach, na počítači, notebooku, tablete, iPhone, všade to mal.

Či I. I. vedel, že má nainštalovaný softvér, nevie, rovnako nevie, ani či ho využíval. Svedok nemá 100%-nú vedomosť, či I. I. vedel o kamerovom systéme v jeho kancelárii, ani žiadny priamy dôkaz, o kamerovom systéme v jeho kancelárii sa so I. I. nikdy nerozprával, len o kamerovom systéme vo všeobecnosti v jeho objektoch sa svedok párkrát zmienil.

Svedok nemá žiadne dôkazy o tom, že by I. I. a O. I. vedeli o vyhotovovaní záznamu z kancelárie I. I.. Kamera v kancelárii I. I. mala tiež vzhľad PIR čidla, imitáciu PIR senzoru a vo vnútri pod nepriehľadným okienkom bola skrytá kamera s mikrofónom, umiestnená bola oproti pracovnému stolu nad vchodovými dverami pod klimatizáciou.

Kamerový záznam sa ukladal na serveri. Z úložiska nebol pozerateľný, na konvertovanie do pozerateľného formátu bol potrebný klientský softvér Alnet a export jedného 20-minútového videa do pozerateľného formátu je práca asi na 5 hodín, so zvukom ešte viac. Live pohľad bol pozerateľný.

Svedok netuší, kto mu platil za objednávky a služby, I. I. ani O. I. mu nikdy priamo neplatili, platby išli cez faktúry, odberateľom boli spoločnosti R., P. A. a P. A. T..

Podľa § 269 Trestného poriadku boli za prítomnosti svedka vykonané listinné dôkazy - listiny predložené do trestného konania svedkom C. J. (zväzok č. II, č.l. 587-605), ku ktorým bol svedok aj vypočutý. Pre súd z týchto dôkazov vyplynula skutočnosť, že schvaľovanie vykonaných prác podpisoval Ľ. I., práce prevzal a bol zaškolený.

Na sumarizujúce otázky predsedu senátu svedok odpovedal nasledovne.

I. I. sa svedka nepýtal na funkčnosť kamery v jeho kancelárii.

Nemá 100%-ný poznatok o tom, či I. I. vedel o kamere v jeho kancelárii a o jej funkčnosti, pretože sa s ním o tom nikdy nerozprával. S O. I. sa o kamerovom systéme rozprával až po jeho nástupe do firmy v roku 2011 po odchode Ľ. I. z firmy, ale nevie, či O. I. vedel konkrétne o kamere v kancelárii I. I..

Nevie, či sa niekedy rozprával so I. I. o funkčnosti kamerového systému vo všeobecnosti.

I. I. nemal žiadne konkrétne požiadavky na kamerový systém a O. I. ich mal až po nástupe do firmy P. A. v roku 2011.

Nevie, či I. I. vedel o tom, že vo svojej kancelárii v počítači má nainštalovaný užívateľský softvér Alnet, táto inštalácia bola vykonaná na základe požiadavky Ľ. I..

Nemá žiadnu vedomosť, že by nejakú konkrétnu objednávku alebo činnosť zadali do konca roka 2010 priamo I. alebo O. I..

Nedisponuje žiadnou listinou s podpisom I. alebo O. I., ktorou by si niečo objednali alebo schválili preplatenie faktúry alebo podpísali nejakú zmluvu.

O. I. sa k výpovedi svedka vyjadril, že o kamere v kancelárii I. I. obžalovaní nevedeli. Je pravdou, že sa rozprával so svedkom J. o kamerách, ale až v roku 2011, lebo na základe SMS správ a vydieračského listu od Ľ. I. sa dozvedel, že majú v kanceláriách nejaké nahrávacie zariadenie. Po incidente s Ľ. I. sa pána J. pýtal, kde všade sú kamery, a či sú tam aj mikrofóny. Vtedy mu aj pán J. povedal, že Ľ. I. zakázal, aby to O. I. hovoril.

I. I. sa k výpovedi svedka vyjadril, že vedel len o kamerách, ktoré boli v objekte viditeľné, že sú to kamery, pri vstupe do objektu. O kamere v jeho kancelárii nevedeli, je nelogické, aby mal namontovanú kameru,

na ktorú nemá ani prístup, ani kľúč a napr. svedok J. alebo L. I. ho bude môcť sledovať z domu alebo niekde z pláže, čo on robí vo svojej kancelárii.

Svedok N. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je konateľom firmy N. I., ktorá na základe objednávky firmy E. - pána J. inštalovala v areáli na I. P. XX kamerový systém, resp. dodala a namontovala príslušnú techniku.

Kamery boli aj viditeľné, aj skryté v pohybovom snímači. Správcom siete bol pán J. a ten mal na starosti softvér, pozapájanie a nastavenie klientov. Do „domčeka“ dodali a namontovali skryté kamery, aj do kancelárie I. I.. Nevedel sa vyjadriť, či I. alebo O. I. vedeli o montáži skrytých kamier, svedok sa s nimi o tom nikdy nebalil a jeho technici tiež. Jeho sa I. ani O. I. nič nepýtali. Požiadavka bola od firmy E. - pána J. a svedok predpokladá, že im to schvaľoval pán I.. Svedok ani jeho technici o skrytom kamerovom systéme určite nikomu nehovorili, lebo sa jednalo o skryté kamery. Nepamätá si na opravu kamier v kancelárii I. I.. I. a O. I. nežiadali od svedka softvérový prístup, nikdy sa s nimi o tom nerozprával, či ho žiadali od pána J., to on nevie, to neriešil.

Podľa § 269 Trestného poriadku boli za prítomnosti svedka vykonané listinné dôkazy - písomnosti, ktoré svedok predložil pri výsluchu v prípravnom konaní (č.l. 365-387, 401-413), ku ktorým bol svedok vypočutý prokurátorom a z jeho výpovede vyplynulo najmä, že v plániku umiestnenia kamier je poznámka „riaditeľ“, pričom svedok vysvetlil, že to je kancelária L. I. a nejedná sa o „domček“, ale o budovu, kde sedel pán I..

Svedok X.. D. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že ako samostatne zárobkovo činná osoba vykonáva služby v oblasti informačných technológií pre spoločnosť P. A. a P. A. T. asi 3 roky od mája roku 2011. Dodáva hardvér a softvér pre účely skladového hospodárstva a spravuje počítače a siete v areáli na I. P. XX C. Š., okrem kamerového systému, lebo to nie je jeho zameranie. Do kamerového systému nikdy nezasahoval. Od začiatku roku 2011 spoločnosť P. A. a P. A. T. zastupuje O. I.. Vykonával aj demontáž počítačových systémov za účelom ich modernizácie, ale nie kamerový systém. Svedok nemá vedomosť, že by v kancelárii I. I. bolo umiestnené zariadenie na záznam obrazu a zvuku. Nevie, či O. I. vedel pracovať so softvérom kamerového systému.

Svedkyňa X.. K. K. ku kamerovému systému uviedla, že ako kolektív predpokladali, že majú v kanceláriách kamery v čidlách alarmu, minimálne v účtovníckej kancelárii. V kancelárii I. I. bola, ale podobné zariadenie si v nej nevšimla. Niekedy sa stalo, že L. I. vedel o veciach, o ktorých sa v kancelárii rozprávali, a tak prišli na to, že v kanceláriách majú kamery. Ako kolektív neboli poučení o tom, že priestor kancelárie je monitorovaný.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní za súhlasu strán prečítané zápisnice o výsluchu svedkov I. I. (zväzok č. II, č.l. 485-491) a K. R. (zväzok č. II, č.l. 506-512).

Svedkyňa I. I. v prípravnom konaní ku kamerovému systému nič podstatné neuviedla.

Svedkyňa K. R. v prípravnom konaní vypovedala, že si nepamätá, či videla vo svojej kancelárii nejaké bezpečnostné zariadenie alebo zariadenie na vyhotovovanie obrazu a zvuku. Vie len uviesť, že na prestávkach sa hovorilo, že „veľký brat všetko počúva“, pričom za veľkého brata zamestnanci považovali L. I..

Svedkyňa O. T. vedela o kamerovom systéme na I. P. Č.. XX, že v každej miestnosti boli snímače a o tom informovala svoje pracovníčky. Zo začiatku mala kanceláriu na prízemí v „domčeku“, neskôr v roku 2008 mala kanceláriu v bývalej zasadačke na poschodí oproti kancelárie I. I. a kvôli ochrane osobných údajov tam mala trezor. I. I. sa občas u nej zastavil a raz jej povedal, že: „No O., už sa nemusíš ničoho báť, tuná už naozaj je to všetko bezpečné, lebo tu máš trezor, máš tu rušičku a sú tu aj kamery“. Tak sa I. I. vyjadril o zasadačke, v ktorej mala kanceláriu. O vlastnej kancelárii sa I. I. nevyjadril.

V kancelárii I. I. bola a aj v jeho kancelárii sa nachádzalo zariadenie obdobné zariadeniu ako v jej kancelárii. Bolo umiestnené nad vchodovými dverami. Svedkyňa vedela aj o tom, že kancelárie sú nahrávané a vyhotovuje sa záznam. I. I. jej spomínal iba to, že v kanceláriách sú kamery, v tom čase to už svedkyňa vedela, ale nevie, od koho. Svedkyňa popísala vzhľad zariadenia v kancelárii I. I., nevie, na aký účel slúžilo, ale predpokladala, že je tam kamera. Nespomína si, či do kancelárie I. I. vstupovala s vedomím, že je monitorovaná, záznam nevidela, asi monitorovaná bola.

I. I. ani O. I. sa nikdy pred ňou nevyjadrili, čo to má I. I. v kancelárii.

Svedok K. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že 23.07.2013 sa stala vlastníkom areálu na I. P. Č.. XX C. Š. jeho spoločnosť O. P. I., I..W..V..

Zvukovo-obrazový záznam z kancelárie I. I. zachytil v televízii a na YouTube, v tom čase sa domnieval, že bol vyhotovený nejakou tajnou plošticou alebo kamerou, lebo dovtedy nemal vedomosť o tom, že v areáli je kamerový bezpečnostný systém.

V šiestom mesiaci roku 2013 začal skúmať, či areál a administratívne budovy sú monitorované.

V kancelárii, z ktorej bol záznam vyhotovený, našiel bezpečnostné pohybové čidlo, keď otvoril tú krabičku, zistil, že to nebolo obyčajné čidlo, tak odstrihol kábel a dal to dolu. V predchádzajúcom období bol veľakrát v kancelárii I. I., aj v roku 2010 a nevidel tam žiadne zabezpečovacie zariadenie.

Svedok T. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že I. I. je jeho bývalý obchodný partner a priateľ, O. je jeho syn a pozná ho, tiež boli blízki priatelia.

Areál na I. P. Č.. XX C. Š. pozná, vie opísať, bol tam veľakrát, naposledy asi 4 - 5 rokov dozadu, veľakrát bol aj v kancelárii I. I., bola tam rušička, kamery, myslí, že tam bolo odpočúvacie zariadenie.

Tieto poznatky má svedok na základe toho, že I. I. mal vždy v kanceláriách kamery, odpočúvacie zariadenie a rušičky, t.j. aj v starej kancelárii na W. v O. J.. Rušičky mu I. I. aj ukazoval. Opísané zariadenie mal I. I. aj v Š., vie to od I. I., ale nevie ako vyzerala kamera v kancelárii I. I. na I. P. XX.

Dôvod, prečo mal I. I. takto zabezpečenú kanceláriu, bol kvôli bezpečnosti, často sa o tom bavili, že nikdy nie je na škodu, keď sa nahráva, čo sa s kým rozpráva, lebo v budúcnosti by sa to možno dalo využiť, lebo do kancelárie chodilo veľa ľudí a viedli sa tam rôzne debaty.

Z kamery sa vyhotovoval aj záznam, lebo si to I. I. ukladal asi na hard-disk. Tento poznatok vyplynul aj z tých rozhovorov a je to logické.

Svedok žiadny záznam nevidel, nemá vedomosť, že by sa I. I. takýto záznam zobrazoval na počítači v jeho kancelárii.

Aj O. I. vedel o kamerových systémoch, bol pri veľa rozhovoroch, záznam mu nikdy neukazoval. V roku 2010 nevie, či bol v kancelárii I. I.. Na otázky obhajcov svedok uviedol, že so I. I. sa svedok prestal stýkať asi 3 roky dozadu, keď za ním prišli dvaja páni a oznámili mu, že I. I. si objednal jeho vraždu. I. I. sa k nemu začal správať divne, tak sa prestali stýkať, nehnevá sa za to na neho.

V minulosti podal na I. I. a trestné oznámenie za podvodný úpadok, o skutočnostiach sa dozvedel od I. I., aj doklady mal od neho a od jedného veriteľa O. J., ktorým bola spoločnosť T., ktorú svedok zastupuje ako veriteľa v konkurze. Trestné oznámenie podal asi 2 roky dozadu po tom, ako sa dozvedel o pripravovanej vražde.

V čase, keď sa so I. I. už nebavili, prišli za ním policajti, že I. I. si objednal druhýkrát jeho vraždu, a že svedok potrebuje súrne ochranu. V tomto prípade bolo aj začaté trestné stíhanie vo veci.

O nahrávaní na hard-disk svedok upresnil, že to len logicky dôvodí, hard-disk nevidel, len si to myslí. Na otázky predsedu senátu svedok uviedol, že si myslí, že I. I. vedel ovládať kamerový systém, nikdy ho svedkovi nepredvádzal, kameru mu neukázal, svedok sa na ňu nepýtal, nikdy sa nevidel na monitore počítača, nikdy sa nepýtal, či je momentálne nahrávaný, ale by mu to nevadilo.

Ľ. I. pozná, je to jeho priateľ, občas sa stýkajú, o prejednávanej kauze sa spolu rozprávali, aj o nahrávkach, povedal mu o nich po tom, ako táto kauza prepukla, naposledy sa s ním stretol asi pred dvoma týždňami. Ľ. I. mu hovoril, že ide vypovedať, ale nebavili sa o tom, stretli sa náhodne.

Svedok T. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že I. I. pozná asi od roku 2002 ako obchodného partnera v O. J., kde spolu figurovali do roku 2004 a v roku 2005 sa ich cesty rozišli. O. I. pozná len ako jeho syna. Ich firma O. J. Z., I..W..V.. podnikala na W. B. XXX v D.. I. I. tam kanceláriu nemal. Mal prevádzku inde, v Š. spoločnosť R..

Svedok bol jedenkrát v kancelárii I. I., vtedy tam kamerový systém ešte nemal. Má vedomosť, že keď zabezpečovali priestory v O. J. kamerovým systémom a rušičkami, tak I. I. dal kontakt na firmu, ktorá to zabezpečovala.

Na W. bol kamerový systém, alarmy, nahrávací systém. Kamery boli aj viditeľné, aj skryté v kancelárskych priestoroch. Kamerový systém mal svedok aj vo svojej kancelárii, mal tam skrytú kameru, pričom mohol ovládať jej zapnutie, vypnutie, aj prehrávanie. I. I. nemal prístup do kamerového systému na W. ulici.

Od I. I. má svedok vedomosť, že kamerový systém bol inštalovaný aj v spoločnosti P. A. v Š., aj v jeho kancelárii.

I. I. nevyplatil svedkovi odmenu za jeho obchodný podiel, ktorý svedok následne od I. I. exekučne vymohol, za čo ho tento v roku 2009 fyzicky napadol na ulici s tým, že to tak nenechá a povedal mu: „dám ťa dole za toto“, čo svedok pochopil, že ho chce dať zabiť. Svedok za to podal na I. I. trestné oznámenie, ktoré následne stiahol.

Na upresňujúcu otázku predsedu senátu svedok uviedol, že I. I. mu hovoril všeobecne, že si kamerový systém nechal nainštalovať v kancelárskych priestoroch. O svojej kancelárii konkrétne nehovoril.

Z vykonaného dokazovania k tejto problematike vyplynulo, že tvrdenie obžalovaného I. I., že o kamere a vyhotovovaní obrazovo-zvukového záznamu z jeho kancelárie nevedel, že mu to tam nainštaloval alebo dal nainštalovať svedok Ľ. I. bez jeho súhlasu a vedomia, t.j. utajene, nebolo bez všetkých pochybností v procese dokazovania vyvrátené. Rovnako nebolo bez všetkých pochybností dokázané, že o vyhotovovaní zvukovo-obrazového záznamu prostredníctvom kamery a mikrofónu skrytého v imitácii pohybového čidla vedel obžalovaný O. I.. V procese dokazovania tak nedošlo k absolútne nepochybnému vyvráteniu obrany obžalovaných, že zvukovo-obrazový záznam vznikol utajovaným spôsobom. Zároveň nebolo ani dokázané, že by I. I. a O. I. mali prístup do kamerového systému z kancelárie I. I.. Svedok Ľ. I. uviedol, že im prístupové heslá nedával, ani ich nezaúčal do kamerového systému, ak to niekto urobil, bol to svedok J.. Tento svedok však vypovedal, že sa so I. I. o kamerovom systéme v jeho kancelárii vôbec nebavil.

Z výpovede svedka Ľ. I. ďalej vyplynulo, že po uprade v roku 2006 bol nákup aj zabezpečovanie kamerového systému v jeho plnej kompetencii a neexistuje žiadny listinný dôkaz, ktorý by nasvedčoval tomu, že I. I. alebo O. I. podpísali objednávku alebo príkaz na úhradu ohľadom kamerového systému, najmä čo sa týka kancelárie I. I., čo by potvrdzovalo ich vedomosť o kamerovom systéme v kancelárii I. I..

Bez všetkých pochybností bolo dokázané, že v kancelárii I. I. bola inštalovaná kamera s mikrofónom umiestnená v obale, ktorý imitoval bežné pohybové čidlo, tzv. PIR čidlo, pričom nebolo viditeľné, že sa jedná o zariadenie na snímanie obrazu a zvuku. Taktiež bolo bez všetkých pochybností dokázané, že I. I. nemal možnosť vo svojej kancelárii ovládať zapnutie a vypnutie snímania kamery a vyhotovovania zvukovo-obrazového záznamu. Z výpovede svedka Ľ. I. ďalej vyplynulo, že obžalovaní ho nikdy nežiadali, aby odinštaloval kamerový systém z kancelárie I. I., aby ho vypol, alebo aby niečo vymazal. Z uvedených odpovedí súd učinil záver, že ak obžalovaný I. I. nemal sám možnosť ovládať zapnutie a vypnutie kamerového systému vo svojej kancelárii a ani nikdy o to nepožiadala Ľ. I. ako osobu, ktorá ako jediná mala možnosť tohto ovládania, tak táto skutočnosť tiež nenasvedčuje znalosti I. I. o permanentnom snímaní obrazu a zvuku a nahrávaní obrazovo-zvukového záznamu v jeho kancelárii. Ibaže by mu nevadilo, že všetky jeho prejavy, pohyby, zvuky a udalosti môžu byť permanentne sledované a nahrávané, čo je aj z triviálneho ľudského hľadiska tak málo pravdepodobné, že je to až

vylúčené. Rovnako je málo pravdepodobné, až vylúčené, že by sa v jeho kancelárii počas dlhej doby permanentného monitorovania neodohralo nič, čo by mal záujem vymazať.

Tu je potrebné výrazne prízvukovať, že sa nejednalo o „súkromnú skrytú kameru“ a nahrávanie I. I. v tom zmysle, že by ku sledovaniu a nahrávaniu mal prístup len sám obžalovaný I. I.. Nahrávanie bolo permanentné a nie selektívne, čo s pravdepodobnosťou hraničiacou istote svedčí o skrytom a utajovanom vyhotovovaní zvukovo-obrazového záznamu z kancelárie I. I. bez jeho vedomia, súhlasu, uzrozenia.

K tomuto súd uvádza, že obranné tvrdenie I. I., že je nelogické, aby si nechal namontovať kameru do kancelárie a nemal k tomu prístup, a aby ho mohli Ľ. I. a prípadne C. J. permanentne sledovať, nebolo ničím spoľahlivo vyvrátené. Zároveň nebolo ani nepochybne dokázané, že obžalovaní mali faktickú vedomú možnosť prístupu do kamerového systému z počítača v kancelárii I. I.. Zároveň neexistuje ani žiadny priamy, nepriamy alebo logicky odvodený dôkaz v listinnej ani vecnej podobe, ktorý by nasvedčoval tomu, že obaja obžalovaní o nainštalovanej skrytej kamere v kancelárii I. I. vedeli. Rovnako je nutné poukázať na skutočnosť, že svedok Ľ. I. alebo C. J. mali možnosť pripojiť sa do kamerového systému cez internetový prehliadač z ktorejkoľvek časti sveta, kde je funkčný internet, a takto permanentne, okrem iného, sledovať kanceláriu I. I. s možnosťou okamžitého vyhotovovania zvukovo-obrazového záznamu. Rovnako obrana obžalovaného I. I., že Ľ. I. mu mal doručiť písomnosť nazvanú „vydieračský list“, nebola v súčasnosti taktiež vyvrátená. Ľ. I. odmietol vypovedať k týmto skutočnostiam, aby si neprivodil trestné stíhanie, resp. aby si nepohoršil v už vedenom trestnom stíhaní pre trestný čin vydierania. Obsah tejto písomnosti výrazne zvyšuje pochybnosti, že obžalovaní mali vedomosť o vyhotovovaní zvukovo-obrazového záznamu a o tom, že je v kancelárii I. I. inštalovaná skrytá kamera.

Je ťažko uveriteľné, že by I. I., popísaný svedkom Ľ. I. ako osoba istým spôsobom paranoická, mal záujem byť neustále monitorovaný, prinajmenšom osobami Ľ. I. a C. J. z akejkoľvek svetovej lokality, kde je dostupný internetový signál.

Vedomosť I. I. a O. I. o kamere v kancelárii I. I. a vyhotovovanie zvukovo-obrazového záznamu nemožno automaticky odvodzovať ani od skutočnosti, že títo vedeli, resp. mohli vedieť, že kamerový bezpečnostný systém je nainštalovaný v areáli a konkrétne i v administratívnej budove, kde sa nachádzala kancelária I. I..

Zároveň súd uvádza, že jedna vec je vedomosť o existencii technického prostriedku na snímanie a nahrávanie obrazu a zvuku a druhá vec je možnosť jeho ovládania, to znamená zapnutie a vypnutie vlastnou vôľou. Bolo bez všetkých pochybností dokázané, že I. I. a O. I. vôbec nemali možnosť kamerový systém v kancelárii I. I. ovládať vlastnou vôľou, t.j. sami určovať, čo bude nahraté, na rozdiel od kancelárie svedka K., ktorý sám mohol ovládať zapnutie a vypnutie kamerového systému, ako aj vyhotovovanie zvukovo-obrazového záznamu. Preto nemožno ani uzavrieť, že konkrétna nahrávka vznikla s ich vedomím, súhlasom, uzrozením, ani z ich vôle, a to súhlasnej vôle oboch spoluobžalovaných - spolupáchatelov s priamym odkazom na Zákon č. 166/2003 Z.z., ktorý už v samotnom názve „o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov“ - nie umiestnením, zakazuje ich neoprávnené použitie.

Ak má súd zaujať jednoznačné stanovisko ku skutočnosti, či na hlavnom pojednávaní bolo bez všetkých pochybností dokázané, že I. I. a aj O. I. vedeli o vyhotovovaní zvukovo-obrazového záznamu prostredníctvom kamery ukrytej v PIR čidle, súhlasili s tým, boli s tým uzrozenia a konkrétny zvukovo-obrazový záznam vznikol z ich súhlasnej vôle, musí konštatovať, že súd má dôvodné pochybnosti, ktoré vyhodnotil v prospech obžalovaných, a preto navrhované vecné dôkazy odmietol vykonať z dôvodu, že ich nepovažuje za dôkazy získané z dôkazných prostriedkov podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona v súlade s ustanovením § 119 ods. 2 Trestného poriadku a Zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

K tomuto súd ešte uvádza, že výpoveď svedka T. W. vyhodnotil ako nedôveryhodnú preto, že tento svedok má jednak reálny dôvod byť zaujatý voči I. I., skutočnosti, o ktorých vypovedal, mal možnosť sa dozvedieť od svedka Ľ. I., s ktorým sa o prejednávanej kauze spolu rozprávali, aj o nahrávkach, a s ktorým sa naposledy stretol asi pred dvoma týždňami pred svojou výpoveďou. Najmä však obsah

jeho výpovede nie je súladný s vykonaným dokazovaním. Svedok vypovedal, že I. I. aj O. I. vedeli o kamerovom systéme v kancelárii I. I., z kamery sa vyhotovoval aj záznam, lebo si to I. I. ukladal asi na hard-disk. Tento poznatok pre neho vyplynul z rozhovorov a je to aj logické. Z ostatného vykonaného dokazovania však vyplynulo, že I. I. nebol tak technicky zdatný, že by vedel ovládať kamerový systém, vyhotovovať zvukovo-obrazový záznam a tento si ešte aj archivovať na hard-disk. V tomto zmysle vypovedali svedkovia L. I., aj C. J., z ktorých výpovedí zároveň vyplynulo, že ani jeden z uvedených svedkov na takéto činnosti I. I. nezaškoľoval. Naviac z výpovede svedka J. vyplynula skutočnosť, že I. I. zaobstaral do kancelárie klávesnicu s ruskými klávesmi, takže aj v tomto smere je pochybné, či s takouto klávesnicou mal I. I. vôbec možnosť prihlásiť sa ako užívateľ kamerového systému a ovládať ho.

Rovnako bolo nepochybne dokázané, že o umiestnení kamery v kancelárii I. I. a o vyhotovovaní obrazovo-zvukového záznamu nevedela ani svedkyňa K. U. a nedala na to súhlas.

Na hlavnom pojednávaní súd okrem už spomenutých vykonal podľa § 269 Trestného poriadku nasledovné listinné dôkazy:

- výpis z obchodného registra na spoločnosť E. T., I..W..V.. (č.l. 183)
- výpis z obchodného registra na spoločnosť N. T., I..W..V.. (č.l. 184)
- výpis z obchodného registra na spoločnosť O. P., I..W..V.. (č.l. 185-186)
- výpis z obchodného registra na spoločnosť O. T., I..W..V.. (č.l. 187-188)
- výpis z obchodného registra na spoločnosť P. A. T., I..W..V.. (č.l. 189)
- výpis z obchodného registra na spoločnosť P. A., I..W..V.. (č.l. 190)
- výpis z obchodného registra na spoločnosť I. X., I..W..V.. (č.l. 191-192)
- odpoveď K. X. N. J., správcu konkurznej podstaty na žiadosť o poskytnutie informácií zo dňa 27.06.2013 (č.l. 1489)
- odpoveď S. I. C., advokáta na žiadosť o poskytnutie informácií zo dňa 27.06.2013 (č.l. 1492)
- odpoveď Č., O..I.. na žiadosť o poskytnutie informácií + prílohy ohľadom účtu spoločnosti O. P. (č.l. 1591-1593)
- odpoveď V. D. na žiadosť o poskytnutie informácií a výpisy z účtov č. 1-12 O. P., I..W..V.. (č.l. 1596-1624)
- informácia Finančného riaditeľstva SR, sekcia daňová a colná, D. D. zo dňa 12.04.2013 (č.l. 1804) s prílohami (č.l. 1807)
- analytický list daňového subjektu E. T., I..W..V.. (z neho č.l. 1822)
- analytický list daňového subjektu N. T., I..W..V.. (č.l. 1875)
- odpoveď Finančného riaditeľstva SR, sekcia daňová a colná, D. D. na žiadosť o zaslanie informácií týkajúcich sa daňových subjektov O. P. a O. T. zo dňa 19.04.2013 (č.l. 2017)
- odpoveď Finančného riaditeľstva SR, sekcia daňová a colná, D. D. na žiadosť o zaslanie informácií k daňovým subjektom E. T. a N. T. zo dňa 19.04.2013 (č.l. 2018)
- zaslanie informácií od Daňového úradu T. k daňovým subjektom O. P., E. T., N. T. adresované Finančnému riaditeľstvu SR, sekcii daňovej a colnej, D. D. zo dňa 09.04.2013 (č.l. 2019)
- odpoveď Daňového úradu T. na žiadosť o poskytnutie informácií k daňovému subjektu N. T. zo dňa 19.04.2013 (č.l. 2086-2087)

- odpoveď Daňového úradu T. na žiadosť o poskytnutie informácií k daňovému subjektu O. P. zo dňa 18.04.2013 (č.l. 2089-2091)
- zaslanie analytických listov z DR SR k daňovým subjektom O. P. I., O. P. a O. T. (č.l. 1916)
- analytické listy daňového subjektu O. P. (č.l. 1936-1939)
- analytické listy daňového subjektu O. T. (č.l. 1983-1985)
- platobný poukaz E. T. (č.l. 3098)
- správu Okresného súdu Bratislava I o stave konania sp. zn. 7T 95/2012 zo dňa 06.11.2014 s prílohou
- overená fotokópia písomnosti
- písomnosti predložené svedkom K. T. - príkaz generálneho riaditeľa DR SR č. 4/2009/321 na vykonávanie daňových kontrol DPH (č.l. 687)
- oznámenie kritérií pre výber daňových subjektov na kontrolu adresované všetkým riaditeľom pracovísk DR SR (č.l. 680-685)
- smernica DR SR o účtovaní pohľadávok, záväzkov, daňových a nedaňových príjmov č. 1/2010/230 (č.l. 706-718)
- smernica DR SR o pravidlách a postupoch finančného riadenia a finančnej kontroly na daňových orgánoch v SR č. 11/2009/520 (č.l. 719-731)
- príloha č. 5 - vzorové tlačivo platobný poukaz na vrátenie (č.l. 740)
- plán výberu daní za rok 2010 (č.l. 748)
- DR SR adresované pracovisku DR SR T. zn. I/233/18860/2010 z 15.02.2010 - plán hrubého výnosu daní na rok 2010 a prepočet hrubého výnosu na jedného zamestnanca správcu dane (č.l. 757-758)
- DR SR D. D. adresované všetkým pracoviskám DR SR D. D. a DÚ pre VDS - metodický pokyn č. 38/2/2005 k vráteniu nadmerného odpočtu (č.l. 759-775)
- odpoveď T. adresovaná Prezídium Policajného zboru, NaKA, NPJ Bratislava s prílohami - výpisy z T. - účty O. P., I..W..V.. (č.l. 1627-1631)
- odpoveď T. adresovaná Prezídium Policajného zboru, NaKA, NPJ Bratislava s prílohami - výpisy z T. - účty O. T., I..W..V.. (č.l. 1634-1645)
- odpoveď T. adresovaná Prezídium Policajného zboru, NaKA, NPJ Bratislava s prílohami - výpisy z T. - účty E. T., I..W..V.. (č.l. 1648-1667)
- odpoveď T. adresovaná Prezídium Policajného zboru, NaKA, NPJ Bratislava s prílohami - výpisy z T. - účty N. T., I..W..V.. (č.l. 1672-1681)
- odpoveď B. Q. adresovaná Prezídium Policajného zboru, NaKA, NPJ Bratislava s prílohami - kúpna leasingová zmluva B. Q. s nájmomcom - X.. K. U., preberací protokol k leasingovej zmluve, leasingová zmluva, splátkový kalendár a výpisy účtov (č.l. 1684-1690)
- vyjadrenie I. I. adresované Prezídium Policajného zboru, NaKA, NPJ Bratislava s prílohami - výpis osobného účtu X.. K. U. (č.l. 1692-1711)
- analytický list N. T., I..W..V.. (č.l. 1842-1912)
- mechanizmus schvaľovania vrátenia nadmerných odpočtov v rokoch 2010, 2011 na DÚ Š. predložený Daňovým úradom T. (č.l. 2019)
- uznesenie vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, ÚBOK Bratislava zo dňa 04.11.2011 o začatí trestného stíhania za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu prípravy (č.l. 3755)

- uznesenie vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, ÚBOK, OBOK Bratislava o prerušení trestného stíhania (č.l. 3757-3761)

- uznesenie vyšetrovateľa MV SR, Prezídia Policajného zboru, ÚBOK, OBOK Bratislava o vznesení obvinenia X.. I. I. za obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchateľstvom (č.l. 3765-3770)

- odpisy z registra trestov - X.. I. I. a O. I.

- znalecký posudok Výskumného ústavu súdnej optiky č. 057/10/2013 znalca X.. S. H. (č.l. 974-1028)

Z výpisov z obchodného registra súd zistil, že v inkriminovanom čase bol konateľom spoločností O. P., I..W..V.. a O. T., I..W..V.. L.W. I. a spoločností E. T., I..W..V.. a N. T., I..W..V.. obžalovaný O. I..

Z výpisov z účtov obchodných spoločností O. P., O. T., N. T. a E. T. súd zistil poukázanie finančných prostriedkov z Daňového úradu Š. na účty týchto spoločností v súlade s platobnými poukazmi na vrátenie za jednotlivé zdaňovacie obdobia, tak ako sú uvedené v skutkovej vete rozsudku.

Z príkazu generálneho riaditeľa DR SR č. 1/2010/230 súd zistil, že realizovať poukázanie peňažných prostriedkov z účtov štátnych príjmov daňovým subjektom je možné len na podklade platobného poukazu vystaveného správcom dane, ktorý schvaľuje a podpisuje riaditeľ daňového úradu.

Zo smernice DR SR o pravidlách a postupoch finančného riadenia a finančnej kontroly na daňových orgánoch Slovenskej republiky č. 11/2009/520 súd zistil, že predbežnou finančnou kontrolou daňové orgány overujú každú svoju pripravovanú finančnú operáciu a vykonávajú ju zodpovední zamestnanci za oblasť príjmu vratky alebo prevodu prostriedkov štátneho rozpočtu v hotovosti alebo bezhotovostne, na stupni daňového úradu je to riaditeľ daňového úradu alebo ním poverený pracovník. Vykonanie predbežnej finančnej kontroly potvrdzujú uvedení zamestnanci na tlačive „platobný poukaz“ alebo „predpisový a odpisový poukaz“. Podpis zodpovedného zamestnanca na týchto tlačivách sa považuje za potvrdenie vykonania predbežnej finančnej kontroly v súlade so Zákonom o finančnej kontrole.

Z listinných dôkazov žurnalizovaných na č.l. 748-759 súd zistil, že z DR SR D. D. bol stanovený plán hrubého výnosu daní na rok 2010. V súvislosti so zabezpečením plnenia príjmov štátneho rozpočtu v roku 2010 a hodnotením daňových príjmov a zároveň zo štatistických analytických ukazovateľov súd zistil, že za jednotlivé daňové úrady bol okrem iného sledovaný plán daňových príjmov za rok 2010 a jeho plnenie.

V metodickom pokyne č. 38/2/2005 k vráteniu nadmerného odpočtu podľa Zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov je okrem iného uvedené, že Zákon č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov ustanovuje v § 79 postup pri vrátení nadmerného odpočtu. Ak platiteľovi dane vznikne v zdaňovacom období nadmerný odpočet, uplatní jeho odpočítanie od vlastnej daňovej povinnosti v nasledujúcom zdaňovacom období. Ak platiteľ dane nemôže tento nadmerný odpočet odpočítať od vlastnej daňovej povinnosti v nasledujúcom zdaňovacom období, neodpočítaný nadmerný odpočet alebo jeho neodpočítateľná časť sa platiteľovi dane vráti do 30 dní od podania daňového priznania za zdaňovacie obdobie nasledujúce po zdaňovacom období, v ktorom nadmerný odpočet vznikol alebo do 30 dní od uplatnenia lehoty na podanie daňového priznania, ak platiteľ dane nebol povinný podať daňové priznanie. Nadmerným odpočtom sa na účely zákona o dani z pridanej hodnoty rozumie prevýšenie celkovej výšky odpočítateľnej dane za príslušné zdaňovacie obdobie nad celkovou výškou dane za príslušné zdaňovacie obdobie, okrem dane pri dovoze tovaru. Zákon o dani z pridanej hodnoty ustanovuje dve lehoty na vrátenie nadmerného odpočtu, a to:

- lehotu 30 dní od podania daňového priznania za zdaňovacie obdobie nasledujúce po zdaňovacom období, v ktorom nadmerný odpočet vznikol,

- lehotu 10 dní od skončenia kontroly, ak sa v lehote na vrátenie nadmerného odpočtu ustanovenej v § 79 ods. 1 Zákona o dani z pridanej hodnoty, teda v lehote 30 dní od podania daňového priznania za zdaňovacie obdobie nasledujúce po zdaňovacom období, v ktorom nadmerný odpočet vznikol, začne kontrola na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu.

Lehoty na vrátenie nadmerného odpočtu sú upravené len v Zákone o dani z pridanej hodnoty.

Z odpovede B. Q. a leasingovej zmluvy č. XXXXXXXX s prílohami súd zistil, že K. U. uzavrela dňa 20.07.2011 s uvedenou spoločnosťou leasingovú zmluvu, ktorej predmetom je motorové vozidlo značky Honda Civic, predpokladaný termín ukončenia leasingovej zmluvy je 31.07.2015, úhrady na leasingovú zmluvu sú realizované z účtu č. XXXXXXXX/XXXX, rok výroby vozidla 2011, farba - hnedá metalíza, predbežná kúpna cena 20.390,- Eur, doba trvania leasingovej zmluvy 48 mesiacov, splatnosť prvej riadnej leasingovej splátky 05.08.2011, zvýšená splátka vopred 9.345,42 Eur.

Zo správy Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, sekcia daňová a colná, D. D. súd zistil, že X.. K. U. bola od 15.09.2009 do 30.06.2010 kontrolórkou na Daňovom úrade Š. a od 01.07.2010 do 31.12.2010 riaditeľkou Daňového úradu Š..

Z mechanizmu schvaľovania vrátenia nadmerných odpočtov v rokoch 2010 a 2011 na DÚ Š., resp. na DÚ kompetenčne prislúchajúcich pod pracovisko DR SR T. súd zistil, že riaditeľ daňového úradu alebo ním poverený pracovník počas neprítomnosti samotného riaditeľa daňového úradu - podpisom platobného poukazu potvrdí vykonanie celej predbežnej finančnej kontroly a na základe podpísaného platobného poukazu bola pracovníkmi účtovania zrealizovaná finančná operácia - vrátený nadmerný odpočet DPH platiteľovi dane.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2T 25/2012 zo dňa 06.09.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 To 138/2013 zo dňa 23.01.2014 súd zistil, že O. I. bol uznaný za vinného z prečinu výtržnosti podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a za to odsúdený k peňažnému trestu vo výmere 3.500,- Eur so stanovením náhradného trestu odňatia slobody na 6 mesiacov a k trestu prepadnutia vecí, a to pištole značky Sig Sauer, model P228, cal. 9mm Luger so zásobníkom, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.01.2014 (č.l. 5798-5806). Z oznámenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27.11.2014 bolo zistené, že obžalovaný O. I. peňažný trest zaplatil dňa 10.06.2014 (č.l. 6954).

Z odpisu z registra trestov O. I. súd zistil, že okrem uvedeného odsúdenia O. I. nemá žiadny iný záznam v registri trestov (č.l. 6817).

Z odpisu z registra trestov I. I. vyplýva, že I. I. nemá žiadny záznam v registri trestov (č.l. 6816).

Zo správy Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.11.2014 sp. zn. 7T 95/2012 vyplýva, že v trestnej veci obžalovaného L. I. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 7T 95/2012, nebolo doposiaľ rozhodnuté, nariadenie hlavného pojednávania sa predpokladá najskôr v druhej polovici roku 2015 a v predmetnom spise sa nenachádzajú žiadne listinné dôkazy ani znalecké posudky týkajúce sa pravosti a pôvodu listu, ktorý mal obžalovaný L. I. doručiť X.. I. I..

V zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne a dospel k záveru, že skutok, pre ktorý sú obžalovaní trestne stíhaní, sa stal, má všetky znaky vo výrokovej časti rozsudku uvedeného trestného činu (zločinu), skutok spáchali obžalovaní, ktorí sú za neho trestne zodpovední. Obžalovaní sa k spáchaniu skutku nepriznali, jeho spáchanie popreli, ale vykonané dokazovanie svedčí o tom, že sa ho dopustili tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Z vykonaného dokazovania vyplynuli nasledovné konkrétne skutočnosti.

Svedkyňa K. U. vypovedala, že I. I. jej predstavila X.. U. D. v čase, keď ešte pôsobila na DÚ C. K.. V tom čase I. I. komunikoval len priamo s riaditeľkou daňového úradu X.. U. D.. Svedok L. I. uviedol, že I. I. mal už v minulosti podchytenú kontrolórku DÚ C. K., ktorá sa neskôr stala riaditeľkou Daňového úradu C. K. - X.. U. D., ktorá mu tam kryla spoločnosti, ktoré tam robili vratky DPH. Už tu svedok videl, ako DPH-čky fungujú, I. I. ho to všetko naučil, ako funguje korumpovanie úradníkov, priamo sa na to pozeral. X.. U. D. platil priamo z nadmerných odpočtov. Všetky DPH-čky, ktoré tam robili, išli bez problémov, celé to bolo založené iba na peniazoch a úplatkoch. Na tomto daňovom úrade (ďalej len DÚ) pracovala aj X.. K.W. U. ako vedúca kontroly. X.. U. svedok začal vnímať po jej prestupe na DÚ Š.. Intenzívna komunikácia medzi I. I. a X.. U. začala v čase, keď bola vedúcou kontroly na DÚ Š., kde chcel I. I. pokračovať v NO, aby mu U. zabezpečila stráženie a dohľad nad spoločnosťami a bezproblémové vyplácanie DPH-čiek. Svedkyňa X.. U. D.Á. potvrdila, že v čase, keď bola riaditeľkou DÚ C. K., odovzdávala I. I. všetky písomnosti, t.j. dožiadania z polície, z rôznych daňových úradov, colnice, ktoré prišli ohľadne jeho spoločnosti R. na DÚ

C. K. a I. I. si k nej na DÚ chodil preberať tieto ofotené dokumenty, za čo jej mal ponúknuť a odovzdať úplatok. Svedkyňa X.. T. I. tiež potvrdila, že počas jej spolupráce so I. I. mala informácie, že DÚ C. K., kde bola riaditeľkou pani D., je „spriatelnený“ - t.j. že pani D. je „známa“ a chodila na návštevy do firmy na I. P. Č.. XX za I. I. a L. I.. Zároveň od týchto má vedomosť, že U. D. dávajú peniaze. Spomenula si, že jedenkrát L. I. vybrala a dávala peniaze z banky a on si poznačil na zadnú stranu výdavkového dokladu poznámku „U.“.

Uvedeným skutočnostiam súd venoval pozornosť preto, že poukazujú vo vzťahu k I. I. na to, že sa mal obdobnej činnosti (požadovanie informácií od riaditeľky DÚ C. K.) venovať aj v minulosti, svedok L. I. uviedol, že na túto činnosť I. I. nadviazal aj na DÚ Š.. Zároveň tieto skutočnosti potvrdzujú výpoveď svedka L. I., zdôveryhodňujú výpoveď K. U., lebo aj sama svedkyňa X.. D. mala v minulosti poskytovať I. I. obdobné služby, podľa vlastného udania za úplatok, ktorý jej mal ponúknuť aj poskytnúť I. I..

Svedkyňa K. U. ďalej uviedla, že v roku 2005 prestúpila na DÚ Š. a bola oslovená I. I., ktorý sa chcel s ňou stretnúť. K stretnutiu došlo v roku 2009 a jeho účelom (obdobne ako u svedkyne X.. U. D.) bolo nájsť ochotu zo strany svedkyne poskytovať I. I. informácie o prišlých dožiadaniach na jeho firmy z iných daňových úradov, z polície alebo colnice, informácie poskytovať včas aj formou fotokópie, aby o tom vedel a I. I. jej uviedol, že by to nechcel zadarmo. Svedkyňa U. s ponukou súhlasila. Vzájomné kontaktovanie si dohodorili najskôr cez mobilný telefón a na stretnutí, kde jej I. I. predstavil svojho syna O. I., tento navrhol kontaktovanie cez Skype, a tak sa komunikácia uskutočňovala cez Skype. Stretnutia sa uskutočňovali po dohovore, minimálne raz do mesiaca alebo podľa potreby. Presné dátumy stretnutí svedkyňa uviesť nevedela, ale vždy to bolo po dohovore so I. I.. L. I. sa na stretnutiach so I. I. a O. I. nezúčastňoval.

Svedok L. I. uviedol, že v čase, keď bola X.. U. na DÚ Š., sa s ňou nestretával, dva, tri krát ju videl v areáli na I. P. XX. K spôsobu komunikácie I. so U. svedok uviedol, že prebiehala formou odkazov cez X.. J., ktorá ju vozila z práce a do práce, pričom to tak vymyslel I. I., ktorý jej takto niekedy dával cez X.. J. odkazy. Ďalej sa kontaktovali osobne a časom sa mu O. I. pochválil, že už je so U. tak zadobre, že komunikujú spolu cez Skype alebo nejaké telefóny.

Vzájomné kontaktovanie I. a X.. U. Q. potvrdila aj svedkyňa X.. U. D., ktorej o tom povedala X.. U.. Svedkyňa X.. T. I. uviedla, že v čase, keď pani U. začala pôsobiť na DÚ Š., bola zopárkrát vo firme a dokonca ju jedna pracovníčka, pani J., vozievala do roboty, prípadne z roboty. Pani U. chodila do firmy na I. P. Č.. XX na návštevy za pánom I. a pánom I.. Tvrdenie svedkyne, že X.. U. chodila do firmy na návštevy aj za L. I., sa žiadnymi inými dôkazmi nepotvrdilo.

Rovnako svedkyňa X.. D. J. nepotvrdila, že by X.. U. J. dávala nejaké odkazy od I. I., pričom o nadmerných odpočtoch sa s X.. U. vôbec nerozprávala, ani k dôvodom jej návštev v areáli. Naopak svedkyňa potvrdila, že X.. U. pozná, táto chodievala do priestorov spoločnosti P. A. a niekedy bolo svedkyňu povedané L. I. alebo I. I., aby ju tam priviezla a niekedy ju zobrala domov, prípadne po vzájomnej dohode ju vozila do práce a z práce. Čiastočný rozpor, ktorý vznikol medzi výpoveďou svedka L. I. a výpoveďou svedkyne X.. D. J., súd nevyhodnotil ako podstatný.

Svedkyňa O. T. taktiež potvrdila, že X.. U. pozná z videnia, párkrát ju videla na I. P. Č.. XX.

Svedkyňa X.. K. U. ďalej uviedla, že na spoločných stretnutiach so I. a O. I. sa preberali možnosti pri uplatňovaní NO DPH, kompetencie, personálne zastúpenie na DÚ Š., ale i na iných daňových úradoch. I. I. zaujímal systém daňových kontrol, ako sú vykonávané, metodiky, usmernenia. Žiadal od svedkyne riešenia rôznych variant pri uplatňovaní NO DPH, aby to právne a zákonne obstálo, pričom svedkyňa mu v tomto zmysle poskytovala pomoc a poradenstvo. Informácie, ktoré poskytovala I. I., v podstate dostal skôr, v čase, keď ešte nemal na ne právny nárok. Fotokópie dožiadaní poskytnutých I. I. sa týkali hlavne preverenia zaúčtovania dokladov, faktúr, odvedenia dane. Ohľadom poskytnutých informácií služobného charakteru sa svedkyňa presne vyjadriť nevedela. Svedkyňa prízvukovala, že I. I. a O. I. od nej na stretnutiach požadovali výhradne zákonné riešenia pri uplatnení NO. Počas stretnutí v kancelárii I. I. sa obaja obžalovaní zaujímali o spoločnosti O. P., O. T., E. T. a N. T.. Svedkyňa ďalej vysvetlila, že daňový subjekt má síce právo nahliadať do spisu, ale zákon alebo daňový poriadok určuje, aké spisy môže pozerať. Kópie zo spisov si vyhotovovať nemôže, len opis. K informáciám, ktoré

svedkyňa poskytovala I. I., by sa dostal až vtedy, keď by kontrolór išiel na miestne zisťovanie, ale I. I. mal takéto informácie skôr, čiže tu sa jednalo o čas, takto mal možnosť sa skôr dozvedieť, aké skutočnosti sa budú preverovať, ak by boli nejaké nedostatky, preto to chcel vedieť v predstihu. V tom svedkyňa vidí nenáležitú výhodu, ktorú I. poskytovala.

Svedok L. I. k tomuto uviedol, že všetko, čo sa riešilo so U., mal od I. I. alebo O. I.. Svedok s ňou žiadny kontakt nemal a nič neriešil. U. mala veľké oprávnenia, prístup do systému, lustrovanie firiem, prehľad o vybratej a zaplatenej DPH-čke, o podnikateľských subjektoch, ktoré žiadajú vratky DPH, strážila firmy, dávala pozor, či nie je nejaké preverovanie z iného daňového úradu alebo z polície. Pokiaľ prišlo nejaké dožiadanie, tak to priniesla, so I. to rozobrali a navrhol sa nejaký postup ako sa to vybaví. Stráženie firiem určených I. I. svedok vysvetlil, že U. mala na starosti to, že keď prišli nejaké dožiadania na DÚ, I. I. sa to dozvedel, čo bolo obsahom dožiadania, z akého úradu prišlo, kto a čo vyšetruje, mal to prefotené a spoločne to s K. U. vyriešili. Ďalšie informácie, ktoré poskytovala X.. U. I., sa týkali štruktúry daňových úradov a ich fungovania, ako sa vykonávajú daňové kontroly, čo daňový úrad preveruje pri dožiadaniach a pri nadmerných odpočtoch, na čom bazírujú a kladú hlavný dôraz, vyhodnocovací systém, ako sa robia krížové kontroly. Všetky tieto veci sa svedok dozvedel sprostredkovaním od I. I. a nepochyboval, že on to má od X.. U..

Svedkyňa X.. U. D. zo svojho pohľadu vysvetlila, že informácie, ktoré sama poskytovala I. I., dostal v predstihu, čo je veľká výhoda, na ktorú daňový subjekt nemá právo, lebo takto sa vie pripraviť na to, čo sa bude kontrolovať, aby napr. to dožiadanie prebehlo v poriadku. Daňový subjekt má na takúto informáciu právo až po tom, keď mu daňový úrad oznámi, že bude mať miestne zisťovanie alebo kontrolu, a to napr. v deň kontroly alebo deň predtým. Informácie, ktoré ona poskytovala I. I., podávala neoficiálnou cestou a iným daňovým subjektom takéto informácie neposkytovala. Vysvetlila, že daňový subjekt mal právo nahliadať do svojho spisu, ktorý sa nachádzal u správcu dane, ale nie do spisu, ktorý bol pridelený kontrolórovi na vybavenie dožiadania. Až keď bolo dožiadanie vybavené, dostávalo sa do spisu u správcu dane.

Svedkyňa X.. T. I. disponovala tiež informáciou o spriatelosti DÚ Š. a uviedla, že koncom roku 2010 alebo začiatkom roku 2011 prišiel za ňou I. I. s tým, že pani U. musí urobiť nejaký plán kontrol DPH na najbližší rok, a že si majú určiť, ktorú firmu, a ktoré obdobie.

K okolnostiam sľúbenia úplatku svedkyňa X.. K. U. uviedla, že pri jednej príležitosti sa jej I. I. opýtal, či by vedela zabezpečiť aj na inom daňovom úrade osobu na vybavovanie dožiadaní a daňových kontrol. Svedkyňa súhlasila s tým, že sa o to pokúsi. Oslovila svojho bývalého kolegu koncom roku 2009 alebo začiatkom roku 2010 X.. J., na stretnutí mu vysvetlila, o čo ide a opýtala sa ho, či by bol ochotný na DÚ A. I. zabezpečiť pre známeho pomoc pri vybavovaní dožiadaní nadmerných odpočtov, pri kontrolách, pri uplatňovaní nadmerných odpočtov pri firmách, ktoré by známy určil. Následne došlo k stretnutiu v kancelárii I. I. na I. P. XX, na ktorom sa zúčastnila svedkyňa, X.. J., X.. I. I. a O. I., pričom I. I. navrhol X.. J. spoluprácu s tým, že to nechce zadarmo, že nech si svedkyňa a X.. J. rozmyslia, čo by za to chceli za odmenu, 10 alebo 20% alebo koľko si povedia. Cestou domov sa svedkyňa s X.. J. dohodli, že navrhnú I. I. tých 10% s tým, že X.. J., ktorý bol riaditeľom DÚ A. I., povedal svedkyňi, že tých 10% je bežné. Na ďalšom stretnutí so I. I. sa spolu dohodli na 10%-nej odmene z uplatnených NO na DÚ A. I. a Š. tomu z nich, kto to zabezpečí.

Svedok X.. A. J. na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať z dôvodu, aby si neprivodil trestné stíhanie. Lustráciou súdu bolo zistené, že prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal dňa 20.08.2014 pod sp. zn. VII/2 Gv 92/13/1000-18 obžalobu na X.. A. J. pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Ďalej svedkyňa uviedla, že konkrétne slová, ktoré použil I. I. v ponuke úplatku, boli, že on to nechce zadarmo, veď v tejto republike nikto nerobí zadarmo. Na stretnutí, na ktorom sa dohodla spolupráca, sa zúčastnil I. I., O. I., ktorý sedel vedľa svojho otca, svedkyňa a X.. J.. I. I. im na znak dohody podal ruku a O. I. sa spolupráci tiež potešil. Odmena 10% bola dohodnutá na stretnutí z nadmerných odpočtov, ktoré určí I. I..

Z výpovede L. I. vyplynulo, že X.. U. stretol na jar alebo v lete roku 2010 v areáli na parkovisku, keď prišla s riaditeľom DÚ A. I. a J. a následne mu I. I., okrem iného, povedal, že bola u neho K. aj s riaditeľom

a dohodli sa na nejakých veciach. I. I. v sa so U. dohodli aj na nejakej odmene, ktorá bola v konečnom dôsledku ustálená na nejakých 20 až 10% z nadmerných odpočtov DPH. Ďalej svedok uviedol, že celý mechanizmus uplatňovania NO vyžadoval aj iný daňový úrad, a preto I. I. využil, že U. sa pozná s povereným riaditeľom alebo riaditeľom DÚ A. I. J., chcel s ním takú istú spoluprácu, akú mal so U., čo sa mu aj podarilo. J. bol v ich areáli, keď ho tam videl a následne mu I. I. povedal, že sa dohodli, že J. bude robiť to, čo oni chceli.

Svedkyňa X.. T. I. uviedla, že o tom, ako bol spriatelенý DÚ Š., rovnako počula, že spriatelенým - podchyteným bol aj DÚ A. I..

K okolnostiam bezproblémového vyplácania nadmerných odpočtov svedkyňa X.. K. U. uviedla, že na základe „dohody“ so I., po tom, ako bola poverená riadením DÚ Š. a neskôr menovaná do funkcie riaditeľky DÚ Š., ju I. I. požiadal, aby mu pomohla v čo najkratšom čase a bez problémov pri vrátení NO bez kontroly. Najskôr sa to týkalo spoločnosti O. P., následne O. T., pretože O. P. stavala závod, bolo to ako investícia, jednalo sa asi o 500.000,- Eur vratky NO. Neskôr to boli aj firmy E. T. a N. T..

Ďalej I. I. požadoval v prípade, že by bola nariadená daňová kontrola, aby sa to dozvedel, sám určil, kde majú byť poslané dožiadania, a aby bola ukončená v čo najkratšom čase. V tejto súvislosti I. I. povedal, že nie je problém poskytnúť finančnú odmenu aj kontrolórovi, ktorý by vykonával kontrolu podľa jeho predstáv. Okrem toho svedkyňa upresnila, že keď ju I. I. v žiadal o vyplácanie NO za O. P., uviedol, že I. I. potrebuje peniaze, že sa investuje do závodu.

Bez kontroly boli vyplatené na základe žiadosti I. I. NO za spoločnosti O. P., O. T., E. T. a N. T.. V jednom prípade bola vykonaná kontrola u spoločnosti O. T. za jedno zdaňovacie obdobie s tým, že svedkyňa na žiadosť I. I. zabezpečila, kam sa majú poslať dožiadania a kontrolórovi Q. N. odovzdala finančné prostriedky, ktoré jej na ten účel sľúbil a poskytol I. I.. V tejto súvislosti ešte uviedla, že I. I. jej napísal, kam je možné poslať 3 dožiadania, presné názvy si svedkyňa nepamätala, ale vie, že jedno bolo na DÚ v D., ďalšie v I.. Z listinných dôkazov mal súd za potvrdené, že Q. N. skutočne od roku 2010 do roku 2011 zastával funkciu kontrolóra na DÚ v Š. a v období od 01.03.2010 do 01.02.2011 vykonával, okrem iného, kontrolu daňového subjektu O. T., DPH za jún 2010. Zároveň mal súd potvrdené, že tento kontrolór skutočne v rámci vykonávania daňovej kontroly u daňového subjektu O. T. na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie NO za zdaňovacie obdobie jún 2010 zaslal dožiadania na DÚ I. - žiadosť o miestne zisťovanie u daňového subjektu Q., I. I. W..V., na DÚ D. C. - žiadosť o miestne zisťovanie u daňového subjektu C. T., I. I. W..V.. a na DÚ D. - žiadosť o miestne zisťovanie u daňového subjektu N. A., I..W..V..

Samotný svedok Q. N. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať, aby si neprivodil trestné stíhanie, resp. nepriťažil v už prebiehajúcom trestnom stíhaní.

Po predložení listinných dôkazov svedkyňi, konkrétne platobných poukazov z DÚ Š., svedkyňa presne stotožnila platobný poukaz na vrátenie spoločnosti O. T. za zdaňovacie obdobie jún 2010 vo výške 497.235,94 Eur, pri ktorom bola vykonaná daňová kontrola, NO schvaľoval zástupca svedkyne U. ako riaditeľky DÚ - X.. I. J. a vyplatenie NO bolo zahrnuté do odmeny svedkyne U., lebo v rámci kontroly zabezpečovala vybavovanie dožiadaní. Svedkyňa zároveň poukázala na to, že po ukončení daňovej kontroly sa zo zákona NO vracia do 10-tich dní. Svedok X.. I. J. na hlavnom pojednávaní pripustil, že mohol podpisovať schválenie predmetného NO v zastúpení riaditeľky DÚ Š. a zároveň uviedol, že X.. U. v tomto ohľade nebol nijako inštruovaný.

Táto skutočnosť sa stala aj predmetom obrany zo strany obžalovaných, jednak v tom ohľade, že nebolo dokázané, že by svedkyňa X.. U. nejakým spôsobom inštruovala svojho zástupcu X.. J. na podpísanie predmetného NO a v ďalšom obžalovaní argumentovali, že z dôvodu, že NO nepodpisovala X.. U., ale jej zástupca, nemohol byť logicky zaradený do výpočtu jej odmeny, tak ako to tvrdí X.. U.. K tejto obrane obžalovaných súd uvádza, že svedok X.. J. logicky nemusel byť inštruovaný svedkyňou X.. U., pretože podpisoval predmetnú vratku NO po daňovej kontrole, pri ktorej neboli zistené žiadne nedostatky, z čoho vyplýva, že nemal ani zákonný dôvod nepodpísať uvedený platobný poukaz, pretože v uvedenom prípade bolo zákonom stanovené, že NO je potrebné vyplatiť v lehote do 10-tich dní od ukončenia daňovej kontroly. K druhej časti argumentácie obžalovaných súd uvádza, že v zmysle „dohody“ so I. bolo úlohou X.. U. zabezpečiť bezproblémové vrátenie NO, čo v prípade nariadenia daňovej kontroly

znamenal, že I. I. sa o tom dozvedel, sám určil, kam majú byť poslané dožiadania, a tak bola kontrola ukončená v čo najkratšom čase a NO vrátený v zákonnej lehote 10-tich dní od ukončenia daňovej kontroly. V zmysle „dohody“ svedkyňa X.. U. svoju úlohu splnila a z hľadiska výsledku je irelevantné, že na platobnom poukaze sa nachádza podpis zástupcu riaditeľky DÚ X.. J.. Svoju odmenu si z hľadiska „dohody“ so I. X.. U. jednoznačne „zaslúžila“.

Svedok L. I. taktiež potvrdil, že jedna kontrola NO bola na spoločnosť O. T., ale táto bola umelo vyvolaná, od I. I. vedel, že všetko má dopredu dohodnuté. Dohodli sa kontrolóri, čo sa bude kontrolovať, a takýmto spôsobom sa vyplatenie NO ešte urýchlilo, kontrola bola rýchlo vybavená a do 10-tich dní od jej ukončenia boli peniaze na účte, čo bolo skôr ako v zákonnej lehote po dvoch mesiacoch bez kontroly.

V tejto súvislosti aj svedkyňa X.. U. D. potvrdila, že na stretnutí s X.. U. jej táto uviedla, že zariaďuje I. kontroly s tým, že má aj kontrolórov, ktorí tú kontrolu urobia bez problémov a spomenula meno Q..

Z listinných dôkazov a výpovedí svedkov X.. K. T. a X.. K. T. mal súd za potvrdené lehoty na poukázanie nadmerných odpočtov tak, že ak sa NO nemôže odpočítať od daňovej povinnosti, DÚ vráti neodpočítaný NO alebo jeho časť do 30 dní od podania daňového priznania za zdaňovacie obdobie nasledujúce po zdaňovacom období, v ktorom NO vznikol, alebo ak nemal povinnosť podať daňové priznanie. V prípade, že na uplatnený NO bola vykonaná daňová kontrola, tak sa NO vracal do 10-tich dní od ukončenia daňovej kontroly.

Táto ucelená časť dokazovania je veľmi významná aj z hľadiska posudzovania dôveryhodnosti svedkov X.. U., L. I. a X.. D..

Svedkyňa X.. K. U. termín bezproblémového vyplatenia NO DPH vysvetlila tak, že NO mal byť vrátený - vyplatený bez vykonania daňovej kontroly v čo najkratšej zákonnej lehote, pretože v prípade nariadenia daňovej kontroly, táto môže trvať pol roka, aj rok, do jej ukončenia sa finančné prostriedky nevracajú, čiže pri nenariadení daňovej kontroly sa jednalo hlavne o čas, čo najskôr nadobudnúť vrátenie dane.

Na tomto mieste súd uvádza, že v prejednávanej veci je dôležitý obsah dohody medzi obžalovanými a X.. K. U. a nie, či nadmerné odpočty boli uplatňované na základe fiktívnych podkladov. O tom svedkyňa už žiadnu vedomosť nemala, lebo kontrolu nevykonávala, v jednom prípade síce kontrola vykonaná bola, ale jej obsah bol opätovne dohodnutý a bola ukončená bez negatívnych zistení.

Po vykonaní listinných dôkazov, a to platobných poukazov DÚ Š., svedkyňa X.. U. stotožnila platobné poukazy, ktorými schválila vyplatenie NO DPH pre obžalovaných bez vykonania daňovej kontroly na základe požiadaviek obžalovaných, a ktoré boli zahrnuté do jej odmeny.

V období schvaľovania uvedených NO bola svedkyňa riaditeľkou DÚ a bolo v jej kompetencii kontrolu nariadiť alebo nenariadiť, nedostatky pri schvaľovaní NO nezistila, lebo nebola vykonaná daňová kontrola, takže uplatňované NO len schválila podľa požiadavky I. I. a v už uvedenom jednom prípade daňovú kontrolu nariadila a vtedy I. I. určil, kde sa môžu poslať dožiadania, vec dohodla s kontrolórom Q. N., ktorému I. I. jej prostredníctvom poslal odmenu za jeho služby.

Daňovú kontrolu v inkriminovanom čase mohol nariadiť riaditeľ DÚ, v tom čase svedkyňa X.. U., nariadený orgán a podnet mohol dať aj správca dane, ale o tom mala svedkyňa za úlohu informovať I. I. skôr, ako mu na túto informáciu vznikol právny nárok.

Obrana obžalovaných, že svedkyňa X.. U. v pozícii riaditeľky DÚ Š. nemohla garantovať bezproblémové vrátenie uplatneného NO, je vyvrátená samotným charakterom „dohody“ medzi I. a X.. U., pretože aj v prípade, keby došlo k nariadeniu daňovej kontroly, mala svedkyňa X.. U. povinnosť o tom informovať I. I. v predstihu a vzniknutý problém po vzájomnej dohode vyriešiť tak, ako pri vyššie uvedenej daňovej kontrole, alebo ako sa to aj stalo v prípade spoločnosti C. C. C., o čom podrobne vypovedal svedok C. C..

Svedkyňa X.. U. uviedla, že X.. U. D., s ktorou sa rozprávala o I., povedala, že pre I. podpisovala NO DPH. Svedkyňa X.. U. D. túto skutočnosť potvrdila, pričom konkrétne uviedla, že keď sa s X.. U. stretla v roku 2010, táto už bola riaditeľkou DÚ v Š. a na tomto stretnutí X.. U. spomenula X.. I. I. a O. I. v tom zmysle, že si týchto dvoch konateľov vychovala ako sa patrí a aj to, že im zariaďuje daňové kontroly.

Svedok Ľ. I. tiež potvrdil, že videl, že U. robila veci tak, ako mu ich popisoval I. I.. Keď mu I. I. povedal, že treba urobiť DPH-čku, svedok ju urobil a vzápätí bola za 2 mesiace vyplatená podľa zákona a bez kontroly, čo fungovalo do konca roku 2010.

Svedok uviedol, že uplatňované DPH-čky boli na spoločnosti O. P. a O. T., ktoré boli na hlavu svedka, pretože tam bol napísaný sám ako konateľ aj majiteľ a ďalšie firmy, na ktoré sa uplatňovali NO, boli E. T. a N. T., tie sledoval len okrajovo, boli to firmy O. I., kde si on sám riešil veci. O týchto svedok vedel len z rozprávania I. I., že tam zbehla nejaká vratka. Vo svojich spoločnostiach svedok sám kontroloval, či boli sumy NO vrátené a v akej výške. I. I. a O. I. sa u svedka informovali, či už boli vyplatené vratky DPH za spoločnosti O. P. a O. T., aktívne to preberali, vlastne sa na každom stretnutí neriešilo nič iné, len tie DPH-čky. Svedok potvrdil, že vratky NO, ktoré sú uvedené v obžalobe za spoločnosti O. P. a O. T., boli určite vybavené a za spoločnosti E. T. a N. T. boli vybavené tiež, ale to má len ako informácie od I., ktoré sa dozvedal priebežne. Zároveň svedok vysvetlil, že spoločnosti O. P. a O. T. sa zakladali po dohode so I. I., hoci v nich bol konateľom, všetky stratégie a koncepčné činnosti riešil so I. I., v podstate to bol spoločný projekt, spoločne riešili aj financovanie, aj tie nadmerné odpočty. I. I. ho inštruoval pri výkone jeho štatutárneho pôsobenia v oboch spoločnostiach. Na podporu svojho tvrdenia svedok uviedol, že po tom, ako X.. U. odvolali z pozície riaditeľky DÚ, došlo dňa 25. januára k tomu, že sa pohádal so I. I., pretože pochopil, že keď bude nejaký problém, bude v tom svedok úplne sám a následne mu I. I. a O. I. ukradli spoločnosť O. P., sfaľovali jeho občiansky preukaz a podpisy a I. I. si prepísal spoločnosť na seba, k čomu došlo začiatkom roku 2011.

Ak si súd tvrdenia svedka dá do súvislosti s výpoveďou X.. U., ktorá uviedla, že I. I. od nej požadoval bezproblémové vyplácanie NO u firiem O. P. a O. T., pretože Ľ. I. stavia závod, naskytá sa súdu aj logická odpoveď na otázku obžalovaných, prečo by žiadali od K. U. bezproblémové vyplácanie NO u firiem, kde neboli ani konateľmi, ani majiteľmi. Z vykonaného dokazovania v tomto smere vyplynulo, že I. I. mal záujem byť majiteľom O. P. a zároveň z výpovede Ľ. I. vyplynulo, že za firmy O. P. a O. T., v ktorých bol konateľom, on poskytol I. I. alikvótnu časť dohodnutého úplatku pre X.. U.. Konkrétne svedok Ľ. I. uviedol, že jeho úlohou bola požiadavka pripraviť peniaze a skontrolovať, či sumy NO na jeho firmách boli vrátené a v akej výške.

Princíp bezproblémového vyplatenia NO svedok vysvetlil tak, že NO sa vyplatil buď bez kontroly a v prípade kontroly, ak sa NO bral v Š., tak kontrola smerovala napr. do A. I. a naopak. Čiže išlo o vzájomné potvrdzovanie zistení.

Dôvodom, prečo si I. I. prostredníctvom X.. U. za jej odmenu zabezpečoval vyplácanie NO na DÚ Š., bolo zarobenie peňazí, a to tým, že NO boli fiktívne, boli z toho peniaze zarobené do plusu. Týmto tvrdením svedka Ľ. I. sa súd ďalej nezaoberal, pretože je predmetom iného trestného konania a zároveň sa netýka dohody medzi obžalovanými a X.. U..

Svedkyňa T. I. v tomto kontexte tiež uviedla, že koncom roku 2010 alebo začiatkom roku 2011 prišiel za ňou I. I. s tým, že pani U.Q. musí urobiť nejaký plán kontrol DPH na najbližší rok, a že majú určiť, ktorú firmu, a ktoré obdobie.

Z výpovedí svedkov X.. K. T. a X.. K. T. a z listinných dôkazov mal súd za dokázané, že X.. U. bola v čase schvaľovania inkriminovaných NO riaditeľkou DÚ v Š., že mechanizmus výberu subjektov na daňovú kontrolu DPH bol v kompetencii riaditeľa príslušného DÚ, že na DÚ v roku 2010 v podstate zastával funkciu vedúceho oddelenia daňovej kontroly priamo riaditeľ DÚ, v kompetencii riaditeľa DÚ bolo kontrolu nariadiť alebo nenariadiť, pretože na základe oznámení z DR SR D. D. neboli z nadriadeného orgánu stanovené kritériá na výber subjektov na kontrolu DPH. K otázke možného motívu, aby daňový subjekt poskytol v roku 2010 úplatok riaditeľovi DÚ pri uplatňovaní nároku na vrátenie NO DPH, svedok odpovedal, že za predpokladu, že by boli všetky náležitosti v poriadku, je to jednoznačne časové hľadisko, ktoré spočíva v tom, že keď nie je nariadená daňová kontrola, NO bol vyplácaný do 30-tich dní a v prípade, že bola nariadená daňová kontrola, tak bol NO vrátený do 10-tich dní po ukončení daňovej kontroly. V tomto prípade sa jedná o zákonom stanovené lehoty, lehota na vykonanie daňovej kontroly NO DPH bola zákonom ustanovená na 6 mesiacov a mohla byť predĺžená nadriadeným orgánom o ďalších 6 mesiacov. Uvedená časť výpovede je v úplnom súlade s tým, čo uviedla svedkyňa X.. K. U..

Svedkyňa X.. K. T. uviedla, že platobný poukaz ako posledný musel podpisovať riaditeľ DÚ alebo ním poverená osoba, čo vyplýva zo smernice o pravidlách a postupoch finančného riadenia a kontroly

na daňových orgánoch Slovenskej republiky č. 11/2009/520. Až keď bol platobný poukaz podpísaný riaditeľom DÚ alebo ním poverenou osobou, dával sa tento platobný poukaz do účtárne.

K okolnostiam poskytovania informácií, v akej tolerančnej výške je v konkrétnom zdaňovacom období možné si na DÚ Š. uplatniť NO DPH, svedkyňa U. vysvetlila, že z hľadiska svojej funkcie musela dbať aj na to, aby rozpočet DÚ ohľadom vyplatených a vybraných NO každý mesiac nebol veľmi prekročený. Preto sa vždy dohodla každý mesiac čiastka NO, ktorá sa môže uplatniť. Takto si uplatňovali NO spoločnosti O. P., O. T. a následne aj E. T. a N. T..

Súd aj z listinných dôkazov zistil, že takéto štatistické ukazovatele boli sledované, čo je aj pochopiteľné, pretože podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 479/2009 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní a poplatkov daňové úrady sú súčasťou finančnej správy a podľa § 5 ods. 2 uvedeného zákona daňový úrad je preddavková organizácia zapojená na rozpočet finančného riaditeľstva.

Svedkyňa vysvetlila, že za zdaňovacie obdobie sledovala príjmovú a výdavkovú časť stanoveného plánu rozpočtu pri NO DPH tak, aby nevznikla veľká odchýlka do mínusu v rámci plánovaných ukazovateľov a nebolo to nápadné, pretože to bolo kontrolované z nadriadeného orgánu ako štatistický ukazovateľ, aby nebol problém s nadriadeným orgánom, lebo by to musela zdôvodňovať. V rámci „dohody“ poskytovala informácie obžalovaným, do akej výšky je možné uplatniť si NO, čo v tom čase bolo do pol milióna eur, pri zdôvodniteľných investíciách, najmä u O. P., bolo možné uplatniť si aj viac.

Z listinných dôkazov i z výpovede X.. K. T. mal súd za potvrdené, že začiatkom roka bol z úrovne DR SR stanovený ročný plán hrubého výnosu daní pre každé pracovisko a podľa jednotlivých daní. Táto čiastka sa mesačne sledovala a vyhodnocovala, čo spočívalo v tom, že za príslušný mesiac sa kontrolovalo alikvótne plnenie ročného plánu na mesiac a vždy sa robilo aj medziročné porovnanie výberu daní. Na každej porade riaditeľov daňových úradov sa vyhodnocoval plán plnenia daňových príjmov v zmysle plánu a príslušný riaditeľ DÚ musel zdôvodňovať neplnenie plánu.

Svedkyňa X.. U. nevedela uviesť presný dátum, kedy I. I. oznamovala limity - tolerancie výšky NO, ktoré je možné si uplatniť, ale určite sa so I. I. spojila a hovorili o tom. S prihladením na túto odpoveď svedkyne sa stáva irelevantná tá časť obrany obžalovaných, v ktorej namietali časové nezrovnalosti, kedy mala svedkyňa X.. U. im oznamovať limity NO. Časové nezrovnalosti vzniknúť nemohli, nakoľko svedkyňa uviedla, že si presne na to nepamätá. Jej výpoveď v tomto ohľade je však logicky uveriteľná, nakoľko je úplne súladná s listinnými dôkazmi a výpoveďou svedkyne X.. K. T., ako aj s ďalšími vykonanými dôkazmi v tomto smere.

Svedok Ľ. I. taktiež uviedol, že X.. U. sledovala pomer medzi vybratou a vyplatenou DPH, čo mala na starosti na základe požiadaviek I. I. a vysvetlil, že X.. U. mala prehľad za celý daňový úrad, a aby nemusela dodatočne zdôvodňovať, prečo má vratky DPH vyššie ako výbery, tak sumy nimi uplatňovaných NO sa modelovali podľa toho, ako U. ten pomer vychádzal. Konkrétne za spoločnosti O. P. a O. T. sa to dialo tak, že po „dohode“ U. so I. I. a ustálení súm možných vratiek NO, mu I. I. tieto sumy povedal a úlohou svedka bolo namodelovať tie sumy do NO spoločností.

Rovnako tieto skutočnosti potvrdzuje aj svedkyňa X.. U. D., ktorej na spoločnom stretnutí X.. U., okrem iného, uviedla, že pred podaním daňového priznania povie X.. I. I. a O. I. približnú výšku nárokovateľného NO a oni podajú daňové priznanie. Ona potom zariaďuje kontroly, pričom je s nimi v dennom kontakte, volala ich „chlapci“, ona dávala príkazy, vždy sa dohodli a oni urobili to, čo im ona nariadila.

Rovnako aj svedkyňa T. I. potvrdila, že čo sa týka nadmerných odpočtov, vždy pred uzatváraním DPH prišla od pána I. informácia, koľko pani U. potvrdila, že by mohlo prejsť, čo vnímala tak, že ak bude NO do tej sumy, tak k nim nepríde kontrola a NO bude riadne vyplatený o 2 mesiace v súlade so zákonom. Vnímala to vo vzťahu k spoločnostiam O. P. a O. T., čo odvodila od toho, že informácie k nej prišli a dostala ich od Ľ. I. spolu s informáciou, že mu to potvrdil I. I., ktorý to má od U.. Ak obžalovaní v rámci svojej obrany namietali, že v niektorých prípadoch výška NO prekročila sumu 500.000,- Eur, k tomuto svedkyňa X.. U. jasne uviedla, že to bolo možné v prípade, ak to bolo odôvodnené investíciami. Ale zároveň uviedla, že jej pracovnou náplňou bolo sledovať, aby uvedený rozpočet nebol prekročený výrazne.

K okolnostiam poskytnutia úplatku svedkyňa X.. U. uviedla, že ku koncu roka 2010 po vyplatení požadovaných NO ju oslovil I. I. s tým, že sa chce s ňou stretnúť a vyrovať sa s ňou. V polovicike decembra 2010 sa po vzájomnej dohode odohralo stretnutie v kancelárii I. I. na I. P. Č.. XX v Š., na ktorom sa zúčastnila svedkyňa, X.. I. I. a O. I., ktorého hlavným predmetom bolo vyplatenie odmeny svedkyňi. Vyčíslenie odmeny robili spoločne O. I. a I. I. s tým, že robili inventúru z toho, že ktoré NO, ktoré boli nimi určené, boli promptne vrátené, pričom ich O. I. diktoval I. I. za spoločnosti O. P., O. T., E. T. a N. T. a spoločne takto vyčísľili sumu jej odmeny na 290.000,- Eur. I. I. zostal z výšky odmeny zarazený a po dohadovaní sa so svedkyňou, že koľko by potrebovala, nech si už kúpi auto, sa dohodli, že jej bude vyplatená odmena v hotovosti 40.000,- Eur, ostatné peniaze že jej I. I. zúročí alebo investuje, a keď bude potrebovať, jej ich poskytne a keby sa niečo stalo, môže sa svedkyňa obrátiť na jeho ženu R., ktorá o tom bude vedieť. Upresnila, že O. I. evidoval vrátené sumy finančných prostriedkov z NO, ktoré potom diktoval I. I., peniaze boli na stole, sumu odmeny pripravil O. I. a I. I. ju svedkyňi odovzdal v obálke v nominálnych hodnotách bankoviek 500, 100 a 50 eur. Svedkyňa dopredu nevedela, o akú sumu sa bude jednať.

Do odmeny bolo zahrnuté aj poskytovanie informácií ohľadne určených spoločností, ale samostatne vyčíslené v odmene neboli. Čo sa týka výšky odmeny, nerovná sa matematicky 10-tim percentám súčtu súm vyplatených NO, lebo I. I. to zaokrúhľoval a svedkyňa si výpočet nekontrolovala. Na stretnutí so U. D. tejto na dotaz potvrdila, že pre I. podpisovala nadmerné odpočty, a že za to aj voľačo dostala.

Obžalovaný I. I. sa ku konštrukciám NO vyjadril, že tie varianty, čo svedkyňa navrhla, to obyčajná účtovníčka v ich firme by mu také poradenstvo dala a nie za 10%, ako si vypýtala svedkyňa. K tomuto súd uvádza, že odmena vo výške 10% bola prioritne dohodnutá zo sumy X.. U. zabezpečených vyplatených NO DPH z titulu jej vtedajšej funkcie riaditeľky DÚ Š., pričom takúto kompetenciu firemná účtovníčka zrejme nemala.

Svedok Ľ. I. potvrdil, že videl X.. U. dňa 15.12.2010 pri príchode na bránu, pričom svedok vedel, že ide za I. I.K., ktorý mu už predtým avizoval, že sa musí s ňou stretnúť a zúčtovať veci. Potvrdil, že X.. U. bola so I. I. dohodnutá na nejakej odmene, ktorá bola v konečnom dôsledku ustálená na nejakých 20 až 10% z NO DPH, pričom svedok potvrdil aj ten detail, že I. I. sa aj tých 10% zdalo veľa, bol s tým nespokojný a snažil sa to nejakým spôsobom znížiť. Touto časťou výpovede svedok potvrdil nielen špecifický postoj I. I. k výške odmeny, ale aj skutočnosť, o ktorej vypovedala svedkyňa U., že I. I. zostal z výšky odmeny zarazený, zároveň to potvrdzuje aj priebeh skutkového deja, pretože svedkyňi U. bola vyplatená z 290.000,- Eur odmena len 40.000,- Eur v hotovosti a ostatné mala svedkyňa na základe dohody so I. odložené u I. I. na zúročenie. Ďalej svedok uviedol, že z tých 10% pre U. začali vychádzať sumy medzi 300.000 - 400.000, ale to si priamo odkonzultovali I. a O. I. so U.. Následne svedok ešte upresnil, že v roku 2010, keď I. I. išiel zúčtovať so U., podľa toho, čo mu I. I. povedal, to vychádzalo nad 300.000,- Eur. Dať tie peniaze U. naraz sa mu nepáčilo, tak sa s ňou dohodol a zafixoval to na nejakú sumu okolo 300.000,- Eur s tým, že časť peňazí jej dal a časť peňazí jej dá postupne. K tomuto súd uvádza, že presný výpočet 10% zo zabezpečených NO DPH uvedených v skutku rozsudku je 312.930,971 Eur, čo je v súlade s vyjadrením svedka Ľ. I., že to vychádzalo na 300.000,- Eur a zároveň aj v súlade s výpoveďou X.. U., že I. I. výšku odmeny zaokrúhľoval. V nadväznosti na postoj I. I., ktorému sa výška odmeny zdala priveľká a snažil sa ju znížiť, je zrejme, že tento jeho postoj sa odrazil aj pri zaokrúhľovaní výšky odmeny. Na otázku prokurátora svedok ešte upresnil, že o dohodnutej odmene so U. sa dozvedel z rozprávania I. a O. I., kde po vratkách NO malo prísť vyúčtovanie, čo sa ustálilo zhruba na tých 10% z vyplatených vratiek, čo vychádzala obrovská suma, konkrétna výška odmeny bola okolo 300.000,- Eur s tým, že časť odmeny I. I. vyplatil U. a zbytok, že jej vyplatí postupne. Odmena bola za NO realizovaná v druhej polovici roku 2010. Jediné, čo tu svedok riešil, bolo, že I. I. mu povedal, že bude potrebovať vybrať alebo pripraviť peniaze, čo bolo buď zo spoločnej kasy viacerých spoločností alebo to boli peniaze priamo z vratiek NO. Tým, že svedok vedel, že bude vyúčtovanie so U., dal pokyn I., aby v prípade, že bude I. alebo O. I. potrebovať peniaze pre U., aby im to vydala.

Svedkyňa X.. T. I. potvrdila, že veľakrát sa stalo, že jej pán I. dal príkaz na vytiahnutie hotovosti a povedal, že si pre to príde O. alebo I., aby im dala, koľko potrebujú. Boli aj také situácie, že prišiel za svedkyňou I. alebo O. I., že majú s pánom I. dohodnuté, že im vyberie peniaze z O. P. a odovzdá im. Vtedy Ľ. I. vždy tieto informácie potvrdzoval. Svedkyňa ale vedomosť, že X.. U. je odmeňovaná, nemala.

Svedkyňa X.. U. D. vo svojej výpovedi rovnako potvrdila, že na stretnutí s X.. U. jej táto povedala, že z vyplatených NO berie 10% z každého vyplateného NO, ktorý ona zariadi, môže chodiť na dovolenky,

kúpiť bratovi motorku, do konca života je zabezpečená, pričom X.. U. lipla na I. s tým, že sú jej ako druhí živelia.

Ešte raz na margo obrany obžalovaných, že X.. U. ani nepodpisovala, t.j. nezabezpečila schválenie a vyplatenie NO spoločnosti O. T. za zdaňovacie obdobie jún 2010, a preto tento nadmerný odpočet ani nemal byť zaradený do jej odmeny, súd uvádza, že v tomto prípade sa jedná o NO, kde prebehla dohodnutá daňová kontrola, I. I. určil, kde sa majú poslať dožiadania, svedkyňa si svoju úlohu na základe „dohody“ splnila, obžalovaní sa nemali ani odkiaľ dozvedieť, kto podpísal platobný poukaz pre spoločnosť O. T., nakoľko konateľom tejto spoločnosti bol Ľ. I., finančné prostriedky boli poukázané na účet a O. I. tento NO pri sumarizácii nadiktoval I. I. a ten ho zahrnul do odmeny.

Svedkyňa X.. K. U. vo svojej výpovedi ďalej uviedla, že koncom roku 2010 bola odvolaná z funkcie riaditeľky DÚ Š., prestúpila na DÚ A. I..

Koncom roku 2012 pred Vianocami svedkyňa požiadala I. I. o poskytnutie časti peňazí, ale I. I. jej povedal, že nemá.

V roku 2013 už bola svedkyňa na DÚ vo C. K. ako vedúca kontrolného miesta. V tom čase potreboval I. I. informáciu ohľadom nejakej rozrobenej kontroly, ona tie informácie nemala, ale I. I. odporučila na X.. J. a zároveň I. I. požiadala o nejakú čiastku peňazí, ktorú jej on priniesol na jej byt asi koncom februára roku 2013 vo výške 10.000,- Eur v 50-eurových bankovkách vybrať z T..

Tieto svedkyňou uvádzané skutočnosti súd nemal potvrdené žiadnymi inými dôkazmi, obaja obžalovaní popierajú akúkoľvek svoju vinu, a preto z dôvodu dôkaznej núdze tieto skutočnosti do dokázanej časti skutku súd nezahrnul.

Obrana obžalovaného O. I. spočívajúca v tom, že jeho účasť na spáchaní skutku je sporná a nešpecifikovaná, bola rovnako vyrátená vykonaným dokazovaním.

Z výpovede svedkyne X.. K. U. vyplynulo, že práve O. I. navrhol ich vzájomné kontaktovanie cez Skype, čo potvrdil aj svedok Ľ. I., zúčastnil sa na stretnutí, kde došlo k uzatvoreniu dohody o spolupráci s určením odmeny a jej výšky, ako aj určenia druhu a spôsobu poskytovaných služieb, zúčastňoval sa aktívne stretnutí, na ktorých sa preberali spôsoby uplatňovania NO, zaobstaral na stretnutie peniaze na úplatok pre X.. U., aktívne sa podieľal na jeho vyčíslení tak, že O. I. evidoval vrátené sumy finančných prostriedkov z NO, ktoré potom diktoval I. I., sumu odmeny pripravil O. I. a I. I. ju odovzdal v obálke svedkyňi. Zároveň si O. I. na základe „dohody“ s X.. U. uplatňoval NO za spoločnosti E. T. a N. T., počas stretnutí v kancelárii I. I. sa obaja obžalovaní zaujímali o spoločnosti O. P., O. T., E. T. a N. T., konkrétne O. I., okrem iného, sledoval aj všetky platby a o všetkom vedel.

Z výpovede Ľ. I. vyplynulo, že X.. U. strážila aj firmy O. I. - E. T. a N. T., tieto firmy si O. I. riešil sám, svedok I. I. aj O. I. informoval na spoločných stretnutiach, či už boli vyplatené vratky DPH za spoločnosti O. P. a O. T., aktívne to preberali, vlastne sa na každom stretnutí nič iné neriešilo, len tie DPH-čky.

Aj svedkyňa X.. U. D. sa z rozprávania X.. U. dozvedela, že táto obom obžalovaným pred podaním daňového priznania povedala približne výšky nárokovateľných NO a oni mali podávať daňové priznania, pričom im X.. U. á zriaďovala kontroly.

K tomuto súd ešte pre úplnosť uvádza, že aj konkrétne O. I. profitoval vo vzťahu k svojim spoločnostiam E. T. a N. T., z poskytovania informácií X.. U., z jej pomoci a poradenstva, tak ako je to vyšpecifikované v skutku rozsudku a najmä z bezproblémovo vyplatených NO. V tomto ohľade súd poukazuje aj na výpoveď svedka K.. C. C., z ktorej taktiež vyplývajú aktívne vzťahy obžalovaného O. I. s X.. U. a X.. J..

K okolnostiam použitia finančných prostriedkov, ktoré ako úplatok obdržala od obžalovaných svedkyňa X.. U., táto uviedla, že peniaze použila na zaplatenie akontácie auta, operáciu očí, dovolenku a vlastnú potrebu. Či X.. U. D. uviedla, ako naložila s peniazmi, si nepamätá. Obžalovaný X.. I. I. svedkyňu pri odovzdávaní odmeny nabádal, aby si už kúpila auto.

Svedkyňa X.. U. D. potvrdila, že X.. U. jej povedala v roku 2010 pri spoločnom stretnutí, že má objednané motorové vozidlo, tuší, že nejakú športovú Hondu, povedala, že si môže kúpiť to motorové vozidlo, lebo jej dali na to I. a O. I. peniaze. To motorové vozidlo malo prísť neskôr, lebo že nejakú farbu tam menia. Na doplňujúcu otázku prokurátora svedkyňa najskôr odpovedala, že U. jej povedala, že auto si ide kúpiť v hotovosti, ale po predložení výpovede, v ktorej uviedla, že X.. U. jej povedala, že si ide objednať auto, lebo jej vyšiel obchod, vysvetlila, že U. jej povedala, že vyšiel obchod znamená, že dostala peniaze za vyplatený NO a objednala si auto z toho Japonska, tú Hondu.

Z listinných dôkazov súd zistil, že svedkyňa X.. U. skutočne uzavrela dňa 20.07.2011 leasingovú zmluvu, ktorej predmetom je motorové vozidlo značky Honda Civic, rok výroby vozidla 2011, farba - hnedá metalíza, predbežná kúpna cena 20.390,- Eur, zvýšená splátka vopred 9.345,42 Eur.

Uvedený listinný dôkaz potvrdzuje výpoveď svedkyne X.. D., nakoľko je zrejmé, že táto svedkyňa sa tak presné informácie nemala odkiaľ dozvedieť, okrem samotnej X.. K. U..

Naviac, pokiaľ obžalovaní poukazovali na to, že svedkyňa X.. U. si predmetné vozidlo zakúpila približne pol roka po tom, čo jej mali poskytnúť úplatok, k tomuto súd poukazuje práve na rok výroby uvedeného vozidla a na skutočnosti, o ktorých vypovedala svedkyňa X.. D., z ktorých súd zistil, že X.. K. U. si auto objednávala z Japonska kvôli nejakej farbe, na ktorú čakala a uvedené motorové vozidlo malo prísť neskôr.

K časovým a miestnym skutkovým okolnostiam súd uvádza, že presný deň sľúbenia úplatku a dohody o NO DPH súd nezistil, ale upresnil aspoň časový úsek, v ktorom k tomu došlo podľa vykonaného dokazovania.

Z výpovede svedkyne U. súd zistil, že informácie poskytovala X.. I. I. už v roku 2009. Koncom roku 2009 alebo začiatkom roku 2010 oslovila X.. J.. Následne došlo k stretnutiu v kancelárii X.. I. I., po ktorom si mali premyslieť výšku odmeny a na ďalšom stretnutí sa dohodli. Koncom roku 2010 obžalovaní vypočítali výšku úplatku za rok 2010 a časť úplatku poskytli svedkyňi U.. V období schvaľovania NO DPH bola svedkyňa riaditeľkou DÚ Š.. V roku 2010, od januára do marca, zastávala funkciu kontrolóra, od 01.04.2010 bola poverená riadením DÚ Š. a od 01.07.2010 vymenovaná za riaditeľku DÚ Š., pričom vo funkcii bola do konca roku 2010.

Z listinných dôkazov súd zistil, že k podpisovaniu prvého dohodnutého NO DPH pre spoločnosť O. P. za máj 2010 došlo 04.08.2010, platobný poukaz bol vyhotovený dňa 03.08.2010 a na účet O. P. boli finančné prostriedky poukázané 20.08.2010 (zväzok č. VII, č.I. 3121).

Svedok L. I. stretol X.. K. U.Á. v areáli na I. P. Č.. XX na jar alebo v lete roku 2010 spolu s X.. J. a I. I. mu následne povedal, že sa dohodli. Potom videl X.. U. až 15.12.2010, pričom I. I. mu povedal o zúčtovaní.

Z uvedeného súd ustálil miesto sľúbenia úplatku a odovzdania úplatku ako kanceláriu X.. I. I. v areáli na I. P. Č.. XX C. Š., čas sľúbenia úplatku ako interval prvého polroka 2010, najneskôr do 04.08.2010, čo je deň podpisu prvého dohodnutého NO so svedkyňou U. a čas výpočtu sumy úplatku za rok 2010 a odovzdanie časti úplatku na 15.12.2010.

K úprave skutku oproti obžalobe súd ešte uvádza, že tento upravil tak, aby zodpovedal vykonanému dokazovaniu, najmä ohľadom zistených skutočností, že:

- najskôr došlo medzi obžalovanými a svedkyňou U. k dohode, kde jej sľúbili odmenu za jej budúce služby vo výške 10% z ňou vybavených NO DPH

- až po poskytovaní služieb obžalovaným došlo k vyúčtovaniu odmeny, t.j. k poskytnutiu úplatku

- na stretnutí uvedenom v skutku rozsudku obžalovaní od svedkyne požadovali a so svedkyňou sa dohodli na odmene 10% zo sumy ňou zabezpečených vyplatených NO DPH, a to buď bez kontroly, alebo ak by malo dôjsť k daňovej kontrole, tak požadovali, aby sa to dozvedeli, a aby sami určili, kde sa majú poslať dožiadania a daňová kontrola bola ukončená urýchlene

Oproti názoru obžalovaných súd vidí význam vo výpovedi svedka K.. C. C. v tom, že:

- sa jedná o svedka nezaťažného výhradami obžalovaných o jeho nezaujatosti a hodnovernosti,
- jeho výpoveď potvrdzuje skutočnosti, ktoré vyšli najavo z výpovedí svedkov X.. K. U., Ľ. I. i T. I., ktorá vypovedala, že DÚ Š. a A. I. boli priateľské, čo znamená, že I. tam mali známých,
- zároveň výrazným spôsobom posiluje dôveryhodnosť vyššie uvedených svedkov,
- potvrdzuje tie skutočnosti, že na základe požiadaviek obžalovaných im boli X.. K. U. (aj X.. J.) k plnej dispozícii pri riešení problémov pri daňovej kontrole ohľadom NO, dokonca podľa výpovede svedka v tomto prípade sami spísali odvolanie proti negatívnemu výsledku daňovej kontroly, lebo oni sami najlepšie vedeli, čo tam majú napísať, svedok C. odvolanie len podpísal a podstatná časť z uplatneného NO vo výške okolo 400.000,- Eur mu bola vrátená, túto odovzdal O. I., od ktorého dostal odmenu vo výške 15.000,- Eur, pričom O. I. povedal svedkovi, že či mu je to málo, a že polovicu si zobrali daňováci, ktorých nekonkretizoval. Svedok osobne videl X.. U. a X.. J. pri príchode do kancelárie I. I., pričom títo nechceli, aby ich svedok videl spolu so I. v tejto budove.

Obžalovaní mali nasledovné návrhy na doplnenie dokazovania.

Aby súd zabezpečil výpisy z bankových účtov spoločností O. P. a O. T. od augusta roku 2010 do decembra roku 2011 a z rovnakého obdobia aj výpisy zo súkromného účtu Ľ. I. a zo spoločnosti Q. Z., a to z dôvodu zistenia, kto mal mať finančný prospech z uplatnených NO DPH za spoločnosti O. P. a O. T..

Tieto návrhy na doplnenie dokazovania súd zamietol preto, že v prejednávanej veci je rámec dokazovania vymedzený skutkom obžaloby a z neho odvoditeľnej právnej kvalifikácie. Otázka finančného prospechu z uplatňovaných a vyplatených NO DPH vo všeobecnosti predpokladá ich fiktívny podklad, inak nejde o finančný prospech, ale o vrátenie finančných prostriedkov od štátu vo forme vratky NO DPH. Skúmanie charakteru podkladov uplatňovaných NO je vecou iného trestného konania. Bližšie vysvetlenie je uvedené ešte aj pri vyhodnotení motívu konania obžalovaných.

Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania obžalovaných smerovali k skúmaniu dôveryhodnosti a nezaujatosti svedkov X.. K. U., Ľ. I., X.. U. D. prostredníctvom oboznámenia sa so spismi v ich dopisoch právoplatne neskončených trestných veciach.

Tieto návrhy na doplnenie dokazovania súd rovnako odmietol, lebo má za to, že okolnosti hodnovernosti a nezaujatosti svedkov si súd vie vyhodnotiť z už vykonaného dokazovania. Bližšie sa tým súd zaoberá v ďalšej časti odôvodnenia.

K obrane obžalovaných sa súd už sčasti vyjadril pri hodnotení dokazovania. Ďalšia obrana obžalovaných spočívala najmä v nasledovných tvrdeniach.

Nič z toho, o čom vypovedá svedok Ľ. I., nevie nijako preukázať a podložiť.

K tomuto súd uvádza, že to je otázka vyhodnotenia dokazovania, ktorá je úlohou súdu a súd sa ňou v odôvodnení tohto rozsudku podrobne zaoberal.

Ľ. I. vypovedá to, čo od neho chcú orgány činné v trestnom konaní ako výmenu za zastavenie trestného stíhania.

Súd okolnosti nasvedčujúce tomu, že uvedenému svedkovi boli alebo majú byť zastavené trestné stíhania v iných jeho trestných veciach, nezistil, naopak, vo veci údajného vydierania X.. I. I. prebieha konanie pred Okresným súdom Bratislava I

a na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku bola podaná obžaloba prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR sp. zn. VII/1 Gv 1/14/1000-15 zo dňa 15.08.2014 pre trestný čin skrátene dane a poistného spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona účinného do 01.01.2006.

Všetky skutočnosti sú svedkovi L. I. známe výhradne od obžalovaných.

S uvedeným tvrdením sa súd tiež nemôže stotožniť z dôvodu, že v zmysle vykonaného dokazovania „dohodnuté bezproblémové vyplácanie uplatnených nadmerných odpočtov“ sa týkalo aj v tom čase „svedkových spoločností“ O. P. a O. T., svedok na základe inštrukcií I. I. podľa vlastného udania modeloval NO do súm, ktoré boli dohodnuté s X.. U., osobne videl X.. U. a X.. J. v areáli na I. P. Č.. XX v deň, keď došlo k dohode a sľúbeniu úplatku, ako aj v deň, keď došlo k poskytnutiu úplatku X.. U., sám videl pri svojich spoločnostiach, že U. robila veci tak, ako mu ich popisoval I. I., vrátane jednej daňovej kontroly na NO spoločnosti O. T. za zdaňovacie obdobie jún 2010. V ostatných prípadoch boli NO vyplatené bez daňovej kontroly. Úlohou svedka bolo aj zabezpečenie finančných prostriedkov na časť úplatku pre X.. U. za NO, ktoré vybavila pre jeho spoločnosti O. P. a O. T. a zároveň jeho úlohou bolo oznamovať obžalovaným na spoločných stretnutiach, či sumy NO na jeho firmách boli vrátené a v akej výške. Tieto skutočnosti nasvedčujú aktívnej účasti svedka na opisovaných udalostiach, ktoré vnímal priamo vlastnými zmyslami.

Svedkyňa U. veľmi vágne označila, čo konkrétne vykonala v prospech obžalovaných.

S uvedeným tvrdením súd taktiež nemôže súhlasiť, lebo prioritne sa dohoda o sľúbení úplatku a jeho poskytnutie týkalo „bezproblémového vyplácania uplatnených nadmerných odpočtov“ pri spoločnostiach, ktoré určil I. I. za prítomnosti O. I. (teda veci všeobecného záujmu a rozhodovacej právomoci X.. U. ako verejného činiteľa). Suma sľúbeného úplatku bola dohodnutá vo výške 10% z NO, ktorých vyplatenie svedkyňa U. zabezpečí, suma poskytnutého úplatku bola vyčíslená z výšky súm svedkyňou zabezpečených vyplatených NO. Podľa vlastného vyjadrenia svedkyne do odmeny síce bolo zahrnuté aj poskytovanie informácií, ale samostatne vyčíslené nebolo. Rovnaké skutočnosti vyplývajú aj z vyjadrenia svedka L. I. a X.. U. D..

Z vykonaného dokazovania nie je zrejmé, v čom mala spočívať výhoda, ktorú obžalovaní získali.

S týmto tvrdením sa tiež súd nemôže stotožniť, pretože z celého dokazovania je úplne zrejmé, aké konkrétne výhody obžalovaní získali, vyplýva to z výpovedí svedkov X.. K. U., L. I., X.. U. D., K.. C. C., X.. T. I., X.. K. T., i zo samotného skutku rozsudku.

X.. K. U. nemohla obžalovaným garantovať, že daňové kontroly nebudú vykonávané.

S týmto tvrdením súd viac-menej v absolútnom ponímaní súhlasí, ale ako je zrejmé z vykonaného dokazovania, v krajnom prípade platila druhá alternatívna časť „dohody“, t.j. že obžalovaní sa to dozvedia v predstihu a sami mohli určiť, kde majú byť poslané dožiadania, tak ako sa to dokázateľne stalo pri nariadení daňovej kontroly spoločnosti O. T. za zdaňovacie obdobie jún 2010, kde sám I. I. určil, čo sa bude kontrolovať a kde sa pošlú dožiadania. V ostatných v skutku uvedených prípadoch X.. U. daňové kontroly z vlastnej iniciatívy a právomoci nenariadila.

Taktiež sa nepreukázalo ako pravdivé tvrdenie v popise skutku obžaloby, že K. U. mala uvádzať obžalovaným, v akej tolerančnej výške je v konkrétnom zdaňovacom období možné na tomto daňovom úrade si uplatniť NO DPH.

K tomuto súd uvádza, že pravý opak je pravdou, z výpovede svedkyne X.. K. T. a listinných dôkazov bolo dokázané, že alikvótno plnenie ročného plánu výberu DPH bolo kontrolované na každej porade riaditeľov daňových úradov na DR SR a príslušný riaditeľ DÚ musel zdôvodňovať neplnenie plánu. Rovnako o tom vypovedala aj svedkyňa X.. K. U. a dodala, že výrazné prekročenie „limitov“ by musela zdôvodňovať a bolo by to podozrivé. Pojem „bezproblémové vrátenie NO DPH“ tak súd chápe v širších

súvislostiach, t.j. bez problémov aj na strane X.. U., navyac garancia úspešnej a dlhodobej „spolupráce“ aj pre obžalovaných logicky vyžadovala nepriťahovanie pozornosti zo strany kompetentných nadriadených orgánov, polície a podobne, čo svedkyňa U. vyjadrila slovami: „aby to nebolo podozrivé“. Okrem toho oznamovanie týchto „limitov“ potvrdili z vlastného vnímania a skúseností aj svedkovia Ľ.B. I. a T. I..

Z akého dôvodu by obžalovaní sľubovali a poskytovali K. U. tak vysokú odmenu, zostáva neobjasnené.

K tomuto sa súd vyjadruje pri hodnotení motívu konania obžalovaných v ďalšej časti odôvodnenia.

X.. U. vo svojej výpovedi uviedla, že všetko vykonávala len v súlade so zákonom a po pracovnej dobe.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že svedkyňa sa tak vyjadrila len k jej poradenstvu a pomoci pri riešení rôznych zákonných možností a variant pri uplatňovaní NO DPH a zároveň uviedla, že k zákonnému charakteru uplatnených NO sa vyjadriť nevie, lebo daňové kontroly nevykonávala, v jednom prípade bola daňová kontrola vykonaná, ale jej rámec bol vopred dohodnutý a určený I. I.. Tu opäť súd poukazuje na to, že skúmanie zákonnosti podkladov NO je predmetom iného trestného stíhania.

Zo svedeckej výpovede X.. U. nevyplýva, že by O. I. vôbec niekedy sľúbil alebo poskytol peňažné prostriedky za akékoľvek jej služby.

K tomuto súd znova uvádza, že dokázaný bol pravý opak tohto tvrdenia, ktorý vyplynul z vykonaného dokazovania a našiel svoj konkrétny výraz aj v skutkovej vete rozsudku.

X.. K. U. nevedela konkretizovať stretnutie, časovo upresniť, na ktorom mala byť dohodnutá odmena vo výške 10% medzi ňou, X.. J., I. I. a O. I..

Časové a miestne súvislosti súd ustálil z vykonaného dokazovania, tak ako je to uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia.

Odvođeným dôkazom je výpoveď svedka I., ide o tzv. „svedka z počutia“, pričom je treba konštatovať, že tento svedok nevie ku skutku nič podstatné uviesť. Poznatky o skutku má len z rozprávania I. I. a O. I..

K tomuto sa súd už vyjadril v predchádzajúcej časti odôvodnenia.

Svedkyňa U. sa na hlavnom pojednávaní vyjadrila, že sa nikdy nezdôverila svedkyňi D. o tom, že by zobrala od I. peniaze.

Z výpovede svedkyne D. vyplýva pravý opak tohto tvrdenia, takže tu súd len odkazuje na obsah jej výpovede.

Z vykonaného dokazovania vyplynuli závažné pochybnosti ohľadne skutkových zistení, ktoré je potrebné vyhodnotiť v prospech obžalovaných a spod obžaloby ich oslobodiť.

Takéto pochybnosti súd nezistil, len dôkaznú núdzu ohľadom údajného poskytnutia druhej časti úplatku, ktorý mal I. I. poskytnúť X.. U. a túto dôkaznú núdzu súd vyhodnotil v prospech obžalovaných.

Ďalšia časť obrany obžalovaných spočívala v poukazovaní na rozpory vo výpovediach svedkov a vo vykonanom dokazovaní, k čomu súd uvádza, že nezistil žiadne podstatné rozpory v celom vykonanom dokazovaní a na konkrétnu súladnosť medzi jednotlivými vykonanými dôkazmi konkrétne poukazuje v predchádzajúcej časti odôvodnenia.

Podstatná časť obrany obžalovaných spočívala v poukazovaní na nehodnovosť a zaujatosť najmä svedkov X.. K. U., Ľ. I. a X.. U. D..

Pri skúmaní dôveryhodnosti svedkov si súd stanovil nasledovné kritériá:

1. či má svedok dôvod byť zaujatý,
2. či je obsah jeho výpovede súladný s ďalšími vykonanými dôkazmi,
3. odkiaľ sa dozvedel ním uvádzané skutočnosti, teda či sa ich mohol dozvedieť inak ako z vnímania vlastnými zmyslami, napr. od iného - páchatela, svedka, poškodeného, vyšetrovateľa, zo spisu a pod., a akým spôsobom tieto skutočnosti mohli ovplyvniť obsah jeho výpovede.

Aby súd mohol správne posúdiť okolnosti nezaujatosti a hodnovornosti svedka, je potrebné skúmať všetky uvedené kritériá súčasne a aj vo vzájomných súvislostiach.

K svedkyňi X.. K. U. súd zistil, že táto je obvinená v inej s prejednávanou vecou súvisiacej trestnej veci z dôvodu, že si od obžalovaných Ľ. I. a O. I. dala sľúbiť a prijala úplatok. Jej trestná vec doposiaľ nie je právoplatne ukončená a nebola v nej ani podaná obžaloba.

Pokiaľ obžalovaní namietajú, že vec X.. U. je ako benefit právne podkvalifikovaná a kladie sa jej za vinu to, že si nechala sľúbiť a prijala úplatok nižšej hodnoty ako vypovedala v prejednávanej veci, kde sú oni obžalovaní, k tomuto súd uvádza, že:

- trestná vec X.. U. je v štádiu prípravného konania - vyšetrovania po vznesení obvinenia
- skúmanie skutkových okolností je vecou dokazovania v prípravnom konaní, prípadne v konaní pred súdom
- v prípade podania obžaloby súd sám zisťuje a skúma skutkové okolnosti a pri tom nie je viazaný právnou kvalifikáciou uvedenou v obžalobe

Preto súd nevzhladol v argumentácii obžalovaných žiadny právne relevantný benefit, ktorý by mal byť poskytnutý X.. K. U. v jej trestnej veci a mohol by mať reálny vplyv na jej zaujatosť.

V tejto súvislosti svedkyňa U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že jej trestné konanie doposiaľ nie je ukončené a nemá žiadnu ústnu ani písomnú dohodu s vyšetrovateľom ani prokurátorom o spôsobe ukončenia jej veci v závislosti od toho, ako bude vypovedať v prejednávanej veci.

Na otázky obhajcov vypovedala, že počas prípravného konania nebol na ňu zo strany orgánov činných v trestnom konaní vyvíjaný žiadny nátlak.

Ďalej obžalovaní uviedli, že svedkyňa U. úmyselne klamala o skutočnostiach, ktoré sa mali udiať na hlavnom pojednávaní dňa 22.05.2014, a to, že sa jej Ľ. I. verbálne a neverbálne vyhrážal. Na základe jej tvrdenia je už 6 mesiacov vedené trestné stíhanie vo veci trestného činu marenia spravodlivosti a Ľ. I. doteraz nebolo vznesené obvinenie.

K tomuto súd uvádza, že uvedená trestná vec je v štádiu vyšetrovania a pokiaľ trestné konanie nebolo ukončené, je záver obžalovaných o tom, že X.. U. úmyselne klamala, predčasný a neakceptovateľný z hľadiska hodnotenia jej nehodnovornosti.

K druhému skúmanému kritériu súd uvádza, že obsah výpovede svedkyne X.. U. je v podstatných okolnostiach súladný s ďalšími početnými vykonanými dôkazmi, a to s výpoveďou svedka Ľ. W. I., X.. U. D., X.. T. I., K.. C. C., X.. K. T., X.. K. T., vykonanými listinnými dôkazmi, tak ako je to podrobne uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia týkajúcej sa vyhodnotenia dokazovania.

K tretiemu kritériu súd uvádza, že svedkyňa sa ňou uvádzané skutočnosti dozvedela z priameho vnímania vlastnými zmyslami.

Pokiaľ obžalovaní namietajú, že svedkyňa U. videla zvukovo-obrazový záznam ešte pred prvým výsluchom a jej svedeckú výpoveď preto radia k dôkazom v rámci doktríny „ovocia z otráveného stromu“, k tomuto súd zistil z výpovede svedkyne U., že zvukovo-obrazový záznam videla najskôr pred svojim výsluchom v televízii a na YouTube, v rámci prípravného konania bola najskôr riadne vypočutá a až potom jej bol prehratý zvukovo-obrazový záznam, aby sa k nemu vyjadrila, na hlavnom pojednávaní bola svedkyňa upozornená, že vo svojej výpovedi má vychádzať len z toho, čo mimo vzhliadnutého zvukovo-obrazového záznamu vnímala vlastnými zmyslami.

Uvedenou problematikou sa v tomto trestnom konaní už zaoberal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo svojom uznesení sp. zn. 2 Tost 4/2014 zo dňa 02.04.2014 uviedol, že: „Ak by však neboli vyššie označené dôkazy vykonateľné (pozn. súdu: týka sa zvukovo-obrazových záznamov predložených svedkom L. I.), neznamená to, že sú dôkazne nepoužiteľné i výpovede nimi dotknutých svedkov. Záznamy by tieto výpovede nemohli objektivizovať, bez ohľadu na záznamy však možno výpovede posúdiť, samostatne i v súvislosti s inými so zákonom súladnými dôkazmi, v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. (procesná nepoužiteľnosť obrazovo-zvukového záznamu, teda pravdivosť obsahu výpovede svedka nevyučuje).“

K tomuto súd navyše uvádza, bez toho, že by na nevykonané dôkazy zvukovo-obrazovým záznamom prihliadol a hodnotil konkrétne ich obsah, že je na nich zaznamenaná len časť skutkového deja, pričom svedkyňa X.. U. vypovedala v omnoho širších logických súvislostiach a obsah jej výpovede je súladný s ostatným vykonaným dokazovaním.

Z uvedených dôvodov súd vyhodnotil obsah výpovede svedkyne X.. U. ako hodnoverný a nezaujatý.

K svedkovi L. I. súd zistil z jeho výpovede, že v súvislosti s obžalovanými sa vedú aj iné trestné konania, v niektorých vystupuje ako svedok, niekde je aj obvinený, aj obžalovaný. So I. I. sú spolu obvinení pre krátenie dane za alkohol, je obžalovaný z vydierania I. I. a na spoločnosti O. P. a O. T., E. T. a N. T. sa vedú trestné stíhania za daňové trestné činy, kde zatiaľ vystupuje ako svedok.

K tvrdeniu obžalovaných, že svedkovi L. I. boli alebo majú byť výmenou za jeho výpoveď v prejednávanej veci poskytnuté benefity vo forme zastavenia trestného stíhania, sa už súd vyjadril v časti odôvodnenia, kde sa zaoberal obranou obžalovaných.

Ďalej súd zistil, že L. I. a obžalovaní navzájom na seba podali trestné oznámenia, majú medzi sebou spor o spoločnosť O. P., zvukovo-obrazový záznam svedok predložil do trestného konania na podporu svojich tvrdení. Trestné oznámenie v čase, keď sa dozvedel o skutočnostiach, o ktorých vypovedá, nepodal preto, lebo sa sám na tejto trestnej činnosti podieľal, okrem peňazí z ním uvádzaných skutočností nič nemal, biznis fungoval.

V čase, v ktorom je datovaný skutok uvedený v obžalobe, si svedok s obžalovanými dôveroval a mali spoločné obchodné záujmy, vrátane bezproblémových uplatňovaní a vyplácaní NO za obchodné spoločnosti uvedené v obžalobe. Týmto svedok logicky dôvodil svoje poznatky, ktoré mal priamo od obžalovaných, a ktoré súd vyhodnotil v podstatnom ohľade ako súladné s ďalšími vykonanými dôkazmi, rovnako tak súd vyhodnotil aj tie skutočnosti z výpovede svedka, ktoré vnímal priamo vlastnými zmyslami a z vlastného zažitia.

Na druhej strane súd nezistil, že by sa svedok o ním uvádzaných skutočnostiach mohol dozvedieť od orgánov činných v trestnom konaní, zo spisového materiálu, ani od svedkyne X.. U.. Podľa výpovede svedkov X.. U. i L. I. nemali medzi sebou takmer žiadny kontakt, po začatí trestného stíhania vôbec žiadny.

Pokiaľ obžalovaní poukazujú na obsah tzv. vydieračského listu, v ktorom mal svedok uviesť, že už v minulosti klamal, tak súd uvádza, že bez všetkých pochybností doposiaľ nebolo dokázané, že predmetný list napísal a I. I. doručil L. I., lebo trestné konanie doposiaľ nebolo právoplatne ukončené a L. I. k týmto skutočnostiam odmietol na hlavnom pojednávaní zo zákonných dôvodov vypovedať.

Keďže tzv. vydieračský list je predmetom obrany obžalovaných, súd sa k obsahu tejto písomnosti vyjadrí len v tom zmysle, že pisateľ uvedeného listu sa mal I. I. vyhrážať tak, že doposiaľ vypovedal v jeho

prospech a teraz povie všetko, čo na neho vie. O tom, že bude klamať v neprospech obžalovaných, nie je v liste žiadna konkrétna a jasná zmienka.

Z uvedených dôvodov vyhodnotil súd obsah výpovede svedka Ľ. I. ako hodnoverný a nepostihnutý zaujatosťou.

K svedkyňi X.. U. D. súd z obsahu jej výpovede zistil, že je obvinená v inej trestnej veci ohľadne korupčnej aféry - podplácanie a v ďalšom inom konaní vystupuje ako svedok voči I. I. a O. I..

Na hlavnom pojednávaní logicky a uveriteľne vysvetlila, že v prípravnom konaní neuvádzala pravdu z dôvodu, že sa bála následkov pre ňu a jej rodinu a pravdou je to, čo uviedla na hlavnom pojednávaní, na čo sa musela psychicky pripraviť, lebo je veľmi ťažké povedať, kde človek pochybil.

Na otázku obhajcu uviedla, že nemala k dispozícii výpovede X.. K. U. a Ľ. I., nikto jej nepovedal ako má na hlavnom pojednávaní vypovedať, zverejnenú nahrávku nevidela, s Ľ. I. a K. U. sa nestretla od 15.04.2013.

Na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení svedka a zložení prísahy svedkyňa popísala súladne s výpoveďou svedka Ľ. I.É. vlastné zažité skutočnosti ohľadne údajného poskytovania informácií I. I., za čo jej tento mal ponúknuť a neskôr aj poskytnúť úplatok.

Za významné pri hodnotení hodnovernosti výpovede tejto svedkyne súd považuje nielen jej súlad s vykonaným dokazovaním, ale aj znalosti takých detailov, ktoré sa svedkyňa dokázateľne nemala odkiaľ dozvedieť, len od svedkyne U., hoci táto si na všetky detaily stretnutia a zdelení svedkyňi D. ani nespomenula, resp. ich uviedla v nepodstatnej miere inak. Práve táto skutočnosť podporuje istotu súdu v tom, že uvedené svedkyne neboli na obsahu svojich výpovedí očividne dohodnuté.

Z uvedených dôvodov vyhodnotil súd obsah výpovede svedkyne X.. U. D. ako hodnoverný a nepostihnutý zaujatosťou.

Vo všeobecnosti súd navyše uvádza, že podstatný, ale nepredimenzovaný súlad v celom obširnom vykonanom dokazovaní vylučuje obranu obžalovaných o tzv. vykonštruovaní celej kauzy orgánmi činnými v trestnom konaní na spoločenskú, či politickú objednávku. Bez ďalších konkrétnych dôkazov nie je možné akceptovať obranu obžalovaných v tom, že orgány činné v trestnom konaní ovplyvňovali a zastrášovali svedkov, aby vypovedali v ich neprospech. To, že obvinenému alebo obžalovanému môžu byť poskytnuté „benefity“ v súlade so zákonom, ho v zmysle Trestného poriadku nemôže a priori diskvalifikovať ako zaujatého svedka bez hodnotenia podľa všetkých súdom uvedených kritérií vo vzájomných súvislostiach. Takéto definitívne obmedzenie v priebehu dokazovania v trestnom konaní by bolo v zjavnom rozpore so samotným predmetom Trestného poriadku uvedeným v § 1 Trestného poriadku, podľa ktorého Trestný poriadok upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb.

V logickom prepojení by to bolo aj v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1 Trestného poriadku, najmä s ohľadom na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelmi, individuálnej a generálnej prevencie.

Obžalovaní sami, ako aj prostredníctvom svojich obhajcov v záverečnej reči na základe analýzy vykonaného dokazovania žiadali súd, aby boli oslobodení v súlade s § 285 písm. a), keďže nebolo preukázané, že skutok sa stal a alternatívne podľa písm. c), že nebolo preukázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Prokurátor v záverečnej reči vyhodnotil vykonané dokazovanie a navrhol uznať vinu v zmysle obžaloby.

Motív konania obžalovaných prokurátor vyhodnotil ako zistný, pretože z vykonaného dokazovania vyplynulo, že podklad uplatňovaných NO DPH bol fiktívny. U I. I. ďalej prokurátor poukázal na to, že tento obžalovaný mal záujem o navrátenie finančných prostriedkov, ktoré mal zaplatiť za vymenovanie X.. U. do funkcie - 33.000,- Eur, ako aj na motív oboch obžalovaných, ktorým

bolo získanie informácií z daňového úradu v predstihu tak, aby sa mohli na prípadné daňové kontroly pripraviť, možné problémy vyriešiť a odstrániť, a aby tak kontroly prebehli v poriadku.

Ďalej prokurátor poukázal na to, že bolo dokázané, že I. I. mal záujem o spoločnosť O. P., čo vyvrcholilo v tom, že I. I. túto spoločnosť na seba podvodne previedol bez vedomia a súhlasu konateľa L. I.É.. Týmto zistením mal za vyvrátené tvrdenie obžalovaných, že nemali vôbec žiadny vplyv v spoločnosti O. P. a O. T..

K závažnosti konania obžalovaných prokurátor poukázal na nebezpečenstvo korupcie ako protispoločenského javu, čo zdôrazňuje nielen Trestný zákon, ale i medzinárodný trestno-právny dohovor o korupcii a na naliehavú spoločenskú potrebu tento jav všetkými možnými prostriedkami, vrátane represívnych postihovať. Preto apeloval vo všeobecnosti na Špecializovaný trestný súd, aby nastavil nové meradlá posudzovania a odsudzovania konkrétnych prejavov korupcie.

Prokurátor v tejto súvislosti mal za preukázané prepojenie obžalovaného I. I. na politiku, politických a štátnych predstaviteľov vo vzťahu k presadzovaniu jeho osobných ambícií.

K okolnostiam, ktoré majú význam pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery prokurátor uviedol, že:

- k osobe I. I. treba chápať človeka, ktorý sa prejednávajúcou trestnou činnosťou zaoberá dlhodobo
- zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že podplácal D., riaditeľku DÚ Š. U., riaditeľa DÚ A. I. J., ktorým už boli za to vznesené obvinenia, podplácal kontrolóra DÚ N. - rovnako sa vedie trestné stíhanie, ďalej vyplynulo, že podplácal politických a vrcholných štátnych predstaviteľov, generálnu riaditeľku K., predstaviteľa Smeru v A. I. W.... v ďalších konaniach sa preukazuje podplácanie sudcov, prokurátorov, vyšetrovateľov a iných osôb
- preto osobu obžalovaného I. I. vyhodnocuje tak, že obžalovaný sa korupčnou trestnou činnosťou zaoberá priam profesionálne, jeho osobnosť je zaťažená jeho doterajším korupčným správaním, korupciu považuje za prirodzenú súčasť svojho života, nevie už rozlíšiť hranice zákonných noriem, resp. nedovoleného a zakázaného konania
- najbližšie osoby I. I. jednoznačne preukázali, že tento používal dennodenne praktiky korupcie, praktiky podplácania a nezdráhal sa na najvyšších úrovniach i na najnižších úrovniach a v prípade, že jednotlivé osoby sa mu nejakým spôsobom nepodvolili, použil aj praktiky zastrašovania
- osobu I. I. prokurátor považuje za osobu, ktorá je obzvlášť narušená v ponímaní a chápaní korupcie, ktorá priamo korumpuje prostredie, priamo on dáva a vytvára takéto podmienky a aj navádza na takúto korupciu
- k osobe O. I. ako syna I. I. prokurátor uviedol, že tento každodenne prichádzal do styku so svojim otcom, ktorý ho zasväcoval do týchto praktík, čo vyplýva aj z vyjadrenia svedkyne U. „nech sa učí mladý“, takže je zrejmé, že aj on, resp. aj na neho sa preniesli určité praktiky jeho otca, o čom svedčí aj prejednávany skutok, a že aj tento sa podieľal priamo na korupčnom správaní v jeho prítomnosti

Ďalej prokurátor uviedol k osobám páchatel'ov z hľadiska existencie registra trestov, že u osoby obžalovaného I. I. doteraz nie sú zaznamenané žiadne zápisy v registri trestov z hľadiska spáchania trestného činu, ale má za to, že len samotnú túto okolnosť nie je možné brať na zreteľ. V obidvoch prípadoch je nevyhnutné posudzovať závažnosť trestného činu, a preto si myslí, že z hľadiska proporcionality nie je možné klásť vzájomne na roveň ich doterajšiu bezúhonnosť so závažnosťou a so zásadnou závažnosťou konania, ktorého sa dopustili.

Z uvedených dôvodov prokurátor navrhol uložiť obžalovaným nasledovné tresty.

I. I. v hornej polovici trestnej sadzby vo výmere 9 rokov a s prihliadnutím na závažnosť trestného činu a podstatnú mieru narušenia páchatel'a s tým, aby sa zaručene zabezpečila jeho náprava, navrhol podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradiť ho do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súčasne podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona navrhol uložiť tomuto obžalovanému peňažný trest vo výmere 50.000,- Eur a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona tomuto navrhol uložiť náhradný trest odňatia slobody na 2 roky.

O. I. prokurátor navrhol uložiť trest v hornej polovici trestnej sadzby vo výmere 8 rokov a s prihladnutím na závažnosť trestného činu a podstatnú mieru narušenia páchatel'a s tým, aby sa zaručene zabezpečila jeho náprava, navrhol tento podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradiť do ústavu so stredným stupňom stráženia. Aj tomuto obžalovanému prokurátor navrhol uložiť peňažný trest vo výmere 50.000,- Eur s určením náhradného trestu odňatia slobody na 2 roky.

V zmysle § 119 ods. 1 Trestného poriadku súd v trestnom konaní vyhodnocoval aj pohnútku obžalovaných ku spáchaniu skutku, tzv. motív obžalovaných, ktorý vidí súd na rozdiel od prokurátora v tom, že obžalovaní za úplatok ako neoprávnenú výhodu získali informácie uvedené vo výroku rozsudku, mali zabezpečené vyplácanie NO DPH bez daňovej kontroly alebo jej vykonanie s vopred dohodnutým spôsobom. Či a ako tieto výhody obžalovaní ešte ďalej využili, či už sami alebo aj s niekým iným, či mali z toho aj majetkový prospech (sami alebo aj niekto iný), teda či ich využili aj na uplatňovanie fiktívnych NO DPH, je predmetom zisťovania v rámci iného trestného stíhania. Predmetom tohto konania je a bolo dokázané, že za vyššie uvedené výhody boli ochotní sľúbiť a poskytnúť X.. U. pomerne vysoký úplatok. Predmetom „dohody“ v zmysle vykonaného dokazovania ale nebolo to, že X.. K. U. im bude napomáhať v schvaľovaní neoprávnené uplatnených NO DPH. Preto v tomto konaní v súčasnosti nie je možné hodnotiť ich motív ako dokázateľne finančne zisťný, ale spočívajúci v získaní neoprávnených výhod a garancií, ktoré zatiaľ ešte nie je možné hodnotiť ako dokázateľne ziskové. Je však možné ich hodnotiť ako neoprávnené a získané za úplatok, teda získané v priamej príčinnej súvislosti so sľúbeným a poskytnutým úplatkom. Na túto prepojenosť s inými trestnými stíhaniami súd aj v rámci odôvodnenia tohto rozsudku, ale i v minulosti už poukazoval.

Uvedenou analýzou motívu obžalovaných súd zdôvodnil aj odmietnutie návrhov na doplnenie dokazovania - t.j. zistiť pri spoločnostiach O. P. a O. T., kto mal z vyplatených NO DPH finančný prospech, keďže podľa obžalovaných to bol práve Ľ. I..

Ľ. I. vo svojej výpovedi okrem iného poukázal aj na ďalšiu zložku motívu obžalovaného X.. I. I., ktorú mu sám obžalovaný I. I. ozrejmil, a to jeho snahu zabezpečiť si cez riaditeľku DÚ Š.O. taký vplyv na DÚ, aby časom on rozhodoval, komu vôbec bude DPH-čka vyplatená a čo ho to bude stáť.

Na základe takto vykonaného a vyhodnoteného dokazovania má súd za to, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku a skutok spáchali obžalovaní I. I. a O. I..

Vykonané dokazovanie v podstatných bodoch vytvára logickú mozaiku a prechádza aj skúškou krížovej kontroly skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaného dokazovania. Skutočnosti vyplývajúce z dokazovania do seba zapadajú v primeranej intenzite v takých početných súvislostiach, že súd nezistil oprávnenosť obrany obžalovaných, že celá vec je na nich účelovo vykonštruovaná a svedkovia sú zmanipulovaní pod hrozbami orgánov činných v trestnom konaní z trestných stíhaní, resp. že vypovedajú účelovo a za benefity.

Právnu kvalifikáciu súd ustálil z vykonaného dokazovania. Obžalovaní svojim konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty zločinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním dvoch osôb inému v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo sľúbili a poskytli úplatok, a taký čin spáchali voči verejnému činiteľovi.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

X.. I. I., za prítomnosti O. I. pri spoločnom osobnom stretnutí a po vzájomnej dohode s X.. K. U., tejto prisľúbil úplatok (finančnú odmenu), O. I. tomu nijako neodporoval, súhlasil s tým, ťažil z toho, lebo sa to následne týkalo aj jeho spoločností E. T. a N. T.. X.. I. I. požadoval od X.. K. U. pomoc, poradenstvo a poskytovanie informácií tak, ako sú opísané vo výrokovej časti rozsudku. Na spoločných stretnutiach sa zúčastňoval aj O. I., prejavoval aktívny záujem o poskytované informácie, podľa svedka Ľ. I. predmetom ich spoločných stretnutí boli najmä otázky, či NO boli vyplatené a v akej výške, O. I. využíval pomoc a poradenstvo vo vzťahu k svojim spoločnostiam a k vyčísleniu celkovej sumy úplatku (finančnej odmeny)

a odovzdaniu jeho dohodnutej časti X.. K.Á. U. došlo tiež za aktívnej súčinnosti oboch obžalovaných, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Podľa § 131 ods. 1 Trestného zákona vecou všeobecného záujmu sa na účely tohto zákona rozumie záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmov spoločnosti. Vecou všeobecného záujmu v prejednávanej veci je záujem spoločnosti na tom, aby právomoc a zodpovednosť verejného činiteľa, v tomto prípade vo funkcii riaditeľky daňového úradu, nebola ovplyvnená korupčným pôsobením zameraným na získavanie neoprávnených výhod, na ktoré žiadne iné daňové subjekty nemajú legálny nárok. Za neoprávnené výhody treba považovať poskytovanie informácií potenciálne zneužívateľných pre osobný prospech na úkor štátneho rozpočtu, dopredu dohodnuté nenariaďovanie daňových kontrol alebo vykonanie daňovej kontroly vopred dohodnutým spôsobom. Či a akým spôsobom obžalovaní tieto získané benefity ešte ďalej využili, je predmetom skúmania v inom trestnom konaní.

Podľa § 131 ods. 3 Trestného zákona úplatkom sa na účely tohto zákona rozumie vec alebo iné plnenie majetkovej či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok. V zmysle uvedeného ustanovenia sú v tomto prípade úplatkom peniaze, na ktoré X.. K. U. vo funkcii verejného činiteľa - riaditeľky DÚ Š. za dohodnuté poskytované služby nemala právny nárok.

Obžalovaní spáchali trestný čin voči verejnému činiteľovi, pretože v zmysle § 128 ods. 1 Trestného zákona verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie aj štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy alebo iného štátneho orgánu, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pri tom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou.

Riaditeľka daňového úradu pri výkone svojej funkcie je verejným činiteľom s právomocou a zodpovednosťou vyplývajúcou priamo zo zákona č. 479/2009 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní a poplatkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa § 2 písm. c) uvedeného zákona orgány štátnej správy v oblasti daní a poplatkov sú aj daňové úrady. Podľa § 2 ods. 2 uvedeného zákona daňové úrady sú súčasťou finančnej správy a podľa ods. 3 kontaktné miesto daňového úradu je organizačnou zložkou daňového úradu. Podľa § 5 ods. 4 uvedeného zákona daňový úrad riadi a za jeho činnosť zodpovedá riaditeľ. Podľa § 7 uvedeného zákona zamestnanci finančných správ majú pri plnení úloh podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu alebo v súvislosti s nimi postavenie verejných činiteľov (§ 128 ods. 1 Trestného zákona).

X.. K. U. vo funkcii riaditeľky DÚ mala právomoc, okrem iného, rozhodovať o nariadení alebo nenariadení daňovej kontroly a za túto svoju rozhodovaciu právomoc bola v konečnom dôsledku zodpovedná práve ona.

K tomuto je potrebné sumárne uviesť, že verejný činiteľ vo všeobecnosti vykonáva svoju právomoc za splnenia nasledovných podmienok.

Musí ísť o rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb, toto rozhodovanie musí byť priznané Ústavou, zákonom, nie podzákonnou normou a rozhodovanie verejného činiteľa musí obsahovať prvok moci, to znamená musí byť vynútiteľné štátnou mocou, ako aj prvok rozhodovania, a to buď formálneho alebo neformálneho. Všetky tieto znaky boli pri právomoci X.. K. U. ako riaditeľky DÚ naplnené.

Zodpovednosť znamená v danom prípade konať bez korupčného vplyvu v súlade s právnou normou, a ak je tu možnosť viacerých zákonných alternatív, tak výber niektorej z nich (možnosť daňovú kontrolu nariadiť alebo nie) nesmie byť ovplyvnený korupčným pôsobením v prospech iného. Zodpovednosť znamená aj znášať za svoj postup následky.

Posudzovaný trestný čin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona je podľa § 11 ods. 1 Trestného zákona zločinom preto, že sa jedná o úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou 5 rokov.

Obžalovaní spáchali trestný čin vo veľkom rozsahu - 290.000,- Eur v zmysle ustanovenia § 125 ods. 1 Trestného zákona.

V zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona obžalovaní trestný čin spáchali úmyselne, pretože chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Príčinná súvislosť je nesporne zrejماً medzi:

a) sľúbením úplatku X.. K. U. ako riaditeľke DÚ Š. za poskytovanie požadovaných služieb pre obžalovaných v budúcnosti a

b) poskytnutím požadovaných služieb X.. K. U., za čo jej obžalovaní poskytli úplatok ako sľúbenú odmenu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosť ich nápravy.

Následok spáchania trestného činu súd vidí najmä v priamom vplyve obžalovaných na riadne fungovanie zákonných kontrolných mechanizmov v daňovej oblasti. Pri hodnotení poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd dospel k záveru, že podľa § 36 písm. j) Trestného zákona obžalovaným poľahčuje, že viedli pred spáchaním trestného činu riadny život a nič im nepriťažuje. Obžalovaný X.. I. I. nemá záznam v registri trestov a na O. I. sa hľadá, akoby nebol odsúdený. Možnosť nápravy obžalovaných súd hodnotí pri ich doposiaľ prvom odsúdení ako možnú pri uložení adekvátneho trestu, ktorý by počas dlhšej doby mal zabezpečiť aj prevýchovný účel a sebareflexiu s poučením a predsavzatím v budúcnosti rešpektovať zákony.

V zmysle § 34 ods. 5 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu. K tomuto súd uvádza, že dominantný a rozhodujúci podiel vidí u I. I., na rozdiel od O. I., ktorý sa s konaním I. I. stotožňoval, podieľal sa na ňom spôsobom špecifikovaným v predchádzajúcej časti odôvodnenia a ťažil z neho ako konateľ spoločností E. T. a N. T..

V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na pomer a mieru poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. Trestná sadzba pri zločine podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona je trest odňatia slobody na 5 až 12 rokov. Pretože v zmysle § 38 ods. 3 u oboch obžalovaných prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa u nich horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3. Súd tak obom obžalovaným ukladal trest v rámci trestnej sadzby 5 rokov až 116 mesiacov (9 rokov a 8 mesiacov).

Po zhodnotení všetkých okolností, ktoré majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd dospel k záveru, že u obžalovaného I. I. je vo vzťahu k spáchanej trestnej činnosti primeraný trest odňatia slobody na 7 rokov a u obžalovaného O. I. trest odňatia slobody na 6 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu neboli vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý im bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa ods. 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zabezpečená.

Súd sa nestotožnil s návrhom prokurátora zaradiť obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, lebo nie sú na to splnené kumulatívne všetky podmienky. Pokiaľ prokurátor poukazoval na závažnosť trestného činu, s tým je síce možné sa stotožniť, ale nie je možné sa stotožniť s odôvodnením miery narušenia páchatel'ov. Mieru narušenia páchatel'ov prokurátor odôvodňoval skutočnosťami, ktoré síce vyplynuli z dokazovania (korumpovanie ďalších daňových pracovníkov, vyšetrovateľov, prokurátorov, sudcov, člena strany Smer a pod.), ale s prihliadnutím na rámec prejednávanej veci sa k nim ďalšie dokazovanie

nevykonávalo, a najmä majú byť predmetom preverovania zo strany orgánov činných v trestnom konaní, poprípade aj predmetom iných trestných stíhaní, ktoré doposiaľ neboli právoplatne skončené odsudzujúcim rozsudkom. Pri rešpektovaní základnej zásady trestného konania v zmysle § 2 ods. 4 Trestného poriadku, že každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu, by bolo v tejto prejednávanej veci predčasné a nepripustné konštatovať, že u obžalovaných sa jedná o korupčne narušených páchatel'ov, z ktorých I. I. sa mal korupčnou trestnou činnosťou zaoberať priam profesionálne a dlhodobo a O. I. ako jeho syn má byť korupčne narušený preto, že sa to od otca mal učiť.

Z obdobných dôvodov sa súd nestotožnil ani s návrhom prokurátora na uloženie peňažného trestu, takýto trest obžalovaným neuložil, pričom zároveň odkazuje na odôvodnenie týkajúce sa motívu páchatel'ov.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest môže súd uložiť od 160,- Eur do 331.930,- Eur páchatel'ovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech.

Prokurátor získanie majetkového prospechu síce odôvodnil tým, že podstata uplatňovaných NO DPH mala byť fiktívna, z čoho mal obžalovaným plynúť neoprávnený majetkový prospech, ale stotožnením sa s takýmto názorom by zrejme došlo k prekročeniu rámca skutku uvedeného v obžalobe, rámca vykonaného dokazovania i rámca tohto trestného stíhania vedeného len pre zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona. Inak povedané, preverovanie charakteru NO DPH nebolo predmetom vedeného trestného stíhania ani v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom, je predmetom iného trestného konania a poznatky z iného ešte právoplatne neskončeného trestného konania nie je možné takto prenášať a odôvodňovať nimi splnenie zákonných podmienok pre uloženie peňažného trestu.

Rovnako súd nemohol súhlasiť s tvrdením prokurátora, že vzhľadom na závažnosť spáchaného trestného činu nie je možné prihliadnuť pri ukladaní trestu na ich doterajšiu bezúhonnosť. Vyjadrené v právnej reči, prokurátor navrhol nepriznať obžalovaným jednu z poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Trestný zákon však nepozná podmieňovanie priznania poľahčujúcich okolností v závislosti od hodnotenia závažnosti spáchaného trestného činu.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Takto uložený trest by mal v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'mi tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na ich výchovu k tomu, aby viedli riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'ov spoločnosťou.

Nebezpečnosť korupcie zdôrazňuje aj trestnoprávny Dohovor o korupcii vyhlásený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 375/2002 Z.z., ktorý už v preambule ustanovuje, že: „Korupcia ohrozuje právny štát, demokraciu a ľudské práva, podkopáva dobrú vládu, slušnosť a sociálnu spravodlivosť, narúša hospodársku súťaž, bráni hospodárskemu rozvoju a ohrozuje stabilitu demokratických inštitúcií a morálne základy spoločnosti.“

Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje ako obvinenému, tak aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Iným osobám oprávneným podať odvolanie, okrem prokurátora, plynie lehota spolu s obžalovaným. Rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka,

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora, i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného podať odvolanie jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku. Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť aj nadriadený prokurátor.